

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1982 பிப்ரவரி 10.

தேதி 28, துன்மதி திருவள்ளுவர், 2013

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“ நன்று ஆற்றல் உள்ளும் தவறு உண்டு அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை ”.

அவரவருடைய பண்புகளை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவற்றிற்கு ஏற்ற முறையில், அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையைச் செய்யாவிட்டால் நாம் செய்யும் நன்மையால் அவர்களுக்குத் தீமையே உண்டாகும்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

ரேஷன் கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படும் பாம் ஆயில்.

*வினா எண். 121—திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பாம் ஆயில் ரேஷன் கார்டுகளுக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள் மட்டும் விநியோகம் செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக மாதம் 30 நாட்களிலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் வாங்க ஏதுவாக விநியோக முறையை மாற்றி அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உறுப்பினர் பாமோலின் எண்ணெய்யைக் குறிப்பிடுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த எண்ணெய்யை மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து மாநில அரசுகளுக்கு மாத்தோறும் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு மாதத்திற்கு செய்யப்படும். ஒதுக்கீடு 2,547 டன்கள். இவை போதுமானதாக இல்லை. மத்திய அரசை இந்த சமையல் எண்ணெய்யை அதிக அளவில் ஒதுக்கீடு செய்யக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிக அளவு ஒதுக்கீடு கிடைக்கப்பெற்றால் மாதத்தில் அதிக நாட்களிலும் இந்த சமையல் எண்ணெய் வழங்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. சோ. அழகாசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாதம் ஒன்றுக்கு 2,547 டன்கள்தான் பாமாலின் ஆயில் வருகிறது என்றும், அதிகமாகக் கிடைத்தால் மாதம் 30 நாட்களுக்கும் வினியோகம் செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது இந்த பர்மாலின் ஆயில் இந்த நாளில்தான் விநியோகம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது எங்கு இருந்தாலும், நகரமாக இருந்தாலும் சரி, கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, தெரிவதில்லை. ஏதோ ஒரு நாளில் வினியோகம் செய்கிறார்கள். அதனால் முந்தியவர்களுக்கு உடனே கிடைத்து விடுகிறது. மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. 1,000 கார்டுகள் இருந்தால் 400, 500 பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி அடுத்த மாதம் போடும்போதும் அதே 400, 500 பேர்கள்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, இதை முறைப்படுத்தி, ஏற்கெனவே வாங்கியவர்கள் மீண்டும் வாங்காமல் இருப்பதற்கும், இதுவரை வாங்காதவர்கள் வாங்குகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவும், இந்த வினியோக முறையை சீர்படுத்தி முறையாக வினியோகிக்க அரசு இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்க யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாமாலின் ஆயில் மாதத்திற்கு ஒரு கிலோதான் தருகின்ற நிலையிலே இருக்கின்றது. அது கூட எல்லா கார்டுதாரர்களுக்கும் போதாது. ஒருகோடியே 9 இலட்சம் கார்டுகளுக்கு ஒரு கிலோ என்று வைத்துக் கொண்டாலும், நமக்கு 10,900 டன்கள் தேவைப்படுகிறது. ஆகவேதான் 2,547 டன்களை அந்தந்த இடங்களிலே இருக்கின்ற கார்டுகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் பகிர்ந்து தருகிறோம். எப்போது வருகிறது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரியாத காரணத்தால் வந்து சேருகிற நாளில் கொடுக்கிறார்கள். முதலிலே யார் யார் வாங்குகின்றார்களோ, அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போனதற்குப் பின்னால் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. பின்னலே வருகின்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப்போல முதல் மாதம் வாங்குபவர்கள் அடுத்த மாதம் வாங்காமலும், வாங்காத மற்ற கார்டுதாரர்களுக்கு கிடைக்கின்ற வகையிலும் வினியோகம் செய்ய யோசிக்கலாம். எனினும், எல்லா கார்டுதாரர்களுக்கும் வினியோகம் செய்ய இயலாத காரணத்தினாலும், 2, 3 நாளிலே வந்து சேருகிற உடன் முதலிலே வந்தவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போகிற காரணத்தினாலும், 10 ஆயிரம் டன்னாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகாசாமி : தலைவர் அவர்களே, அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கடுமையான முயற்சி செய்வதற்கு நன்றி. இருந்தாலும், இப்போது புதிதாகக் கார்டுகள் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக, பல பேர்கள் ரேஷன் கார்டுகள்

1982 பிப்ரவரி 10]

வாங்க நீண்ட நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகளை சீக்கிரமாகக் கொடுக்க துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 4, 5 மாதங்களில் புதிதாகக் கார்டுகள் வழங்கும் நிலைமை இருக்கின்றது. அதற்கு இடையிலே தற்காலிகமாக வழங்கலாம் என்று ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போதிய அளவுக்கு சப்ளை இல்லை என்ற சாரணத்தால் அனைத்துக் கார்டுகளுக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த பாமாவின் ஆயில் வாங்குவதற்காக விடியற்காலை 4 மணிக்கே சென்று அங்கே படுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள். அப்படி முன்னாலே வந்து அன்று வாங்க முடியாதவர்களுக்கு, அவர்கள் மீண்டும் 4, 5 மணிக்கு வந்து படுத்துக் கொள்வதைத் தடுப்பதற்காக அவர்களுக்கு ஒரு டோக்கன் கொடுக்கும் சிஸ்டத்தை அடாப்ட் செய்து கொடுத்தால், அடுத்த நாள் அவர்கள் அந்த டோக்கனைக் காட்டினால் அவர்களுக்கு எண்ணை கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படும். அந்த முறையை அரசு கையாளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பாமாவின் ஆயில் ஒரு கிலோ 8.25-க்கு விற்கப்படுவதன் காரணமாகவும், மற்ற ஆயில் ரூபாய் 14, 15 17-க்கு விற்கப்படுவதன் காரணமாகவும், இதற்கு அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. அதற்கேற்ப நமக்குக் கிடைக்குமானால், எல்லா கார்டுகளுக்கும் குறைந்த அளவு ஒரு கிலோ தர முடியும். டோக்கன் சிஸ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது மிகவும் நல்ல யோசனை. யார் யாருக்குக் கிடைக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு அடுத்த நாளில் கிடைக்கும். அது பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பெர்ருளாக இருக்கும் பாமாவின் எண்ணெய் தமிழகத்தில் கிராமத்தில் இருக்கும் ரேஷன் கார்டு இல்லாத ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியப் பொருளான அந்த எண்ணெய் வாரத்தில் ஒரு நாளோ அல்லது மாதத்தில் ஒரு நாளோ கார்டு இல்லாத ஏழை மக்களுக்கும் விநியோகிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கார்டு வைத்து இருப்பவர்களுக்கே கொடுக்க இயலவில்லை என்று சொல்கிறபோது, அது இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது இயலாத ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

பிற்பட்டோர் பட்டியல் குறித்த சட்டநாதன் குழுவின் பரிந்துரை.

*வினா எண். 122—திரு. கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1969-ல் தமிழக அரசு நியமித்த சட்டநாதன் கமிஷன் அறிக்கையில் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் 9 முன்னேறிய சமூகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளதை நீக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்திருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அப்பரிந்துரையின் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) தமிழக அரசால் நியமிக்கப்பட்டு, திரு. சட்டநாதன் அவர்களது தலைமையின் கீழ் இயங்கிய தமிழக மாநில பிற்பட்டோர் நலக் குழு தனது அறிக்கையில் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலுள்ள வகுப்புகளில் சில வகுப்புகளில் தங்களது உயர்வான நிலையின் காரணமாக, அரசு அளித்த சலுகைகளைப் பெருமளவிற்குப் பெற்று முன்னேறியுள்ளன என்றும், இதன் காரணமாக, முன்னேற்றமடையாத ஏனைய வகுப்புகள் மேற்சொன்ன முன்னேற்றம் அடைந்த வகுப்புகளுடன் இணையாக போட்டியிட முடியவில்லை என்றும், இந்த முறை கேட்டினைச் சரிசெய்ய அரசு துரித நடவடிக்கை எடுத்து, முன்னேற்றமடையாத இதர பிற்பட்ட வகுப்பினரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் எனவும், பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) பிற்பட்டோர் நலக்குழு, அங்ஙனம், முன்னேற்றமடைந்த வகுப்புகளில் பெயர்களைக் குறிப்பாகக் குறிப்பிடாமல் போனமையால், அரசு அவர்களது பரிந்துரையின் மேல் எவ்வித மேல் நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாமல் போய்விட்டது.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டநாதன் கமிஷன் அறிக்கையிலே பிற்பட்டோர் நலப் பட்டியலில் 9 முன்னேறியச் சமூகங்கள் இடம் பெற்று இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த முன்னேறிய வகுப்பினர் யார் யார் என்பது அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையிலே சொல்லாவிட்டாலும், அரசுக்கு அந்த வகுப்பினர் யார் யார் என்பது தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையிலே 177 வகுப்பினர் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலே 10-15 வகுப்பினர் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் யார் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தால்

1982 பிப்ரவரி 10]

அது பற்றி நாமும் யோசித்து இருக்கலாம். அப்படி யோசித்து இருந்தாலும் அதை நடைமுறைப்படுத்த இயலுமா என்பதையும் குறித்து நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. புதிதாகப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர ஏற்கனவே சேர்த்து இருப்பவர்களை அந்தப் பட்டியலில் இருந்து எடுத்துவிட எளிதாக இயலுமா என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இருந்தாலும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற அடிப்படையில் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் உள்ளவர்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர் என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோருக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களிலேயே மிகவும் பிற்பட்டோருக்கு என்று ஒதுக்கலாமா என்று அரசியல் கட்சித் தலைவர்களோடு கலந்துபேசி, ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று யோசனை இருக்கிறது. காரணம் அரசு அளித்து வரும் சலுகைகள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குப் போய்ச் சேராமல் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும் வகையில் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாமா என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னேறிய வகுப்பினர் பின் தங்கியோர் பட்டியலில் இடம் பெற்றுவிட்டதால், பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பாக உள்ள வன்னியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, இடஒதுக்கீடு ஆகியவற்றில் சரியான வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையை நீக்க வேண்டுமானால், வன்னியரை மோஸ்ட் பேக்வார்ட் என்ற பட்டியலில் இணைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 177 பிற்பட்ட வகுப்பினர் உள்ள அந்தப் பட்டியலில் 39 வகுப்பினர் மோஸ்ட் பேக்வார்ட் என்று பிரித்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி பிரித்து வைத்து இருந்தாலும், வேலைவாய்ப்பு, கல்லூரிகளில் இட ஒதுக்கீடு செய்வதில் பேக்வார்ட், மோஸ்ட் பேக்வார்ட் என்கிற பாகுபாடு பார்ப்பது இல்லை. சிலபல சலுகைகளை அரசு தருகின்ற நேரத்தில்தான் இந்த 'மோஸ்ட் பேக்வார்ட்' என்கிற அடிப்படையில் தரப்படுகின்றது. வன்னியரைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

[முற்பகல் 9-10]

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவரவர்களே, சுதந்திரம் பெற்றதே சுபிட்சம் அடைவதற்காகத்தான். ஆனால் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னால் வசதி படைத்தவர்கள் வலியர்களாகி விட்டார்களா அந்த நிலைக்கு காரணமானவர் யார்? அப்படி முன்னேறிய வகுப்பினரை பிற்பட்ட பட்டியலில் சேர்த்தவர் யார்? அதனால் எத்தனை பேர் பயன் பெற்றார்கள் என்று விவரங்களைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, விவரம் அளிக்கவும் இயலாது. அந்த முயற்சியும் தேவையில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற நிலையை எப்படி சீர்ப்படுத்துவது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யோசனை சொன்னால் அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மிகவும் பிற்பட்டோர் என்று ஒரு பிரிவு ஏற்கனவே இருந்து, தற்போது நீக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. அது உண்மையா? ஆம் எனில் அதற்கான காரணத்தை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படி ஒன்று இருந்து, அது நீக்கப்படவில்லை. மிகவும் பிற்பட்டோர் என்று 39 வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் போயர் வகுப்பினர், மீனவர்கள், முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர் போன்றவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு தனியாக சில சலுகைகளை அளித்து வருகிறது.

திரு. என். ஆண்டித் தேவர் : தலைவரவர்களே, சட்டநாதன் அவர்கள் அளித்த அந்த அறிக்கையிலே 177 வகுப்பினர் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களிலே 39 வகுப்பினர் மிகவும் பிற்பட்டோர் வகுப்பினர் என்றும் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பில் குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலைச் சேர்ந்த குற்றப் பரம்பரையினருக்கு இட ஒதுக்கீடுகளில் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, குற்றப் பரம்பரையினருக்கு அவர்கள் தனியாக வைக்கப்பட்டு, தனியாகச் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. தனிக் கேள்வி போட்டால் அதுபற்றிய முழு விவரமும் அளிக்கப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 10]

மாவட்டங்களைப் பிரித்தமைப்பது குறித்த வர்கீஸ்
கமிட்டியின் பரிந்துரைகள்.

*வினா எண். 123— திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்:
மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு
விடையளிப்பாரா—

மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது சம்பந்தமாக வர்கீஸ் கமிட்டி
யின் பரிந்துரை மீது அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள்
என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களை,
பெரிய மாவட்டங்களை நிர்வாக வசதிக்காக பிரிக்க
வேண்டுமென்று டி. ஏ. வர்கீஸ் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது.
அப்படி பிரிக்கிறபோது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தொடரும்
செலவு 37 இலட்சம் ரூபாயும் தொடராச் செலவு 367 இலட்சம்
ரூபாயும் ஆகிறது. இதைக் கணக்கில் கொண்டு, நிதி வசதிக்கு
ஏற்பத்தான் அவருடைய பரிந்துரையை செயல்படுத்த முடியும்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களை,
1973 ஆம் ஆண்டு அரசுக்கு சமர்ப்பித்த வர்கீஸ்
கமிட்டி தன்னுடைய பரிந்துரையில் குறைந்தபட்சம் ஆறு ஆண்டு
களில் ஆறு மாவட்டங்களையாவது உருவாக்க வேண்டுமென்று
தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எப்போது அந்த மாவட்டங்களை
அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்? மதுரை மாவட்டத்தின்
வடக்குப் பகுதியையும், திருச்சி மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியையும்
இணைத்து திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக அமைக்க வேண்டும்
என்று அரசுக்கு அந்தக் குழு அறிவித்திருக்கிறதா? அதை விரை
வில் செயல்படுத்த அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று
அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களை,
மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டு
மென்று அந்தக் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அதுவும் அரசின்
பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
மேலும், அந்தக் கமிட்டி மேலிடத்திலே செய்ய வேண்டிய சில
திருத்தங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, கீழ் இடங்
களிலே என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.
உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் வருவாய் சரகம்
(ரெவின்யூ பிரிக்கா) தான் வருவாய்த் துறையில் அடிமட்டத்தில்
இருக்கிற அலுவலகம். அதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள்
சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த அரசு 774 வருவாய் சரகங்களை
இன்றைக்கு 1,097 ஆக உயர்த்தி, இதுவரை 200-க்கு
மேற்பட்ட வருவாய் சரக அலுவலகங்களுக்கு உடனடியாக அலு
வலகக் கட்டிடங்களும் கட்டிக்கொடுத்து, வருவாய்த்துறையில்
சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதிலே ஏற்படுகின்ற செலவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு மாவட்ட நீதிமன்றம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பிறகு, திண்டு கல்லை தலைமையிடமாகக் கொண்டு, அது ஒரு தனி மாவட்டம் ஆகும் அந்தஸ்தைப் பெறும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தனியாகப் பிரிப்பதனால் செலவும் குறைவாகத்தான் ஆகும். எனவே, மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்றபோது திண்டு கல்லை தலைமையிடமாகக் கொண்டு தனி மாவட்டம் அமைக்க முன்னுரிமை அளிக்க அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்து எது பிரிக்கப்படும் என்பதை நான் சொல்ல முடியாது. அது பற்றி அமைச்சரவைதான் முடிவு செய்ய வேண்டும், முதலமைச்சர்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், மதுரை மாவட்டத்தைப் பிரிப்பது முன்னுரிமையிலே வரும் என்பதை மட்டும் என்னாலே இப்போது சொல்ல முடியும்,

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் பிரிக்கப்பட்ட சில மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. நிதித் துறையிலும், கல்வித்துறையிலேயும், போலீஸ் துறையிலும் அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டம் கூட மேற்குத் தஞ்சை, கிழக்குத் தஞ்சை என்று ஏற்கெனவே அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவாக பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குரிய கணக்குகளைத் தனித்தனியாகப் போட வேண்டியதுதான் பாக்கி. ஆகவே அப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கலெக்டரை நியமித்து அங்கெல்லாம் ரெகலரைஸ் பண்ண வேண்டியதுதானே, ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, கலெக்டர் மட்டும் போட்டால் போதும் என்ற நிலைமை இல்லை. மற்ற நிர்வாகச் செலவுகளும் இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலிலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன். பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத்திலே கீழே இருக்கின்றவர்களை முதலிலே பிரிக்கவேண்டும் என்றுதான் கருதுகிறேன். நமது முதலமைச்சர் பதவிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு வட்டங்களையும், வருவாய் கோட்டங்களையும், பிரிக்காக்களையும் பிரித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய மாவட்டங்களை எல்லாம் பிரிக்க வேண்டுமென்றால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே 39 எம். பி. க்கள் இருக்கிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்திலே இது போன்ற இரண்டு மடங்கு எம்.பி. க்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு முதலமைச்சரே போதும் என்றுதான் வைத்துக்

1982 பிப்ரவரி 10]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வில்லை. ஆகவே கலெக்டர் ஒருவராக இருந்தாலும் கூட அவருக்குக் கீழே பல நிர்வாக அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, இராமநாத புரம் மாவட்டத்தை பிரித்துவிட வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்ட பிறகும் அதற்குத் தலைநகரை எங்கே வைப்பது என்பதில்தான் அது தடைப்பட்டிருக்கின்றது. மையஸ் கமிஷன் சிபாரிசின்படி அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகர் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று பார்த்தால் சிவ கங்கைதான் என்று நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டி இருக்கின்றது. ஆகவே, பொதுமக்களுடைய வசதியைக் கருதி சிவகங்கையைத் தலைநகராகக் கொண்டு அந்த மாவட்டத்தை அமைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா !

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலேயே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரித்து அதற்கு தலைநகர் எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பது பற்றி எல்லாம் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் விளக்க வேண்டிய தில்லை. மேலும், மொத்தமாக சமுதாயத்தினுடைய நலனைக் கருதி காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றபோது தங்களுடைய சொந்த நன்மையைக் கருதி அதாவது தங்களுடைய ஊருக்குப் பக்சத்திலே தான் தலைநகர் வரவேண்டும் என்று பெரும்பாலோர் கருதுவதால்தான் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரக்கோணம் தாலுக்காவில் இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்ட நிலம்.

*வினா எண். 124—திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் மற்றும் திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இந்திய செஞ்சிலுவை சங்கத்தினர் (Disaster relief complex) கட்டுவதற்காக அரக்கோணம் தாலுகாவில் இலவசமாக நிலம் கேட்டுள்ளனரா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அரசு அவர்களுக்கு இலவசமாக எவ்வளவு நிலம் வழங்கி உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) மற்றும் (ஆ) தலைவரவர்களே, செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் துயர் துடைப்புக் கூடம் கட்டுவதற்காக 10 ஏக்கர் நிலம் இலவசமாக அரசு கொடுத்திருக்கின்றது.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இதுவரையில் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் கட்டப்பட்ட புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் மொத்தம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, 25 இல்லங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, அவர்கள் இருபது இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இதைப் போன்று கட்டுவதற்குப் பணம் தருவதாகவும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து கட்டப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. இரா. முத்தையா : தலைவரவர்களே, இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் பெற்றிருக்கிற நிலம் அவர்கள் எந்தக் காரியத்திற்காகக் கேட்டார்களோ அந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்பது கண்காணிக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, எந்த நிறுவனத்திற்கும் எவ்வளவு நிலம் கொடுத்தாலும் அந்த நிறுவனம் எதற்காக கேட்கிறதோ அதற்குத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கண்டிஷன் போட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கண்டிஷனிலே இருந்து அவர்கள் விலகிச் செல்வார்களேயானால் எந்தவிதமான முன் அறிவிப்பும் இல்லாமலேயே அவற்றைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது.

திரு. மு. சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அருகிலேயே இந்தியா ஸ்டீல்ஸ் என்ற தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. அந்த தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் பல மைல் தூரத்திலே இருந்து வேலைக்கு வருவது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு வீட்டுமனை வேண்டும் என்று அரசிடத்திலே கோரி இருக்கிறார்கள். ஆகவே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி டிசாஸ்டர் ரிஸிப் சென்டர் ஏற்படுத்துவது பற்றி. ஆகவே, வீடுகட்ட நிலம் பற்றி இப்போது கேட்கக் கூடாது.

மனோன்மனியம் சுந்தரம்பிள்ளையின் 125ஆவது பிறந்த நாள் விழா.

*வினா எண் 125—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு அரசின் சார்பில் விழா எடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் யார் யாருக்கு விழா எடுக்கப்பட்டது?

1982 பிப்ரவரி 10]

(ஆ) தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து வழங்கிய மனோன்மனியம் சுந்தரம் பிள்ளையின் 125 ஆவது பிறந்த நாள் விழா அரசின் சார்பில் கொண்டாடுவதற்கு உத்தேசம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) தமிழ்நாடு அரசு 1979-80 ஆம் ஆண்டு, பாரதிதாசன், சோமசுந்தரபாரதியார், பாவலர் செய்குதம்பி, வ.உ.சி., பாரதியார், பேரறிஞர் அண்ணா, நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை, ராஜாஜி, திருவள்ளுவர், டாக்டர் உ.வே.சு.ஐயர், வீரமாமுனிவர் ஆகிய தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு விழா எடுத்தது.

ஆ) 1979-80-ல் மனோன்மனிய நா கப் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை 125 ஆவது விழா க் கொண்டாட உத்தேசித்து அது இயலாமல் 127 ஆவது ஆண்டு விழாவாக 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 29 ஆம் நாளன்று சென்னை கலைவாணர் அரங்கத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

(முற்பகல் 9-20)

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு அரசின் சார்பில் விழா எடுக்கும் வகையில் மறைந்த நமது பெரியவர் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கும் விழா எடுக்க அரசு ஆவன செய்ய முன் வருமா? அதைப் போலவே மாயவரத்தில் கவிஞர் வேதநாயகம் அவர்கள் பெயராலே விழா எடுக்க அரசு இந்த ஆண்டு முயற்சி எடுத்தும் சம்பந்தப்பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வராத காரணத்தினால், அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டதே. அதைத் தொடர்ந்து, திருவையாற்றில் ஆண்டுதோறும் நடக்கிற தியாக பிரம்ம உற்சவத்தைப் போல் கவிஞர் வேதநாயகம் அவர்களுக்கும் விழா எடுக்க அரசு ஆவன செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள அந்த விழாவினைக் கொண்டாடுவதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது. நிச்சயமாகக் கொண்டாடும். திரு. வி.க. அவர்களுக்கு விழா கொண்டாடுவது பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, திருவையாற்றில் நடைபெறும் தியாகப் பிரம்ம உற்சவ விழாக்களை, வானொலியிலும், (டி.வி.) தொலைக் காட்சியிலும் நேரடி அஞ்சல் செய்து ஒலி/ஒளி பரப்புவதைப்போல, கவிஞர் வேதநாயகம் அவர்களுக்கு எடுக்கும் விழாவினையும், தமிழிலே முதல் நவீனத்தை எழுதியவர் என்ற முறையிலும், தமிழிலே பல அறிய கவிதைகளை எழுதிய பெரியவர் என்ற முறையிலும், வானொலியிலும், தொலைக் காட்சியிலும் நேரடி அஞ்சல் செய்வதற்கு தமிழக அரசு ஆவன செய்ய முன் வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசு எடுக்கிற விழாக்களுக்கு, தொலைக்காட்சி நிலையத்தினரையும், வானொலி நிலையத்தினரையும், நேரடி அஞ்சல் செய்வதற்கான முறைகளுக்காக அழைப்பு அனுப்புவோம். அவர்கள் வந்து அந்தப் பணியைச் செய்வார்கள். ஆகவே, இந்த விழாவை எடுக்கிறபோதும் அந்த ஏற்பாடுகள் முறையாகச் செய்யப்படும்.

திரு. கோவைத் தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு விழா எடுப்பதைப்போல, 1965-ல் தாய் மொழி நம் தமிழ் மொழிதான் என்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, வெங்காடுமைச் சாக்காட்டில், வெந்தணலில் வீழ்ந்து, சிறகொடிந்த பறவைகள் போல் தங்கள் இன்னுயிரை ஈந்த, தமிழ் இளைஞர்களுக்கு, அவர்களின் நினைவாக, ஜனவரி 25 ஆம் தேதியை தமிழக அரசு வீர வணக்க நாளாக பிரகடனம் செய்வது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நடத்தப்படும் நீதிபோதனை வகுப்புகள்.

*வினா எண் 126—திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நீதிபோதனை (Moral Instruction) வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆம்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளில் நீதி போதனை வகுப்புகள் மீண்டும் தொடங்கப்பட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதை வரும் கல்வி ஆண்டிலேயே அமுலுக்குக் கொண்டு வர அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அது அமுலில் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நீதி போதனை வகுப்புகள் அமுலில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக நன்றி. ஆனால் 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் நாளேடுகளில் வந்த செய்தியின்படி மீண்டும் அந்த மாரல் இன்ஸ்டிரக்ஷன் செக்ஷனை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் துவக்க இருப்ப

1982 பிப்ரவரி 10]

தாகச் செய்தி வந்திருக்கிறதே. அதைப் படித்துத்தான் நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அமுலில் இருப்பதாக சொல்கிறார். இருந்தால் சரி. ஆனால் என்னுடைய ஐயம் என்னவென்றால் இருந்தும் சரியாக நடைமுறையில் செயல்படவில்லையா அல்லது செயல்படவே இல்லை என்றால் மீண்டும் தொடங்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்பது தான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : என்னிடத்தில் தரப் பட்டிருக்கிற விவரத்தின்படி இப்போது இருக்கிறது. ஆனால், ஒழுக்கக் கல்வி, மற்றும் சமுதாயக் கல்வி இவற்றை நம் பள்ளிக் கூடங்களில் உள்ள வகுப்புகளில் பயன்படுத்தக்கூடிய திட்டமாக பாட திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதற்காக ஒரு குழுவை அரசு அமைத்திருக்கிறது. அதன் அறிக்கை கிடைத்ததற்குப் பிறகு இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒழுக்கக் கல்வி பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைத்து இன்னும் சிறந்த முறையில் நடத்தப்படும்.

திரு. ஏ. கி. சண்முகம் : இளம் வயது மாணவர்கள் மனதை பக்குவப்படுத்தத்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நீதி போதனை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நீதி போதனை மனதைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு மிக முக்கியமான ஒன்றாக இருப்பது யோகா சனம். யோகாசனப் பயிற்சியையும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் துவக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : யோகாசனப் பயிற்சியை பள்ளிகளில் தருவதற்கு எந்தவிதமான தடையையும் அரசு விதிக்கவில்லை.

திரு. இல. பலராமன் : நீதி போதனை என்று சொல்லும் போது எந்த முறையில் தரப்படுகிறது? அதாவது மதச் சார்புள்ள நீதி போதனையா அல்லது வேறு எந்த முறையில் நீதிபோதனை இன்று போதிக்கப்படுகிறது அல்லது அரசு போதிக்கக் கூறியிருக்கிறது? இதற்காக தேர்வு வைத்து அந்த மதிப்பெண்ணையும் தேர்வு எண்ணோடு சேர்த்து மதிப்பெண் இடப்படுகிறதா? அல்லது அதற்கான ஆலோசனையை வழங்க இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒவ்வொருவரும் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும், ஒழுக்கத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்பது எல்லோரும் விரும்புகிற ஒன்று. அதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டதுதான் மதங்கள். அவர்கள் அதை வளர்ப்பதற்கு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் எந்தளவிற்கு வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது மதத்தைப் பின்பற்றி எந்தளவிற்கு ஒழுங்காக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு அதைப் புரிந்துக் கொள்ளலாம். இன்னொரு முறையிலும் அதை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோம். சமுதாயக் கடமை, சமுதாயப் பொறுப்பு என்ற வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் அதை உணர்த்தி அந்த

[1982 பிப்ரவரி 10]

அடிப்படையில் நாம் ஒழுக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு முற்போக்கான கருத்தையும் அந்த அடிப்படையிலும் மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கைச் சொல்லித் தருவதற்கு முயற்சியை மேற் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீதி போதனை, ஒழுக்கக் கல்வி என்பதோடு சமுதாயக் கல்வியையும் தர வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தத்தான் புதிதாக ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று மத்திய கல்வி அமைச்சரின் கல்வி ஆலோசகரான திரு. ஜோஷி அவர்கள் தலைமையில் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விவரங்களை நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் மதத்தை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அதைப் பற்றி நாம் தவறாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஒரு பக்கம் முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தக் கருத்தையும் ஒரு பக்கம் சொல்லி சமுதாய நோக்கில் மாணவர்களை வளர்க்க விரும்புகிறோம். மதக் கருத்துக்கள், ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. ப. நெடுமாறன் : அண்மைக் காலத்தில் மாணவர்கள் மத்தியில் ஒழுங்கின்மை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இலங்கை மலேஷியா போன்ற நாடுகளில் ஒழுக்கப் போதனையைக் கட்டாய பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் இங்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அதைக் கட்டாய பாடமாக வைத்து அதில் தேர்வு எழுதச் செய்வதற்குண்டான அறிவிப்பை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. அரங்கநாயகம் : ஒழுக்கப் போதனை இப்போது கட்டாய பாடந்தான். அதை ஒரு பீரியெட் சொல்லித் தர வேண்டும். மாணவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் இருந்து வருகிறது. பரீட்சைக்கு அதை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. பரீட்சைக்குரிய பாடமாக அதை ஆக்கவும் நாம் விரும்பவில்லை. ஒழுக்கம் பற்றி நல்ல முறையில் உணரத்தக்க வகையில் சொல்லித் தந்து இயல்பாகவே ஒழுக்கத்தோடு நடந்து கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறோம்.

முசிறியில் முன்சீப் நீதி மன்றம் அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண் 127—திரு. எம்.கே. ராஜமாணிக்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம் முசிறி தாலுகா, முசிறியில் முன்சீப் கோர்ட் அமைக்கும் திட்டம் அரசுக்கு உண்டா?

(ஆ) ஆம் என்றால் எப்போது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம். (ஆ) திருச்சி மாவட்டம் முசிறி தாலுக்காவில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் அமைக்கும் திட்டம் நிதிநிலைக்கேற்ப 1982-83 ஆம் ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 10]

இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கான பதவி உயர்வு.

*வினா எண் 128—திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு யசுட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை அரசின் வரிசைப் பட்டியலில் உள்ளவாறு மாவட்ட நீதிமன்ற நடுவர் (District Munsif) வேலைக்கு வேலை உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஆம்.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள அந்த வரிசைப் பட்டியலில் 1—7—1979 ஆம் தேதிய வரிசைப் பட்டியல்படி இல்லாமல் முன்னால் இருப்பவர்களை விட்டுவிட்டு 141, 142, 162, 163, 171 என்று பின்தங்கிய வரிசையிலே உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், வரிசைப் பட்டியலிலேயே இல்லாத ஒரு நபருக்கும் அந்த வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஹகோர்ட் சர்குலர் நோடிபிசேஷன் 134/80 என்ற எண்ணில் அப்படி ஒரு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இப்படி நீதித் துறையில் வரிசைப்படி இல்லாமல், எந்த ஒரு அடிப்படையில் அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது அரசு செய்தது அல்ல. உயர்நீதிமன்றம், நீதித் துறை செய்கின்ற ஒரு நடைமுறை. இந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரைக்கும் 1965-லேயிருந்து சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தற்காலிக நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்புகள் 1975-லே இருந்து தற்காலிக நிலையில் இருக்கிறார்கள். டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்புகள் பதவிகளை பூர்த்தி செய்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணுவதுபோல் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் அளவில் மட்டும் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. விருப்பம் கேட்கப்பட்டு, தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி விருப்பம் தெரிவிக்க பலர் முன்வராத காரணத்தால் வரிசைப்படி நியமிக்க முடிவதில்லை. முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் விருப்பமும் கேட்கப்படுகிறது. அப்படி விருப்பம் தெரிவிக்கும் போது, மீண்டும் தேர்வுவைத்து உயர்நீதிமன்றம் தேர்ந்தெடுக்கிறது. அப்படி

[1982 பிப்ரவரி 10]

விருப்பப்படி இந்த தேர்வு நடக்கின்ற காரணத்தால், 'seniority cannot be strictly followed, என்று உயர்நீதி மன்றம் சொல்லியிருக்கிறது.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று முன்தினம் பத்திரிகையிலே அரசுத் துறையில், வெவ்வேறு துறைகளிலே பணியாற்றுவவர்களை ஜூடிஷியரிக்கு போஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகள், அனுபவம் குறைவாக இருப்பவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்ததன் காரணமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வரிசைப் பட்டியலிலே உள்ளவரை ஒதுக்கிவிட்டு வரிசைப் பட்டியலிலே இல்லாதவர் எப்படி விருப்பம் தெரிவித்திருக்க முடியும். அனுபவம் அதிகம் இருப்பவர்களை நியமித்தால். நீதித் துறை ஒழுங்காக இயங்கும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இனி வருங்காலத்திலாவது, அனுபவம் உள்ளவர்களை மேல் பதவிகளுக்கு நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் சொன்னபடி அரசு எடுக்கின்ற முடிவல்ல இது. வரிசைக்கிரமம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதால், நான் சொல்கிறேன். இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் பட்டியலையும், முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் பட்டியலையும், இரண்டையும் எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும் இந்த இரண்டு வரிசைப் பட்டியலிலும் உள்ளவர்களை தற்காலிகமாக நியமிப்பதன் காரணத்தினால், விருப்பம் கோரப்படுகிறது. சீனியராகமா இருப்பவர்கள் விருப்பம் தெரிவிக்காமல் இருந்திருப்பார்கள். ஜூனியராக இருப்பவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்திருப்பார்கள். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றபோது. Seniority cannot be Strictly Followed என்ற நிலை வருகிறது. அதைவிட தற்காலிகமாக நியமிக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் திருப்பி பேரன்ட் துறைக்கு அனுப்பப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. சர்வீஸ் கமிஷன் இவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்கின்றபோது, வழக்கறிஞர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கும்போது இந்த நிலை மாறும். விரைவில் சர்வீஸ் கமிஷன் இவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்யும்போது, இந்த நிலை மாறுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது, 10, 12 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற பின்னால்தான் காரணமாக டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த இரண்டையும் இன்டக்ரேட் செய்து இரண்டு வகுப்புகளுக்கும் நேரடியாக டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்-கம்-ஜூடிசியல் மாஜிஸ்திரேட் பதவி கொடுக்கும்போது தகுதியும், அனுபவமும் இல்லாத இரண்டாவது வகுப்பு

1982 பிப்ரவரி 10]

மாஜிஸ்திரேட்டுகளை டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்பாக உயர்த்தப்படுகின்ற நிலை, இந்தத் திட்டத்தில் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அனுபவம் பெற்ற, குறைந்தது 5 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர்களே தேர்ந்தெடுக்க உயர் நீதி மன்றத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கி அதை நடைமுறைப்படுத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்டக்ரேஷன் ஆப் ஜூடிசியரி என்ற ஸ்கீமைப் பொறுத்தவரைக்கும் நீதிபதிகளுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்கின்றன என்பதல்ல. பொதுமக்களுக்கு என்ன பலன் கிட்டுகிறது என்பதுதான் முக்கியம். இன்டக்ரேஷன் ஆப் ஜூடிசியரியின் நோக்கமே, ஒரே துறையின்கீழ் சிவில், கிரிமினல் அதே நேரத்தில் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் அபென்ஸ், செண்ட் கிளாஸ் அபென்ஸ் ஆகிய அனைத்துமே ஒரே இடத்தில் பொதுமக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, பர்ஸ்ட் கிளாஸ் அபென்சுக்கு 10, 15 மைல் தூரமிருந்தால் செகண்ட் கிளாஸ் அபென்சுக்கு ஒரு 10மைல்தூரம் செல்லவேண்டும் சிவில் வழக்குகளுக்கு இன்னொரு 10 மைல் செல்லவேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லாமல் அண்டர் ஒன் ரூப் எல்லா அபென்சுகளுக்கும் நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

ஆகையால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உயர்நீதி மன்றம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் போலவே செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட்ஸ் அனைவரும் சிவில் வழக்குகள் நடத்துவது பர்ஸ்ட் கிளாஸ் அபென்சுகளை விசாரிப்பது ஆகிய தகுதி பெற்றவர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொது இன்னும் ஒரு பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. if they are equated to the grade of First Class magistrates, அவர்களுடைய எமால்யூமென்ட்ஸ் அந்த அளவுக்கு உயர்ந்து விடுகிறது. பணியைச் செய்யாமல் பதவி மட்டும் சொடுக்கப்பட்டு விட்டால் பேகமிஷனைப் பொறுத்தவரை செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட்டுகள், ரெவின்யூ துறையில் இருப்பவர்கள் என்ற பாகுபாடு செய்யவில்லை. கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம். மூவாயிரம் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட்ஸ் பதவி உயர்வு தர வேண்டும். சம்பளம் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை வர வாய்ப்பிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தில அரசு சொல்லியிருக்கிறது. செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் இத்தகைய வழக்குகளை நடத்த தகுதி பெறும் வகையில் ரிப்ரேஷன் கோர்ஸ் நடத்தப்பட வேண்டுமென்றும், ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் ஒரே நேரத்தில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றும் அரசு சொல்லியிருக்கிறது.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய முறைப்படி பல இடங்களில் முன்சீப் கோர்ட்டுகளில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுவதில்லை செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களாக ஆக முடியாத அளவுக்கு பல்வேறு இடங்களில் அவல நிலை இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? உயர்நீதி மன்றத்தில் அங்கிருக்கிறவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷன் மற்ற சவுகரியங்கள் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதில் உண்மையான நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அவல நிலையை எடுத்துச் சொல்லி தீர்க்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அந்த நிலை இருந்த நிலைதான் 31 இடங்கள் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்களிலும் ஆறு இடங்களில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் நீதிமன்றங்களிலும் நீதிபதி இல்லாத நிலை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. உயர்நீதி மன்றம் 1965-ல் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் பதவிகள் ஆகியவற்றுக்கு 11:9 என்ற ரேஷியோவில்—அதாவது 11 பேர் வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றால் 9 பேர் நிர்வாகத் துறையில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்ற விதி இருந்தது. ஆனால் 1965-ல் இருந்து வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து யாரையும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. தற்போது அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வழக்கறிஞர்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடுகட்டும் வகையில் 5:1 என்ற விகிதத்தில்—அதாவது 5 பேர் வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து நியமிக்கப்பட்டால் ஒருவர் மட்டும் நிர்வாகத் துறையில் இருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒருவரும் உயர்நீதிமன்றத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களாக, சட்டத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றும் சட்டப் பயிற்சி இருப்பவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றும் அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்திற்கு இதை விளக்கிச் சொன்ன பிறகு 31 நீதிமன்றங்களில் காலியாகியிருக்கும் இடங்களிலும், ஆறு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலும் இந்த முறையில் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசு கூறியிருக்கிறது.

பயிர் பாதுகாப்பு இன்சூரன்ஸ் திட்டம்.

*வினா எண் 129— திரு. என். நிஜயபாலன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பயிர் பாதுகாப்பு இன்சூரன்ஸ் திட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் எந்தெந்த வட்டங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது?

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பயிர் பாதுகாப்பு இன்குரன்ஸ் திட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1979-80 ஆம் ஆண்டு நெல் இரண்டாம் பயிருக்கும் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நெல் இரண்டாம் பயிருக்கும் கும்பகோணம் வட்டத்தில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

*வினா எண். 130—திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி : திரு. பொ விஜயராகவன்: திரு. து. புருஷோத்தமன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விவசாயிகளுக்கு பயிர் இன்குரன்ஸ் வழங்கும் திட்டம் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படும்? :

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) மற்றும் (ஆ) : விவர அறிக்கை பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். விஜயபாலன் : இத் திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? இத் திட்டத்திற்காக அரசுக்கு ஆகும் செலவுத் தொகை எவ்வளவு?

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 இல் இத் திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெற்றவர்கள் 6,965 பேர்கள். இன்குரன்ஸ் செய்த நிலத்தினுடைய பரப்பளவு 12,566 ஏக்கர்; அதே போல் இன்குரன்ஸ் செய்த தொகை 72,34,272 ரூபாய். 1980 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் 2,734 பேர்கள் இதன் மூலம் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே சுட்டுத் தொகையாக 4,51,260 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் 28,52,855 ரூபாய்க்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. இ. முத்தராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமானது தஞ்சை மாவட்டத்தைத் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தும் திட்டமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

* 339-341-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : தலைவர் அவர்களே, புரட்சித்தலைவரின் அரசு அறிவித்திருக்கிற இந்த புரட்சித் திட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலத் திலாவது செயல்படுத்தப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப் படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் இராமநாத புரம் மாவட்டத்திலேயும் அது அமல் நடத்தப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருப்பத்துர்பகுதியில் இது அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆர். டி. கோபாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில பயிர்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தினால் மட்டுமல்லாமல் புழு பூச்சியினால் நோய்கள் ஏற்பட்டு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கும் இந்த பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இந்தத் திட்டமே அதற்குத் தான். வறட்சி, வெள்ளம், புயல், பூச்சி, நோய்கள் போன்றவற்றால் ஏற்படுகின்ற இடர்ப்பாடுகளால் பாதிக்கப்படுகின்ற பயிர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. இரே. இராகமாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் இரண்டாம் போகத்திற்கு மட்டும் கொடுக்கப்படுவதால் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறுவையிலேதான் விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலைமை, புயல், வெள்ளம், வறட்சி நோய் போன்றவற்றினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது அப்படிப் பாதிக்கப்படுகின்றவர்களின் நன்மையைக் கருதி, குறுவைக்கு, முதல் போகத்திற்கு இந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஆரம்பத்திலே இரண்டாவது போகத்திற்கு என்று இருந்தபோதிலும் 80 ஆம் ஆண்டு பிரத்தியேச ஏற்பாட்டின் மூலமாக 6 வட்டங்களுக்கு அரசு முதல்போசுத்திற்கும் அதை விரிவு படுத்தியிருக்கிறது.

மு

1982 பிப்ரவரி 10]

தமிழ் நாட்டிலுள்ள குரூப் மருத்துவ மனைகள்.

*வினா எண் 131—திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தோட்டத் தொழிலாளர் நலச்சட்டப்படி ஏற்படுத்த வேண்டிய குரூப் மருத்துவமனைகள் (Group Hospitals) தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்த இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரி குரூப் மருத்துவமனைகள் எத்தனை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன?

(இ) இல்லை என்றால் அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) தமிழ்நாட்டில் குரூப் மருத்துவமனைகள் அமைக்கப்படவில்லை?

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(இ) தோட்டத் தொழிலாளர் நலச் சட்டப்படி மருத்துவ வசதிகள் தொழிலாளர்களுக்கு செய்து தரவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குச் தேவையான நவீன மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதை கருத்தில் கொண்டு கோயம்புத்தூரில் 20-2-81, உதகையில் 17-6-81 மற்றும் சென்னையில் 23-8-81 அன்றும் நடைபெற்ற முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள், மருத்துவப் பணித் துறை இயக்குநர் மற்றும் மருத்துவ அலுவலர் (தோட்டங்கள்) கூட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் கீழான விதிகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென பொதுவாக ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டு இம்மாற்றம் செய்ய வேண்டுமெனில் முதலாளிகளின் சங்கங்களை கலந்தாலோசித்து அவர்களின் கருத்துக்களையும் கவனிக்கவேண்டும் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

எனவே தற்பொழுது தொகுதி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்தவில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஏறத்தாழ ஐயாயிரத்திற்கும் அதிகமான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற குமரி மாவட்டத்திலே இப்படி ஒரு பெரிய மருத்துவமனை இல்லாததால் தனியார் மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறவேண்டியிருக்கிறது Lean on bed முறை என்பதினால் அந்த மருத்துவமனைகளில் அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அங்கு அனுப்பப்படவில்லை. எனவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஹையர் டீர்ட்மென்ட் வசதி கிடைக்காது சூழ்நிலை இருக்கிறது மேலும்

[1982 பிப்ரவரி 10]

அந்த மருத்துவமனைகளுக்குச் செல்ல பயணக் கட்டணமும் உண்டு என்பதால் அங்கே உள்ள தோட்ட முதலாளிகள் ஹையர் டிரீட்மென்ட் கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொள்ளுகின்ற நிலைமையைக் கணக்கில் கொண்டு அங்கே குரூப் மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான நவீன மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் கீழான விதிகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி அரசு ஆவன செய்யும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தற்பொழுது அப்படிப்பட்ட மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்காமல் இருக்கும் முதலாளிகளிடமிருந்து, அந்தத் தொழிலாளர்கள் மற்ற மருத்துவமனைகளுக்குச் சென்று வைத்திய உதவி பெற்றால் அதற்கான செலவுப் பணத்தை வசூலித்துக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆலோசனைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தோட்டங்களிலே வசிக்கின்ற தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் மலையிலே இருப்பவர்களுக்கு அடிக்கடி பஸ் போக்குவரத்து இல்லாதிருப்பதால் அந்தத் தோட்டங்களில் இருக்கின்ற டிஸ்பென்சரியில்தான் வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியிலுள்ள மாஞ்சோலை, நாலுமுகு எஸ்டேட், குதிரைவெட்டி, ஊத்து போன்ற இடங்களில் நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் குடும்பம் வசிக்கின்ற இந்த இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி கொடுக்க வேண்டியது தோட்டத் அதிபர்களின் கடமையாகும். கார்டன்ஹாஸ்பிடல், குரூப் ஹாஸ்பிடல் என்று வைத்து, இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை மனதிற்கொண்டு, ஏற்கனவே பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதால் எவ்வளவு அதிகமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய அரசு ஆவன செய்யும்.

1982 பிப்ரவரி 10]

அம்பத்தூர் நகரிய பஜார் தெருவில் வடிகால்
அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 132—திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வில்லிவாக்கம் தொகுதி அம்பத்தூர் நகராட்சி நகரியம் பஜார் தெருவில் வடிகால் அமைக்கும் திட்டம் எப்போது நிறைவு பெறும்?

(ஆ) இதற்குண்டாகும் செலவுத் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) 1982 மே மாதம் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ஆ) ரூ. 7.03 இலட்சம்.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இருபதாண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதியில் இருந்து வரும் பிரச்சினை இது. அந்தப் பணி வேகமாகத் துவக்கப்பட்ட போதிலும் கூட, இடையிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தை ஆராய்ந்து வெகுவிரைவிலே முடித்துத் தருவதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பணி 1982 மே மாதம் முடிவடைய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இடையிலே The work is held up now for want of Cement என்று இருக்கிறது. எனவே, சிமென்ட் கொடுக்க வேண்டிய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அருள்கூர்ந்து கொடுப்பார்களே யானால் இந்தப் பணியை மே மாதத்திலே முடித்து விட முடியும்.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வேளை சிமென்ட் கிடைக்காததால் வேலை பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்குமேயானால் அதை இருப்புக் குழாய்களைப் போடுவதாலோ அல்லது மாற்று வழியிலோ அந்தப் பணிகள் முடிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாதியிலே நிறுத்தப்படவில்லை. இங்கேயிருக்கின்ற நோட்டீன் பிரகாரம், The work is held up now for want of Cement என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மே மாதத்திலே முடித்து விட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. 10, 15, 20, 30 நாட்கள் வேண்டுமானால் அதிகமாகலாம். இப்பொழுது

[1982 பிப்ரவரி 10]

சட்டமன்றத்தில் இது பற்றிய பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருப்பதை மனத்தில் இறுத்தி மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரவர்களை அணுகுமாறு அதிகாரிகளிடம் சொல்கிறேன். சிமென்டை விரைவிலே பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்கிறேன்.

தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிடிக்கப்படும் வைப்பு நிதி

*வினா எண் 133—திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தொழிலாளர்களிடம் இருந்து பிடிக்கப்படும் வைப்பு நிதியில் தொழிலாளர்களின் பெண் குழந்தைகள் திருமணத்திற்கு கடன் கொடுக்கப்படுவது போல் ஆண் குழந்தைகள் திருமணத்திற்கும் கடன் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஆம்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களுடைய வைப்பு நிதியில் இதுவரையில் தொழிலாளர்களின் பெண் குழந்தைகள் திருமணத்திற்கு மட்டும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை தொழிலாளர்களின் ஆண் குழந்தைகள் திருமணத்திற்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 9-2-80-லிருந்து ஆண்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவாகியிருக்கிறது. அதனால்தான் விலையிலே 'ஆம்' என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களின் ஆண் குழந்தைகளுக்கு திருமணம் செய்ய கடனுக்காக வைப்பு நிதி அலுவலகத்தில் லோன் கேட்டு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு விண்ணப்பித்தும் கூட திருமணம் முடிக்கப்படும் நேரம் வரையில் அந்த லோன் கிடைக்கப்படுவதில்லை; அதற்குப் பிறகு பின்னால் கூட கிடைக்கப்படுவதில்லை. எனவே, தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் வேறு சில இடங்களில் கடனைப் பெற்றுத் திருமணத்தை முடித்து விடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 9-50)

அதிலே, பின்னர் கேட்டால்கூடக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எப்படி இருந்தாலும், அந்தத் திருமணக் கடன் கேட்டபிறகு, திருமணத்திற்கு முன்னால் கடன் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் திருமணம் முடிந்ததற்குப் பின்னாலாவது கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னதாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு வலியுறுத்தும்.

திரு. கு. ராமணி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் கேட்டிருக்கக்கூடிய கேள்வி ஒரு முக்கியமான கேள்வி. திருமணத்திற்கு ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே திருமணப் பத்திரிகை உட்பட சேர்த்து அனுப்பி வைத்தால்கூட, திருமணம் முடிந்து இரண்டு மூன்று மாதங்கள் முடிந்தபிறகு கூட பணம் கொடுப்பதில்லை. அந்தத் தாமதத்திற்கு என்ன காரணம்? அந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்த்து, திருமணத்திற்கு 1 வாரம், அல்லது 10 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கேட்ட கடனைக் கொடுப்பதற்குரிய உத்தரவாதத்தை அந்த பி. எஃப். காரியாலயம் மூலமாக அளிக்க, அமைச்சர் முன் வந்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த உணர்வுகளை (Satisfaction expressed by the Hon. member) கருத்திலே கொண்டு, இன்றைய தினம் அதிகாரிகளுக்கு தொலைபேசி மூலமாகச் சொல்லி தாமதத்தைத் தவிர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெண்கள் பணியாற்றும் தொழிலகங்களில் குழந்தைகள் காப்பகம் நிறுவும் திட்டம்.

*வினா எண். 134—திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகுத் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பெண்கள் பணியாற்றும் எல்லாத் தொழிலகங்களிலும் குழந்தைகள் காப்பகம் நிறுவ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தொழிற்சாலை சட்டத்தின் பிரிவு 48-ன்படி முப்பதும் அதற்கு மேற்பட்ட பெண் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகம் நிறுவப்பட வேண்டும். அத்தகைய தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகம் நிறுவ நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 30 பெண் தொழிலாளர்களுக்கு மேலே இருக்கிற அத்தனை தொழிற்சாலைகளிலும் காப்பகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது விதிமுறையாக இருக்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் அப்படி எத்தனை தொழிற்சாலைகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன

[1982 பிப்ரவரி 10]

என்பதையும் அமைக்கப்படாத தொழிற்சாலைகள் எத்தனை என்பதையும் அப்படி அமைக்கப்படாத தொழிற்சாலைகளில் உடனடியாக அமைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தமிழ் நாட்டில் உள்ள பெண்கள் பணியாற்றும் தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,747. இவைகளில் 732 தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்கப்பட வேண்டும். முப்பதும் அதற்கு மேற்பட்ட பெண் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகம் தொழிற்சாலை சட்டத்தின் பிரிவு 48-ன்படி நிறுவப்பட வேண்டும். இவற்றில் 353 தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய 379 தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்க தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

1-1-1980 முதல் 31-12-1981 முடிய 171 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்டுள்ளன. அதில் 125 வழக்குகளில் உரிமையாளர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். 3 வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டுள்ளன. இரண்டு நிர்வாகத்தினர் குழந்தைகள் காப்பகம் அமைத்துவிட்டதாலும் மூன்றாவது நிர்வாகம் புதிய தொழிற்சாலையாக இருப்பதாலும், முந்தைய இரு ஆய்வுகளின்படி வழக்குகள் தொடரப்பட்டதாலும் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன. 40 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளன. குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்காத தொழிற்சாலைகளின் பேரில் காரணம் காட்டும் அறிக்கை அனுப்பப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. குமரி அனந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு தொடர்பான, கோர்வையான பதிலை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட காப்பகங்களிலே உள்ள குழந்தைகளுக்கு முறையான மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகிறதா, ஊட்டச் சத்து கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் பார்வையிட அரசாங்கத்தினுடைய ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முக்கியமான, நல்ல கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக உள்ள ஆய்வாளர்கள் அடிக்கடி சென்று பார்க்கிறார்கள். அப்படி பார்ப்பதன் விளைவாகத்தான் 'பிராசிக்யூஷன்ஸ்' நடந்திருக்கின்றன. இருந்தாலும், அதிலே மிக விரைவாகச் செல்ல முடியாததற்குக் காரணம், தொழிற்சாலை சட்டம் 48-ன் கீழ் அவை அமைக்கப்பட வேண்டும். 92-வது பிரிவில், அதற்கான

1982 பிப்ரவரி 10]

தண்டனை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனை 3 மாதம் அல்லது ரூ. 2,000 என்றுதான் இருக்கிறது. கூடுமான வரையில் அபராதத்தை அதிகமாகப் போடுவதில்லை. ஒரு வேளை, சட்டத்தைத் திருத்தி, தண்டனையைக் கொஞ்சம் கடுமையாக்கினால், அந்த எண்ணம் விரைவிலே நிறைவேறும் என்று அரசு கருதுகிறது. சட்டத்தைத் திருத்தி, மாற்றி, உபயோகமான சட்டமாகக்கொண்டு வருவதற்காக ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழு இதைப் பரிசீலனை செய்து, அதிலே தண்டனை அதிகம் இருக்க வேண்டும், அல்லது வேறு விதமாக இருக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யுமானால் அதை கவனிக்கலாம். அப்படி பரிந்துரை செய்யவில்லையென்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை மனதிலே வைத்து, இந்த அரசு அதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளில், 'ஷூ பாக்டரிகள்' இருக்கின்றன. அந்த பாக்டரிகளில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பெண்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். அந்தத் தனியார் நிறுவனங்களிலும் இதுபோன்று குழந்தைகள் காப்பகங்களை நிறுவ அரசு முன்வந்து ஆணை பிறப்பிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைச் சட்டம் உள்ள எல்லா இடங்களிலும்—அதற்காகத்தான் 732 தொழிற்சாலைகள் என்று சொன்னேன்—இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். நாங்களும் பரிசோதனை செய்து பிராசிக்யூஷன் செய்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மட்டுமல்ல, நான் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இதைச் செய்யவில்லை என்ற விவரத்தை அரசுக்குத் தெளிவாக அனுப்பினால், உங்களுக்கு வரக்கூடிய புகார்களையும் அரசுக்கு அனுப்பினால், அதைக் கவனிக்க அரசுக்கு உதவி செய்தவர்களாவீர்கள் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 150-க்கும் மேற்பட்ட முந்திரி ஆலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஆயிரக்கணக்கில் பெண் தொழிலாளர்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே எந்த இடத்திலும் இத்தகைய குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்கப்படவில்லை. அவைகளை உடனடியாக அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உடனடியாக சர்ப்பரைஸ் செக் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

இராமச்சந்திரபுரம் நீர்ப்பாசனக் குளத்தின் உட்பகுதியில்
செய்யப்பட்டுள்ள நில ஆக்கிரமிப்பு.

*வினா எண் 135—திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) விளாத்திகுளம் தொகுதி இராம சந்திரபுரம் நீர்ப்பாசனக் குளத்தின் உட்பகுதி அரசு நிலங்களில் அதே ஊரைச் சேர்ந்த கிராம அதிகாரியும் முன்னாள் ஊராட்சி தலைவரும் சட்டத்திற்கு புறம்பாக விவசாயம் செய்வது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அரசு இதன்மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) ஆம்.

(ஆ) ஆக்கிரமிப்பு செய்ததற்கு அபராதம் வசூலிக்கத் தேவையான நடவடிக்கையை விளாத்திக்குளம் வட்டாட்சியர் தமிழ்நாடு நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துள்ளார். இது குறித்து வட்டாட்சியர் அறிக்கை கிடைத்த பின், மேற்படி சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற தேவையான மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சிறுபாசனத் தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

குண்டபற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள நீர்த் தேக்கம்.

*வினா எண். 136—திரு. எம். பிச்சை : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) அருப்புக்கோட்டை தொகுதி இலுப்பையூர் அருகாமையில் குண்டபற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள நீர்த்தேக்கம் 1979-1980-ஆம் ஆண்டு வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) அணைக்கட்டு சேதமடையவில்லை. அணைக்கட்டை சார்ந்த சில பகுதிகள் (Appurtenant work) சேதமடைந்தன.

(ஆ) சேதமடைந்த பகுதிகளை பழுது பார்த்து நிரந்தர நிவாரண வேலைகள் செய்யத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1982 பிப்ரவரி 10]

உத்திர மேரூர் ஏரியை விரிவு படுத்தும் திட்டம்.

* வினா எண். 137—திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உத்திரமேரூர் ஏரியை ஆழப்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : உத்திரமேரூர் ஏரியை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னுரிமை பெற்ற திட்டங்களின் மீதான ஆய்வுகள் முடிவுற்றபின், உத்திரமேரூர் ஏரியை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் தலைமைப் பொறியாளர் (ஆய்வு) அவர்களால் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உத்திரமேரூர் ஏரியை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஏன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது? அதோடு இந்த ஏரியின் கொள்ளளவு எவ்வளவு என்பதோடு இதன் மூலம் எத்தனை ஏக்கர்கள் பயன்பெறும் என்ற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, இந்த உத்திரமேரூர் ஏரியில் பதிவு செய்யப்பட்ட பாசனப் பரப்பு 5,448.22 ஏக்கர்கள் ஆகும். ஆனால் சராசரியாக 4,978.77 ஏக்கர் வரையிலும் பயிரிடப்படுகிறது. அதனால்தான் இதைத் தனியாக இப்போது உடனடியாக எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. மேலும் இதை சீர்திருத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்காக 200-க்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அதைவிட ஏரிகளை நவீனப்படுத்துகின்ற திட்டத்தை எடுத்துச் செயல்படுத்தும்போது இதையும் கவனிக்கலாம் என்று அரசு கருதுகிறது.

(முற்பகல் 10-00)

வடமாமாந்தூரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கனிவள ஆராய்ச்சி

*வினா எண் 138—திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு தாழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் வடமாமாந்தூரில் கனிவள ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

[1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) ஆம்.

(ஆ) 1975-76-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய அரசு நிறுவனமான பாரத தங்க சுரங்கங்கள் லிமிடெட் (Bharat Gold Mines Ltd.) பூர்வாங்க சோதனைகளை மேற்கொண்டது. இச்சோதனைகளின்போது ஒரு சுரங்க வழியினையும் (A i L v l) 30ம் ஆழ இடைவெளியில் இரு சமதள சுரங்கத்தினையும் அமைத்து இந்திய சுரங்க அமைப்பினரால் (Indian Bureau of Mines) மாதிரிகள் சேகரித்து ஆய்வு செய்தது. மேற்படி ஆய்வின் மூலம் இப்பகுதியில் உள்ள படிவமானது குறைந்த கன்டென்ட் உள்ளது என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இப்படிவத்தைப் பயன்படுத்த இயலாது என ஆய்வுப் பணிகள் கைவிடப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு, வினா—விடை நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். சிவராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கனிவள ஆராய்ச்சி கைவிடப்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தற்சமயம் எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது? அது நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று ஜப்பான் நாட்டுக்காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாடு அரசு அதைப்பற்றி மீண்டும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை கைவிடப்பட்டுவிட்டது என்பதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பகுதியில் தமிழ்நாடு ஜியாலஜி துறை மூலம் ஆய்வு செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 139 மற்றும் 10 ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

தருமபுரி, புதுச்சோட்டை மாவட்டங்களில் நூற்பாலைகள் ஏற்படுத்தும் திட்டம்.

*வினா எண் 139—டக். கே. சமரசம் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஓர் நூற்பாலை ஏற்படுத்த ஏதேனும் செயல் திட்டம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : ஆம். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சுமார் ஏழு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு நூற்பாலை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1982 பிப்ரவரி 10]

*வினா எண். 140 .— திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா —

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஆரம்பிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு ஆய்வில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : ஆம். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் சுமார் ஏழுகோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு நூற்பு ஆலை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

டக்டர் கே சமரரம் : தலைவர் அவர்களே, தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஒரு நூற்பாலை ஏற்படுத்த அரசு தீர்மானித்து உள்ளது என்பதற்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நூற்பாலையை எங்கே அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது? தருமபுரி மாவட்டத்தில் எந்தவித தொழில்களும் இல்லாத காவேரிப்பட்டினம் தொகுதியில் அதை ஏற்படுத்த அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் ஒரு குழு இடம் தேர்வு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன எனவே அதற்குப் பின்னாலே அரசு எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்யும் இப்போது அந்த மாவட்டத்தில் அமைப்பது என்பதை மட்டும் உறுதி செய்ய இயலும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை ஆரம்பிப்பதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து முடிந்து விட்டதா? நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து விட்டதால் அங்கே தங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுத்தவர்களுக்கு அந்த நூற்பாலையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விட்டது. இடம் தேர்வு செய்யப்பட்டுவிட்டது. ஆரம்ப வேலைகள் இன்னும் சில மாதங்களில் முடிவு பெறும். வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்கின்றபோது குறிப்பாக நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் ஆலங் குடியில் அந்த நூற்பாலையை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

[1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :: தலைவர் அவர்களே நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்² ஏற்கனவே இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தருமபுரி மாவட்டத்தில் நூற்பாலை அமைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் தருமபுரிக்குப் பக்கத்தில் நான்கைந்து நூற்பாலைகள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன ஆகவே, பரூரில் அந்த நூற்பாலையை அமைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு நூற்பாலை இல்லாத மாவட்டங்களில் ஒரு நூற்பாலை ஆரம்பிப்பது என்கிற அடிப்படையில் புதுக்கோட்டை, தருமபுரி மாவட்டங்களில் நூற்பாலை அமைக்க முடிவு செய்துள்ளோம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் தனியார் துறையில் நூற்பாலைகள் இருந்தாலும், கூட்டுறவு நூற்பாலை இல்லை அந்த மாவட்டத்தில் எந்த இடத்தில் அந்த நூற்பாலையை அமைப்பது என்பது குறித்து முடிவு செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது அவர்கள் இடத்தைத் தேர்வு செய்து அறிவித்தவுடன் அந்த நூற்பாலை எங்கே அமைப்பது என்பது குறித்துப் பின்னால் முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரகுநாத் தொண்டமான் : தலைவர் அவர்களே புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைப்பதற்கு முடிவு செய்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலை எத்தனை ஸ்பின்டில்லை வைத்து நடத்தப்போகிறார்கள் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா? அதோடு அதற்குபைக்கத்திலே தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடிய காவிரி நூற்பாலையை அரசு ஏற்று நடத்தி வருகிறது அது அரசாங்கக் கத்தாடு முழுமையாக, தேசியமயமாக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டால், காவிரி நூற்பாலை நிற்காமல் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது ஆகவே, அரசு அதைச் செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே 25,000 கதிர்த் திறன் (ஸ்பின்டில்ஸ்) கொண்ட கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது முதலில் 12,500 கதிர்த்திறன் கொண்ட நூற்பாலை தொடங்கப்படும் நூற்பாலை அமைக்கப்படும் இடம் புதுக்கோட்டை என்று சொல்லவில்லை புதுக்கோட்டை மாவட்டம் என்று சொன்னேன் காவேரி நூற்பாலையைப் பொறுத்தவரையில் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரமாகப் பதில் சொல்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள்
முடிவுற்றன

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்)

2 தகவல் கோரல்.

(அ) மின் கட்டணம் செலுத்துவது பற்றிய புதிய முறை.

திரு. ம. பொன்னுரங்கம் தலைவரவர்களே, நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்புகிறேன் மின் கட்டணம் செலுத்துவது பற்றிய பிரச்சனை இது மின் கட்டணம் செலுத்துவதில் இந்த மாதம் முதல் ஒரு புதிய முறையை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மின்சார வாரியம் பற்றிய விவாதம் வரும்போது அதுபற்றிப் பேசலாம் ; உட்காருங்கள்.

(ஆ) இசைவு மறுக்கப்பெற்ற உரிமைப் பிச்சினை

திரு. அ. ரகுமங்கான் மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரு முக்கியமான ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்ப விரும்புகிறேன் * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **** உங்கள் உரிமைப் பிரச்சனைக்கு நான் 'கன்சென்ட்' கொடுக்கவில்லை

திரு. அ. ரகுமங்கான் : *****

திரு. துரைமுருகன் : *****

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நீங்கள் கொடுத்திருந்த அவை உரிமைப் பிரச்சனையை அவையில் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி மறுத்திருக்கிறேன் அதைப் பற்றி இங்கே பேசக்கூடாது என்னுடைய அறையில் வந்து கேட்க வேண்டும் இப்போது; நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் அவைக் குறிப்பில் ஏறாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன் காரணத்தை அறையில் வந்து கேளுங்கள் * * * *

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது

[1982 பிப்ரவரி 1]

(முற்பகல் 10 10)

*திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியோடு ஒரு வேண்டுகோளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். தங்களுக்கு முடிவான தீர்ப்பைச் சொல்லக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் பொதுமக்கள் பேசத்தக்க வகையில் ஒரு பிரச்சினை சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி வெளியிலே பரவி இருக்குமே யானால் அது தவறு என்பதை வெளியிடுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இந்த சட்ட மன்றத்தின் மூலமாகத் தான் ஏற்படவேண்டும். ஆகவே பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளைப் பொதுமக்கள் படித்துப் பார்க்கிறபோது ஏதோ ஒரு குற்றம் எப்படியோ நடைபெற்றுவிட்டது என்று எண்ணக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்குமேயானால், அப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் மீதோ அல்லது எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் மீதோ அப்படி ஒரு எண்ணம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை பொதுமக்களிடத்தே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது அதற்குக் காரணமாக உள்ள சூழ்நிலை எது என்பதை அறிந்துக்கொள்வதற்குக் கூட உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டுவருதவன் மூலமாகத் தான் தாங்கள் தகுந்த ஆதாயத்தைத் தர முடியும். எதிர்க்கட்சி தலைவரைப் பற்றி எந்தப் பத்திரிகையிலே வேண்டுமானாலும் யார்மூலமாக வேண்டுமானாலும் சட்டமன்றத்தின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வேண்டுமானாலும், ஒருவேளை சபாநாயகரே அனுமதித்தார் என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியே வரக் கூடுமானால் அது அவைத்தலைவருடைய பெருமைக்கு ஏற்றதல்ல, அது அவையினுடைய பெருமையையும் பாதிப்பதாகத் தான் ஆகும் என்ற காரணத்தாலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சற்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் பிறருடைய உணர்ச்சிகளை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். (குறுக்கீடு) ரீ கன்சிடர் பண்ண வேண்டும் என்று கேட்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதுபற்றித் திரும்பவும் எழுதிக் கொடுக்கட்டும், அதைப்பற்றி நான் ஆலோசிக்கிறேன்.

(இ) தள்ளுபடி செய்யப்பெற்ற ஷ.நா.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய தொகுதிக்காக கேள்வியை இங்கே போட்டு அதன் மூலம் அமைச்சர்களிடமிருந்து ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் வாங்கலாமா என்று எண்ணித் தான் கேள்விகளைக் கொடுக்கிறார்கள். நானும் அதே மாதிரி என்னுடைய நிலக்கோட்டை தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு தொகுதியாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு நூற்பாலை வைக்கப்படுமா என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கேள்வி காரணமில்லாமல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஏன்?

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பற்றி யெல்லாம் என்னுடைய அறையிலே வந்து கேளுங்கள். கவர்னர் உரையிலே பேசலாம் என்பதால் தள்ளுபடி செய்து இருப்பார்கள்.

திரு. ப. நெடுமொறன் : தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை யிலே நூற்பாலை அமைக்கப்படுவது பற்றிய கேள்வி அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கின்றபோது நிலக்கோட்டையில் நூற்பாலை பற்றி கேட்டபோது ஏன் அனுமதிக்கவில்லை?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரையின் மீது சபையிலே பேசுவதற்கு அம்மையார் அவர்களுக்கு ஸ்பெஷலாகவே அனுமதி கொடுத்தேனே; அவரது தொகுதியான நிலக்கோட்டையில் நூற்பாலை அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருந்தால் (குறுக்கீடு) அவர்கள் பேசியபோது முதலிலே நூற்பாலை பற்றித்தானே பேசி இருக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு மற்றவற்றை யெல்லாம் பேசிவிட்டு இப்போது கேள்வி கேட்டால் நான் என்ன செய்ய முடியும்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

திருச்செந்தூர் அர்ச்சுன காவல் துறையினரால் தாக்கபெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் குமரி அனந்தன், எஸ். என். இராமசாமி, ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், ப. தீர்த்த ராமன், ப. நெடுமொறன், மு. அப்பா துரை, ஜே. ஹேமச்சந்திரன், டி. மணி., எம். செல்ல முத்து, கே. ஆர். சுந்தரம், இரா. கருப்பையா, மு. அம்பிகாபதி, பொ. உத்திராவதி சு. பாலன், ப. பொன்னுரங்கம், பாபு ஜனார்த் தனன், பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம், கு. ரமணி, ரா. உமாநாத், எஸ். இராசாராமன், அ. ரகுமான்தான், சோ. அழகர்சாமி, தி. கா. நல்லப்பன், நா. சுந்தரராஜ் பொ. விஜயராகவன், ஆகியோர் “கடந்த 26-1-1982 அன்று திருச்செந்தூர் முருகன் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்து வந்த அண்ணாவி என்ற முத்துசுப்பிரமணியம் என்பவர் காவல் துறையினரால் பயங்கரமாக தாக்கப்பட்டு பலத்த காயங்களுடன் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். இதனால் அந்தப் பகுதியில் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர்.

இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி திரு குமரி அனந்தன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

*திரு. ப. நெடுமாறன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூரில் 26-1-1982 ஆம் தேதியன்று, அங்கே சுவாமி தரிசனத்திற்காக வந்திருக்கிற ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தையின் செயின் டாணாமல் போய்விட்டது. அதற்காக அந்தக் குடும்பத்தை ஆலய தரிசனத்திற்காக அழைத்துச் சென்ற அர்ச்சகர் அண்ணாவி என்ற முத்துச் சுப்பிரமணியத்தை போலீசார் சித்திரவதை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றித்தான் இந்த ஓத்திவைப்புத் தீர்மானம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மையான திருடர்களைப் பிடித்து போலீசார் விசாரித்தால் அது வேறு விஷயம். ஆனால் எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் ஆராரத்திற்கான அடிப்படைக் கூட இல்லாமல், இந்த அண்ணாவியை அழைத்துக் கொண்டு போய் போலீஸ் நிலையத்திலே மூர்க்கத்தனமாக சித்திரவதை செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய உடம்பு பூராவும் இரத்தக் காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள், அது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

*திரு. ப. நெடுமாறன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதே போன்ற நிலையில் அவர் 3 நாட்கள் போலீஸ் நிலையத்திலேயே சித்திரவதை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய உறவினர்கள் மேலதாரிகளுக்கு தந்தி கொடுத்த பின்னால், ஊரில் உள்ள சர்வ கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து இதை எதிர்த்து ஒரு ஊர்வலத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து, அறிவித்த பின்னால் 3 நாட்கள் கழித்து அவரை போலீஸ் நிலையத்திலிருந்து உறவினர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர் மீண்டும் மருத்துவ மனையில் அவருடைய உறவினர்களால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய ரத்தம் தோய்ந்த ஆடைகள் காவல் துறையினரால் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போலீசார் செய்த சித்திரவதைகளின் காரணமாக புத்தி பேதலித்த நிலை யிலே அவர் இருக்கிறார். இது குறித்து எல்லாக் கட்சிகளும், ஆளுகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உள்பட சகல கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையில் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதிலே காவல் துறையினர் சர்வாதி காரமும், அக்கிரமமான முறையிலே எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் அவரைச் சித்திரவதை செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். என் பதும், அந்தப் பகுதியின் மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்தி வைத்து இது பற்றி பரிபூரணமாக விசாரிக்க

982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

வேண்டும். இது ஒரு நிகழ்ச்சி மாத்திரமல்ல தொடர்ந்து இது போன்ற சம்பவங்கள் குறித்து, போலீஸ் அடக்குமுறை, அக்கிரமங்கள் குறித்து, தமிழ்நாடு பூராவும் உள்ள பல பகுதிகளிலிருந்து செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை விவாதிப்பதின் மூலம் மற்ற பிரச்சினைகளுக்கும் பரிகாரம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் இன்னும் இரண்டு தினங்களில் ஒரு கமிஷன் மீது விவாதிப்பதற்கு முன்னாலேயே, திருச்செந்தூரில் நடைபெற்ற முத்து சுப்பிரமணியத்தினுடைய போலீஸ் சித்திரவதை குறித்து இந்த சபையிலே விவாதிக்க நேர்ந்ததற்கு நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். இந்தச் சம்பவத்தைப் பார்க்கிற போது, குற்றவாளி என்று எண்ணி, விசாரணைக்காக நாங்கள் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துப் போகிறோம் என்று சொல்லி, அங்கே இருக்கக்கூடிய காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விசாரித்திருக்கிறார்கள். அங்கேயே அவரைத் தொடர்ந்து விசாரணை செய்வதற்குப் பதிலாக திருநெல்வேலியில் இருக்கக்கூடிய யாரோ ஒரு காவலரிடம் அவரை ஒப்புவித்து, அவரை அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்திற்கு அழைத்துச் சென்று 2 தினங்கள் மிகவும் கேவலமான முறையில் சித்திரவதை செய்திருக்கிறார்கள்.

அவர் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் அவரை மிக மோசமான முறையில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் அணிந்திருந்த பூணூலைக் கூட அறுத்து மிகவும் கொச்சையான முறையில் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் உயிருக்கு ஆபத்து என்று தெரிந்த பிறகு, அங்கே இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சிகளும், ஆளும் கட்சியான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உள்பட்ட, எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து, முன்பு ஒரு முறை ஒரு சுப்பிரமணியத்திற்கு நேர்ந்த நிலை இவருக்கும் வந்து விடக்கூடாது என்ற முன் எச்சரிக்கையின் காரணமாக—மிகப் பெரிய ஊர்வலம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்ததை அறிந்ததின் காரணமாக, அவரை உடனடியாக அந்தக் கிராமத்திலிருந்து காவல் நிலையத்திற்கு வரவழைத்து, முத்து சுப்பிரமணியம் அவர்கள் காவல் நிலையத்திலேயே இருக்கிறார், நீங்கள் வந்து அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று அவருடைய உற்வினர்களுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-20]

இன்று தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுவது ஜனநாயக ஆட்சிதானா இல்லையென்று சொன்னால் போலீஸ் ஆட்சியா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி மட்டும் விளக்குங்கள்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : ஆக. இன்றைக்கு போலீசின் அத்து மீறிய செயல்கள் தொடர்ந்து வந்து இன்று அந்த முத்து சுப்பிரமணியன் என்பவர் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு அவரது உயிருக்கு ஆபத்தானதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருச்செந்தூரில் இந்தச் சம்பவத்தையொட்டி மக்களிடையே கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தமிழகத்தில் மீண்டும் ஒரு கமிஷன் ஏற்பட வேண்டாம் என்ற நிலை உருவாக வேண்டுமென்று சொன்னால் இதைப் பற்றி இந்த அவையில் முழுமையாக விவாதிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற கொண்ம : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பூராவும் போலீஸின் நடவடிக்கைகள் மக்கள் மத்தியில் பீதி அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் தொடர்ந்து பல நடவடிக்கைகள் நடந்து வருவதில் ஒரு பகுதியாகத்தான் இந்தத் திருச்செந்தூர் சம்பவம் என்று தான் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பார்க்கிறது என்று உங்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நேற்று முன்தினம் இந்த அவையில் பேசும் போது வாடிப்பட்டி போன்று வேறு பல ஊர்களில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். போலீஸ் காரர்களின் நடவடிக்கைகள் இன்னும் மாறவில்லை என்ற ஒரு நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1950க்கு முன்பு ஏதாவது தகவல் வேண்டுமென்றால் ஏதாவது சாரணத்தை சொல்லி போலீஸ் பாதுகாப்பில் இருப்பவர்களை கடுமையாக சித்திரவதை செய்து பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே நிலைதான் இன்றும், சுதந்திரம் பெற்று, குடியரசு மலர்ந்து 31 ஆண்டுகளாகியும் கூட போலீஸைப் பொறுத்த வரையில் மேலும் மேலும் கொடுமைப்படுத்துகிற நிலைக்குத்தான் போய்சொண்டிருக்கிறது என்ற நிலையில் அதன் உச்ச கட்டமாக திருச்செந்தூர் வந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த திருச்செந்தூருக்கும் சுப்பிரமணியத்திற்கும்—திருச்செந்தூரில் இருப்பது சுப்பிரமணியர் கோவில் தானே—தொடர்பான நிலை தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அண்ணாவி என்ற முத்து சுப்பிரமணியம் தொழில் வருகிற யாத்திரிகர்களை அழைத்துச் சென்று கோவிலில் உள்ள எல்லா இடங்களையும் காட்டி, தேங்காய் பழம் உடைத்து வருகிறவர்களை உபசரித்து அனுப்பிவைத்து

1982 பிப்ரவரி 10] திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்

அதன் மூலம் யாத்திரீகர்கள் கொடுக்கிற காசை வைத்துக் கொண்டு ஜீவனம் நடத்தக்கூடிய ஒரு ஏழை எளிய அர்ச்சகராகத் தான் அவர் இருக்கிறார். ஒரு குழந்தையின் கழுத்தில் உள்ள செயின் காணாமல் போய்விட்டது என்ற புசாலர போலீஸில் கொடுத்து இவரை அடித்தால் அந்தச் சங்கிலி கிடைக்கும் என்று அவர்கள் தூண்டியதன் அடிப்படையில், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு போலீஸ் இந்த அண்ணாவி என்பவரை கடுமையாக சித்திரவதை செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ஏதாவதுதங்கள் மேல் கேஸ் வந்துவிடக் கூடாதே என்ற முறையில் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள போலீஸ்காரர்கள் இவரை ஒரு இடத்திற்குக் கூட்டிப் போய் வைத்து அவர் வாயில் வேண்டுமென்றே பலவந்தமாக சாராயத்தை ஊற்றி இவர் குடித்திருக்கிறார் என்று பொய் கேஸ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் தீர்மானத்திற்கு நான் இசைவு கொடுக்க வில்லை. எனவே பிரச்சினைக்குள் போக வேண்டாம். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : இதைவிட உச்சகட்டத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். அவரை சம்பந்தமில்லாத திருநெல்வேலி ஸ்டேஷனுக்கு வரவழைத்து சித்திரவதை செய்து கடைசியில் அவர் உயிருக்கு ஆபத்து வரக்கூடிய ஒரு இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைப் பார்த்த பிறகுதான் இவர் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. அவருக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஆளுகிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காந்தி காமராஜ் தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சி இவையெல்லாம் சேர்ந்து கூட்டம் போட்டு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய பிறகுதான் இவர் போலீஸ் கஸ்டடியில் இருக்கிறார் அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு செல்லுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சீக்கிரம் முடியுங்கள். பேசிக்கொண்டே இருந்தால் என்ன அர்த்தம். சொல்ல வேண்டிய விஷயம் பூராவும் சொல்லியாகிவிட்டது.

திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் அவர் உடல் பூராவும் ரத்த காயமாகி இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால்தான் அவர் ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிஷன் செய்யப்பட்டு, சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகிறார். அவரது நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து அனைத்துக் கட்சிகளும் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறது.

திரு. பி. ஈஸ்வரர்முத்தி என்கிற சொணம் [1982 பிப்ரவரி 10]

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட போலீஸ் கொடுமைகளை நிறுத்துவதற்கு எந்த முறையில் நிறுத்துவது என்பதற்காக விரிவாக விவாதிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த சம்பவங்களுக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தச் சம்பவங்களை விசாரிக்க தற்போது ஆர். டி.ஓ. போடப் பட்டிருக்கிறார். அது போதுமானதாக இல்லை. எனவே, உயர் நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரைக் கொண்டு நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும். என்பதை விவாதிப்பதற்காகவும் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதனை விவாதிக்க வேண்டுமென்று மார்க்ஸ்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 25 ஆம் தேதி திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சாமி ஆலயத்தில் தரிசனத்திற்காக ஒரு குடும்பம் வந்திருக்கிறது. அங்கே வருகின்றவர்களை அழைத்துச் சென்று, கோவிலில் உள்ள எல்லா இடங்களையும் காண்பித்து, அதன் பிறகு அவர்கள் கொடுக்கின்ற அந்தக் காசைப்பெற்று, அந்த இடத்திலே உள்ள மக்களிடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும், கோவிலிடத்திலும் நல்ல பெயர் வாங்கிய அர்ச்சகர் அண்ணாவி என்பவர் அப்படிப்பட்ட அவர் அன்றையதினம் வந்த ஒரு குடும்பத்தினரை அழைத்துச் சென்று கோவிலுக்குச் சுற்றிப்பார்த்த நேரத்திலும் கூட, அந்தக் குடும்பத்தினரை எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படி அறிவித்திருக்கிறார். குழந்தை மேல் நகைகள் போடப்பட்டிருக்கிறதே ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று அவ்வப்போது அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்து சென்றுவிட்ட 10, 15 நிமிடங்களுக்குப் பிறகு வெளியே சென்றுவிட்ட பிறகு, குழந்தையின் ஒரு 10 கிராம் நகை காணவில்லை என்று புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போலீசார் அந்தப் புகாரைப் பெற்றுக் கொண்டு எந்தவிதமான ஆலோசனையும் செய்யாமல் நல்ல பெயர் எடுத்து வந்த அர்ச்சகர் அண்ணாவி அவர்களை உடனே அழைத்து மிகக் கொடூரமாக அடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அடித்ததோடு மட்டுமல்ல. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்று மிருகத்தனமாக அடித்திருக்கிறார்கள். துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். என்று சொல்லப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் திருச்செந்தூரிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல பெயர் எடுத்த ஒருவருக்கு இப்படிப்பட்ட கது ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டு எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் கொதித்தெழுந்து போலீசாரின் அநாகரீகமான செயலைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு தான் அவர் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது குறித்து அங்குள்ள மக்கள் போலீசின் இந்த மோசமான நிலைமையை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. சு. பாலன்]

ஆகவே இப்படி தொடர்ந்து பல சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தை ஆராயவும், போலீசார் வேண்டுமென்றே இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே ஈடுபடுகின்றார்களா என்பதை அறியவும், நாம் ஒரு குழுவை அமைத்து இப்படிப்பட்ட செயல்கள், காரியங்கள் மீண்டும் நடைபெறாமல் இருக்க நாம் இன்றைய இதர அலுவல்களையெல்லாம் நிறுத்தி வைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

[முற்பகல் 10.30]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச் செந்தூர் சுப்பிரமணியர் சுவாமி கோவிலில் நடைபெற்ற சம்பவம் குறித்து எனக்கு முன்னால் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதோடு என்னுடைய கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன். உண்மையில் அந்தச் சம்பவம் வருந்தத்தக்க சம்பவம் என்று சொல்வதோடு தமிழகத்தில் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கக்கூடிய அண்ணா தி. மு. க. அரசுக்கு இழுக்கைத் தேடுகிற சம்பவமாக கருதவேண்டும். திருச்செந்தூர் என்று சொன்னாலே தமிழக மக்கள் மத்தியில் ஒரு அச்சம் மட்டுமல்ல, ஒரு அலர்ஜியான சூழ்நிலை உருவாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோயிலில் பணியாற்றுகிற சாதாரண ஊழியரான அர்ச்சகர் அண்ணாவி என்பவரை காவல் துறையினர் அடித்துத் துன்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது திருநெல்வேலியில் இருக்கக்கூடிய காவலர் ஒருவரும் வந்து தனியாக அவரை அழைத்துப் போய் அடித்திருக்கிறார். சாராயத்தை வேண்டுமென்றே ஊற்றி தெடுத்தவர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் அண்ணாவியின் தாயார்

அறங்காவலர் குழுவிடம் வந்து என்னுடைய மகனை எங்கே என்று கேட்ட பின்னால் காவல் நிலையத்திற்குப் போன் செய்து கேட்டபோது மூன்று நான்கு நாட்கள் வைத்திருந்து விடுவித்து விட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்

அந்த மூன்று நான்கு நாட்களில் அவர் பல்வேறு வகையான இம்சைகளுக்கு ஆளாயிருக்கின்றார். ஒரு சாதாரண அர்ச்சகருக்கு இந்த அளவுக்கு கொடுமைகள் நடத்தப்பட வேண்டுமா? திருட்டுக் கேச விசாரிக்க வேண்டிய முறை உண்டு. இப்போது நடைபெற்றிருக்கும் நிகழ்ச்சியானது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அவப்பெயர் தேடும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. காவல் துறையினர் தமிழகம் பூராவும் இந்தமாதிரி நிலைமைகளைத் தொடர்ந்து

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அடற்றப்பெற்றது.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இது போன்ற சம்பவங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உயர் மட்ட நீதபதியை வைத்து விசாரணை செய்து மேலும் இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறாதவாறு பாதுகாக்க வேண்டும். அந்த வகையில் முழு விசாரணை நடத்துவதுபற்றி எடுத்துக்கூற இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். * * * * *
என்று உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது கூறினார். அவ்வாறு கூறுவது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அண்மையில் திருச்செந்தூரில் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசாமி திருக்கோவில் அர்ச்சகர் அண்ணாவி என்பவரை திருட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவராகக் கருதி அந்த ஊரில் இருக்கும் போலீசார் மட்டுமல்லாது திருநெல்வேலியில் இருக்கும் போலீசாரும் அவரை இழுத்துச் சென்று பல நாட்கள் அடித்து துன்புறுத்தி இம்சித்து கொடுமைக்குள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். செய்யாத குற்றத்திற்கு இவ்வளவு மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்கக்கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலை தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்னால் திருச்செந்தூரில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியினால் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டு கமிஷன் போடப்பட்டு ரிப்போர்ட் எல்லாம் வந்து நாம் நாளையும் நாளைய மறுதினமும் விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதே திருச்செந்தூர் பொதுமக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டுகிற வகையில் இப்போது ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. பொதுவாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் போலீஸ் ராஜ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு காவல் துறையின் அடக்கு முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆங்காங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வாடிப்பட்டி நிகழ்ச்சி பற்றி மாமன்றத்தில் நேற்றுக் கூட எடுத்துக் கூறப்பட்டது. வாடிப்பட்டியில் போலீஸ் துறையைச் சார்ந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு ஆசிரியையை அடித்து துன்புறுத்தியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் கொடுத்த பிரச்சினை மீது மட்டும் கருத்துக்களை கூறவேண்டும். மற்ற பிரச்சினைக்குள்ளே போகக் கூடாது.

**** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.**

1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும். இந்த திருச்செந்தூர் சம்பவத்தைப் பற்றி உண்மையை விசாரித்தறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க நீதி விசாரணை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை எடுத்து விளக்குவதற்காக அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூரிலே 26—1—1982 அன்று திருநெல்வேலியிலிருந்து சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலுக்கு தரிசனத்திற்கு வந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழந்தையினுடைய நகையைக் காணவில்லை என்பதற்காக அண்ணாவி என்ற முத்து சுப்பிரமணியம் என்ற அர்ச்சகர் காவலரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு மிருத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய பூலூலைக்கூட அறுத்து அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அடித்த அடியை அந்தக் கொடுமையைத் தாங்கமுடியாமல் அவர் புத்தி பேதலித்த நிலையில் இருக்கிறார்.

பொதுவாகக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு ஊரிலே பதவியை ஏற்றவுடனே அந்த ஊரிலே நல்லவர்கள் யார், கெட்டவர்கள் யார் என்பதை உடனடியாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. கூடுமானவரை போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே ரௌடிகளின் துணை கொண்டு தான் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சாராயம் குடித்துவிட்டு தெருக்களிலே சண்டை போடுகிறவர்களை விட்டு விடுகிறார்கள், கைகளிலே கம்பு வை வைத்துக்கொண்டு அடிதடி எல்ல இறங்கக்கூடிய மிகப் பெரிய ரௌடிகளை விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் அப்பாவி அகப்பட்டுக்கொண்டால் அவர்களை எவ்வளவு மிருகத்தனமாகத் தாக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தாக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இத்தகைய முறை தொடராமல் இருப்பதற்காக விளக்கம் நாம் அவர்களிடம் கேட்டால் நியாயம் தம் பக்கம் இருப்பதாகத்தான் அவர்கள் சொல்வார்கள். எனவே சிறப்பாக ஒரு நீதிபதியைப் போட்டு, உண்மையிலேயே அந்தச் சம்பவம் நடந்ததா அவர் அழைத்துச் சென்று மிருகத்தனமாக காவல் துறையினரால் தாக்கப்பட்டாரா என்பதை விசாரித்து அறிந்து கொள்வதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய முறையிலே இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூரிலே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் குறித்து மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

காவல் துறை மானியத்திலே பேசவேண்டிய பல்வேறு கருத்துக்களை இதிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு அரசு அந்த அளவுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் இதிலே வருமே தவிர 50 ஆயிரம் காவல் துறையினர் இருக்கின்ற நிலையிலே ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு இருக்கிறது என்றால் அவைகளையெல்லாம் காவல் துறை மானியத்திலே பேசுகின்றபோது தெரிவிக்கலாம். இன்றைக்கு மாநிலங்கள் எப்படி இருக்கின்றன, இந்தியாவே எப்படி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறலாம்.

குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைப் பற்றிச் செய்தித் தாள்களிலேயும் மற்ற வகைகளிலேயும் வந்த விவரங்களை வைத்து ஒவ்வொருவரும் அறிந்த வரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று நான் குறிப்பிட மாட்டேன். எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி இந்த அரசு என்ன கடமையை, பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

26—1—1982 அன்று இரவு 9 மணி அளவில் நெல்லை நகரைச் சேர்ந்த பழனிச்சாமித் தேவர் திருச்செந்தூர் கோயிலிலே அர்ச்சகராக இருக்கும் அண்ணாவி என்கிற முத்துசுப்பிரமணியம் என்பவருடன் திருச்செந்தூர் காவல் நிலையத்திற்கு வந்தார்கள். தாம் கோயிலில் வழிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அர்ச்சகர் அண்ணாவி தம் குழந்தையிடமிருந்து 11 கிராம் எடையுள்ள தங்க நகையைக் கழற்றிவிட்டதாக தாம் சந்தேகப்படுவதாகக் கூறினார். பழனிச்சாமித் தேவரை புகார் மனு அளிக்கும்படி காவல் துறையினர் கேட்டுக்கொண்டபோது தன் தந்தையுடன் கலந்தாலோசிப்பதாகக் கூறிவிட்டு சென்றார். அது சம்பந்தமாக திருச்செந்தூர் காவல் நிலையத்தில் பொதுப் பதிவேட்டில் குறிப்பு மட்டும் எழுதிவைக்கப்பட்டது. 28—1—82 அன்று காலை சுமார் 7 மணி அளவிலே பழனிச்சாமித் தேவர் மறுபடியும் காவல் நிலையத்திற்கு வந்து அண்ணாவியின் மீது சந்தேகத் திருட்டுப் புகார் ஒன்றைக் கொடுத்தார். அதில் அண்ணாவி தன் உறவினரிடமிருந்து நகையை வாங்கித் தருவதாகக் கூறி பழனிச்சாமி தேவருடன் நெல்லைக்கு வந்திருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். இது சம்பந்தமாக திருச்செந்தூர் காவல் நிலையத்தில் 65/82 பிரிவு 379-இன் கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. அன்று இரவு சுமார் 9—30 மணி அளவில் திருச்செந்தூர் அரசு மருத்துவ மனையிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற தகவலின் பேரில் திருச்செந்தூர் காவல் நிலையத் தலைமைக் காவலர் 1655 என்ற எண்ணுடைய வர் மருத்துவ மனைக்குச் சென்று அங்கே உள் நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பெற்ற அண்ணாவியிடமிருந்து வாக்குமூலம் பெற்றுக் கொண்டார். அண்ணாவியின் வாக்குமூலத்தில் தான் நெல்லை நகரக் காவல் நிலையக் காவலர் 2660 என்ற எண்ணுடைய ஆசைத்தம்பி மற்றும் பழனிச்சாமித் தேவர் ஆகியோரால்

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்]

தாக்கப்பட்டதாகக் கூறினார். நெல்லை நகரக் காவல் நிலையக் காவலர் 2660 என்ற எண்ணுடைய ஆசைத்தம்பி, புகார் மனுக் கொடுத்த பழனிச்சாமித் தேவருடைய உறவினர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

(முற்பகல் 10.40)

ஆகவே, திருச்செந்தூரில் இதன் காரணமாகப் பதிவு செய்யப் பட்ட வழக்கு 66/82-இன் கீழ், இதிலே இ. த. ச. 342, 323 நெல்லை வட்ட வருவாய் அதிகாரி அவர்களுக்குக் காவல் நிலைய ஆணைகள் 145-இன் கீழ் விசாரணைக்கு அனைத்துக் கட்டுகளுடன் 2—2—1982-இல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. புகாரில் கூறப் பட்டுள்ள காவலர் ஆசைத்தம்பி இப்பொழுது தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். விசாரணை சீராக நடைபெற திருச்செந்தூர் காவல் துறை ஆய்வாளரும், உதவி ஆய்வாளரும், தலைமைக் காவலரும் வேறு வேறு ஊர்களுக்கு உடனடியாக மாற்றுதல் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்த வழக்கு தற்பொழுது நெல்லை வட்டார வருவாய் அதிகாரியின் விசாரணையில் உள்ளது. விசாரணையின்படி, விசாரணையின் முடிவை ஒட்டி குற்றவாளிகள் மீது சட்டப்படி தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, பழனிச்சாமி தேவர் மீதும், குறிப்பிட்ட காவலரின் மீதும் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாரையும் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் அதிலே என்ன நியாயங்கள் ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த நியாயங்களைச் செய்ய இந்த அரசு என்றைக்கும் ஆயத்தமாக இருக்கும். அதன் காரணமாக விசாரணைக்குக் குந்தகம் ஏற்படுமோ என்பதற்காகத்தான் அங்கேயிருந்த காவல் துறை ஆய்வாளர், உதவி ஆய்வாளர், தலைமைக் காவலர், இப்படி மூன்று பேர்களையும் வெவ்வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றிவிட்டு விசாரணை செய்யும்படியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யார் தன்னை அடித்ததாகக் குறிப்பிட்டாரோ அந்தக் காவலர் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இது பற்றி அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை இங்கே நான் அரசின் சார்பாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பதன் காரணமாக, இதை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

[1982 பிப்ரவரி 10]

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) நெல் லெவி கொள்முதல் முறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் மி. வின்சென்ட், உ. சுப்பிரமணியன், இரா. அருணகிரி, என். வரதராஜன், ரா. கிருஷ்ணன், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ஆர். உமாநாத், டி. மணி, செ. சிவசாமி, தி. நல்லப்பன் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, “ நெல் கொள்முதலுக்கு உள்ள லெவி நிபந்தனைகளால் விவசாயிகள் பாதிப்புக்குள்ளாவதும் அதனால் அரிசி வியாபாரிகள் கடைகளை மூடியுள்ளதும் குறித்த ” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.”

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

கடந்த ஆண்டு மாநிலத்தின் பெரும்பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டது. 1980 நவம்பர் மாதம்வரை பொது விநியோக முறையில் மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 7,500 டன்கள் முதல் 11,000 டன்கள்வரை விற்பனையாகி வந்த அரிசியின் அளவு 1980 டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து அதிகரித்து, 1981 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் 79,000 டன்கள் விற்பனையாகியது. அதற்குப் பிறகு கூட மாதம் ஒன்றுக்கு 60,000 டன்கள் முதல் 70,000 டன்கள்வரை விற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

பொது விநியோக முறையில் அரிசி விற்பனை அளவு அதிகரித்ததால் கொள்முதலை தீவிரப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நாம் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு பெற்றபோதும், அதை முழுமையாக எடுக்க முடியவில்லை. மத்திய அரசு மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து 1981 ஜனவரி முதல் 1981 டிசம்பர்வரை 6,10,000 டன்கள் அரிசியை தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கீடு செய்தது. இந்திய உணவுக் கழகத்திடம் தமிழ் நாட்டில் கையிருப்பிலிருந்து மக்கள் விரும்பி வாங்கக் கூடிய தரமான அரிசி முழுவதும் எடுக்கப்பட்டது. ஒதுக்கீட்டின் மீதி அரிசியை அக்கழகம் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து கொண்டு வந்து தர ஒப்புக்

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டது. போதுமான இரயில்வே வேகங்கள் கிடைக்காததால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி முழுவதையும் இந்திய உணவுக் கழகத்தால் தர முடியவில்லை. 1981-ஆம் ஆண்டு முழுவதற்கும் 4,07,818 டன்கள்தான் தர முடிந்தது. நெல்/அரிசி கொள்முதலுக்கு வர்த்தக லெவியையும், ஆலைகள்மீது லெவியையும் விதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று மீண்டும் மீண்டும் இந்திய அரசு வற்புறுத்தி வந்தது. இந்த நிலையில் பொது விநியோக முறைக்குத் தேவையான அரிசியைப் கொள்முதல் செய்ய 20—1—1981 முதல் தமிழ் நாட்டில் மொத்த வர்த்தகர்கள் வாங்கும் நெல்/அரிசிமீது 40 சதவீதம் லெவி விதிக்கப்பட்டது. இந்த லெவி 1—10—1981 முதல் 50 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

பல மொத்த வணிகர்கள் சரிவர கணக்கு காட்டாமல் லெவி ஏய்ப்பு செய்வதாக புகார்கள் வந்ததால் மொத்த வணிகர்கள் கணக்குகள் தீவிரமாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு தீவிரமாக ஆய்வு செய்வதை மொத்த வர்த்தகர்கள் பலர் எதிர்க்கின்றனர். மொத்த வர்த்தகர்கள் தங்கள் கணக்குகளை சரியாக வைத்துக் கொண்டு அரசுக்கு சேர வேண்டிய லெவியை ஒழுங்காக செலுத்தியிருந்தால் கணக்கு காட்டுவதற்கு அச்சப்படத் தேவையில்லை. அவர்கள் வைத்திருக்கும் நெல்/அரிசிக்கு ஏற்கனவே லெவி கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நிரூபித்தாலும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்தது என்பதை நிரூபித்தாலும் அவற்றிற்கு லெவியின்றும் விவக்கு உண்டு.

மொத்த வியாபாரிகளின் கணக்குகளை லெவி அமுலில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஆய்வு செய்வது அதிகாரிகளின் கடமையாகும். லெவி அமுலில் இருக்கும்போது இக்கடமை இன்னும் முக்கியமாகிறது. இந்த நிலையில் மொத்த வர்த்தகர்கள் கணக்கு காண்பிப்பதை ஏன் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதும், அதை எதிர்த்து ஏன் கடைகளை மூட வேண்டுமென்பதும் புரியவில்லை.

கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகள் தாங்களாகவே முன்வந்து விற்கும் நெல்லை வாங்க மாநிலத்தில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் தேவையோ அங்கெல்லாம் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களை திறந்து சாதாரண ரக நெல்லை குவிண்டால் ரூ. 115-க்கும், சன்னரக நெல்லை குவிண்டால் ரூ. 119-க்கும் மிகச் சன்னரக நெல்லை குவிண்டால் ரூ. 123-க்கும் வாங்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் 537 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலமும் 12 நடமாடும் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலமும், 30 ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் மூலம் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் விற்க முன்வரும் நெல் முழுவதையும் வாங்க அரசு தயாராக உள்ளது. எனவே, கிராமப்புறங்களில் நெல் கொள்முதல் செய்ய தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன;

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

1981 சம்பா பருவத்தில் லெவி மூலம் 1,51,000 டன்கள் நெல்லும் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டன. 1981 குறுவை பருவத்தில் லெவி மூலம் 1,66,000 டன்கள் நெல்லும், 8,300 டன்கள் அரிசியும் வாங்கப்பட்டன. நடப்பு சம்பா பருவத்தில் லெவி மூலம் இதுவரை சுமார் 85,000 டன்கள் நெல்லும் 20,000 டன்கள் அரிசியும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. 1981ஆம் ஆண்டில் 6,70,955 டன்கள் அரிசி பொது விநியோக முறையில் விநியோகப்பட்டுள்ளது.

விவசாயிகள் தனியாருக்கு விற்பனை செய்வதை தடுப்ப தில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்கும் மொத்த வியாபாரிகள்தான் வர்த்தகர் லெவி தர வேண்டும் என்று உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு சிரமம் ஏற்படவில்லை. லெவி தராமல் ஏமாற்றப் பார்க்கும் வியாபாரிகளின் கணக்குகள் கவனமாக சோதிக்கப்படுவதையும், சட்டத் துக்கு புறம்பாக நெல் அல்லது அரிசி கடத்திச் செல்லும் லாரிகளை சோதனை செய்வதையும் விரும்பாத சிலர்தான் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதாக கூறுகின்றார்கள்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கையில் மத்திய அரசு 1981ஆம் ஆண்டு 6,10,000 டன்கள் அரிசியைத் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்தது என்றும், போதுமான இரயில்வே வேகன்கள் கிடைக்காததால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி முழுவதையும் இந்திய உணவுக் கழகத்தால் தர முடியவில்லை என்றும், 1981ஆம் ஆண்டு முழுவதற்கும் 4,07,818 டன்கள்தான் தர முடிந்தது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு ஒதுக்கிய அரிசியை மாநில அரசு முழுமையாக எடுக்கவில்லை என இந்த மன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி, மத்திய அரசைச் சார்ந்த இந்திய உணவுக் கழகத்தால் தர முடியவில்லையா, மாநில அரசு பெற்றுக் கொள்ள முன்வரவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், குமரி மாவட்டத்தில் 12,500 டன் நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென உத்திரவிட்டுள்ளது. அங்கே பெரிய விவசாயிகள் கிடையாது, சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அறிக்கை அளித்த பின் பேசக் கூடாது. கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : குமரி மாவட்டத்திலுள்ள சிறு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, டார்ஜெட் ஃபிக்ஸ் செய்யாமல் முடிந்த வரையில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய அரசு முன்வருமா?

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களிலிருந்து டிசம்பர் திங்கள்வரையில் மத்திய அரசை நாம் கேட்டுக் கொண்டாலும் அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்தது, அறு இலட்சத்துப் பத்தாயிரம் டன்கள். என்றாலும் கூட இங்கே வந்து சேரும்படியான நிலைமைகள் ஏற்பட்டது 4,07,818 டன்கள்தான். மத்திய அரசு அப்படி ஒதுக்கீடு செய்தாலும்கூட மற்ற இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டிய வேகன்களைத் தர வேண்டிய பொறுப்பும் மத்திய நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு வாகன்களை மொத்தமாக நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு என்று ஒரளவிற்கு ஒதுக்கிவிடுகிறது. நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தினர் அவர்கள் ஆங்காங்கு வைத்திருக்கின்ற சேமிப்பிலிருந்து பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும், கேரளாவிற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் வருகிறபொழுது அவர்கள் எவ்வளவு வேகன்களை ஒதுக்குகிறார்களோ அந்த வேகன்கள் கொண்டு வருகிற அளவிற்குத்தான் இங்கே அரிசி வந்து சேருகிறது. வேகன்களைப் பொறுத்து பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதன் காரணமாக வந்து சேர வேண்டியவைகள் வந்து சேரவில்லை என்று நான் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டாமென்று நினைத்தது என்று குற்றம் சொல்லவில்லை. இதிலே குறை ஏற்பட்டது என்று சொல்கிறோமே தவிர, குற்றம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. 6,10,000 டன்கள் ஒதுக்கீடு செய்தது உண்மை. அவை இங்கு வந்து சேர வேண்டுமென்றால், நாம் எப்படி போய் எடுக்க முடியும்? மத்திய நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம்தான் வேகன்கள் தரப்படுகின்ற பொறுப்பு இருக்கின்றது. அதைப் பயன்படுத்துகின்ற பொறுப்பு உணவு வாணிபக் கழகத்திற்கு ஏற்படுகின்றது. அவர்கள் எவ்வளவு ஒதுக்குகிறார்களோ, அவ்வளவுதான் வரும். வந்து சேர்ந்தது 4,07,818 டன்கள்தான். அந்தக் குறிப்பு தான் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. நாகர்கோவிலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தனிக்கேள்வி போட்டால், அதுபற்றிய விவரங்கள் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, லெவி கொள்முதல் செய்வதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், அதனாலே விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். முதலாவதாக, விலை குறைவாக இருக்கிறது என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அங்கங்கே, 'செக் போஸ்ட்' களைப் போட்டு, ஒரு தாலுகாவுள்ளேயே நடமாட்டம் தடைபடுத்தப்படுகிறது. இதை அரசு சட்ட பூர்வமாகத் தீர்மானித்திருக்கிறதா என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே, விவசாயி கொண்டு போகிற நெல்லைக் கூடச்

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

சோதித்து, நீ பட்டா வைத்திருக்கிறாயா? உண்மையிலே நீ விவசாயியா? இல்லை வியாபாரியா என்றெல்லாம் கேட்டு பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, லெவி கொள்முதல் மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு உணர வேண்டும். லெவி கொள்முதல் அமுல்படுத்தப்படுவதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அவல நிலையை, கஷ்டத்தை நீக்க சுலபமான முறைகளை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளை இம்சிக்காமல் இருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நாம் லெவி வாங்குவது பெரும் வர்த்தகர்களிடத்தில் இருந்தும், அரிசி மில்களிடமிருந்தும் தான். விவசாயிகள் தாங்களாகவே முன்வந்து விற்கும் நெல்லை ஒரு குவிண்டால் ரூ. 115-க்கு வாங்குகிறோம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக, விவசாயிகளுக்கு லெவி வைக்கவில்லை. விவசாயிகளிடத்திலே நாம் கொள்முதல் செய்யவில்லை. ஆனால், கொள்முதல் செய்கின்ற இடங்களுக்கு விவசாயிகள் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் வாங்குவதற்காக, தமிழ்நாட்டில் 537 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 12 நடமாடும் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலமும், 30 ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் மூலமும் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. அவர்களாக வந்து கொடுத்தால், வாங்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், நாம் பெரிய வர்த்தகர்களிடமிருந்துதான் லெவி கொள்முதல் வாங்குகிறோம். விவசாயிகளிடத்திலே லெவி வாங்குவதில்லை. விவசாயிகளிடத்திலே வாங்கினால் ஒரு குவிண்டால் விலை ரூ. 115. ஆனால், வெளியிலே ரூ. 125, ரூ. 130, சென்ற ஆண்டைப்போல் இன்னும் சில இடங்களில் ரூ. 160, ரூ. 165-க்குக் கூட வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளை நாம் விட்டு வைத்திருப்பதற்குக் காரணம், அதனால் வருகின்ற இலாபம் விவசாயிகளுக்குப் போக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். பெரு வியாபாரிகள் 50 சதவீதம் கொடுத்து விட்டு, மீதி 50 சதவீதத்தை வெளியிலே விற்கின்றபொழுது லெவியில் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை, ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே விற்பதிலே சரிக் கட்டிக் கொள்ளலாம். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்த ரூ. 115 என்றுதான் விலை வைத்திருக்கிறோம். தனி விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை எந்தக் கஷ்டமும் இல்லை. விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்து எந்தக் குறைபாடு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், விவசாயிகள் தங்களிடத்திலே இவ்வளவு இருக்கலாம், அதைத் தான் வைத்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னால், ஏற்படாது. ஆனால், பெரிய முதலாளிகள், மற்றும் விவசாயிகளிடம் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அவர்கள் கையில் எவ்வளவு நெல் இருப்பில்

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கும் என்ற கணக்கெல்லாம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குச் சொந்த உபயோகத்திற்கு எவ்வளவு மூட்டைகள் தேவை என்று சொல்லி விட்டால், அவர்களுக்குக் கவலை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், நடைமுறையில், மொத்த வியாபாரிகள், நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு, விவசாயிகள் வீட்டிலேயே வைத்து விட்டு உங்களுடையது என்று சொல்லி விடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே தான் பல தவறுகள் நிகழ்கின்றனவே தவிர விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை லெவி இல்லை. அவர்கள் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எவ்வளவு வைத்துக் கொள்கிறோம், விற்பனைக்கு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறோம் என்று கணக்குக் கொடுத்து விடுவார்களானால், எந்த ஒரு சங்கடமும் இல்லை. நான் குறிப்பிட்ட தவறுகளை செய்பவர்களுடைய ஒருசில பெரு வியாபாரிகள்தானே தவிர, எல்லோரும் செய்வதில்லை. சில பேர் செய்வதன் காரணமாக சில பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை எந்தக் கஷ்டமாவது ஏற்படுமானால் அதை உடனடியாகத் தீர்க்க அரசு ஆயுத்தமாக இருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் வருவாய்த்துறைத் அதிகாரிகளுக்கும் ஆணையிட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் நாம் ஆணையிட்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-50).

திரு. இரா. அருணகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே லெவி கொள்முதல் மூலமாக பாதிக்கப்படுவது முழுக்க முழுக்க விவசாயிகளே. காரணம் வியாபாரிகள் அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய நெல்லுக்கு அவர்கள் கொள்முதல் லெவி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகக் குறைவான விலையில் விவசாயிகளிடம் இருந்து வாங்குகிறார்கள். அதைத் தீர்ப்பதற்காக நிரந்தர நீர்ப்பாசனம் உள்ள இடங்களில் லெவிக் கொள்முதலை அதிகப்படுத்தியும், நீர்ப்பாசனம் இல்லாத இடங்களில் மிகக் குறைவான அளவிலோ அல்லது முழுமையாக நீக்குகின்ற உத்தரவினை அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வியாபாரிகள் வாங்குகின்ற நெல், எந்த நிலைமையிலும் அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கின்ற விலைக்கும் குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவினை பிறப்பிக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பகுதியான லெவிக் கொள்முதல் செய்கின்ற நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்துதான் அமைகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக திருச்சி மாவட்டம் வருகிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கே உற்பத்தியாகிற அளவுக்கு, அங்கே மக்களுக்குப் பயன்படுகிற அளவு, விற்பனை

[டாக்டர் இரர். நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

ஆகின்ற அளவு, முன் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட நிலைமைகளை அடிப்படையாகவைத்து 10 ஆயிரம் 15 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் டன்கள் என்று கொள்முதல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே கடுமை வேண்டாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். 6 லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், 1982 ஆம் ஆண்டு முழுவதும் நாம் விநியோகிப்பதற்கு நிலைமை வந்துவிடுமானால் கூட, சில பல காலத்திற்கு லெவி வாங்காமல் நிறுத்திவிடலாம். அந்த டார்ஜட் வரவேண்டும். 1 கோடியே 9 லட்சம் கார்டுகளுக்கு ஓராண்டு முழுவதும் விநியோகிப்பதற்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதானே தவிர, மற்ற மாவட்டங்களில் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகளின் அடிப்படையில் தான் டார்ஜட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்துலே, திருச்சி மாவட்டத்திலே அதிகமாக நாம், கொள்முதல் செய்கின்ற முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய விவர அறிக்கையில் உணவு வர்த்தகர்கள் ஒழுங்காக கணக்குக் காட்டினால் உபத்திரவம் ஏற்படாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நேரடியாக அறிந்து கொண்டது என்ன வென்றால், சோழவந்தானிலே நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிறபோது அந்த வர்த்தகர்கள் நாம் கேட்கும் லெவியைக் கொடுத்து விட்டார்கள். அது மதுரைக்கோ திண்டுக்கல்லுக்கோ வந்ததற்குப் பின்னாலே அங்கே இருக்கக் கூடிய தாசில்தாரோ, அல்லது உணவு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோ சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இங்கே எங்களுடைய கோட்டாவை நிறைவேற்ற வேண்டும், ஆகவே இங்கே ஒரு லெவி கொடுக்கவேண்டும் என்று இரட்டை லெவி முறை இன்று அனுஷ்டிக்கப் படுவதால்தான் இந்த சிரமங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அடுத்து இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அமலாக்குகிறபோது அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் எடுக்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் இன்று வியாபாரிகளிடத்திலே சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. இன்றைக்கு மதுரை நகரத்திலே அரிசி ஆலைகள் ஓடவில்லை. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை இல்லை. பல இடங்களிலே கடைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, வேலூர் திண்டுக்கல், மதுரை போன்ற இடங்களுக்கு விசேஷமான கவனம் செலுத்தி இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசு முயற்சி செய்யுமா? இந்த இரட்டை லெவி முறையைக் கைவிடுவதற்கு அரசு ஆணை விடுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மொத்த வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுடைய கணக்குகளை பரிசோதனை செய்வதற்கு சட்டப்படி அதிகாரிகளுக்கு

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் எவ்வளவு வாங்கினார்கள், எவ்வளவு விற்பனர்கள் எவ்வளவு லெவி கொடுத்தார்கள் என்ற முழு விவரங்களையும் அளித்து விடுவார்களானால் அதிலே சிக்கல்கள் ஏற்படவழியில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று அல்லாது, நாம் திட்டவட்டமாக சொல்லி இருக்கிறோம். ஒரு இடத்திலேதான் லெவி வாங்கவேண்டும். அவர்கள் சொல்வது போன்று இரட்டை முறையில் லெவி வாங்கும் நிலைமை இருக்குமானால் அதைக் கட்டிக் காட்டுவார்களானால் இதற்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொண்டு, அதைத் தடுக்க இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல அட்வான்ஸ் லெவி கூட வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்திராவிலிருந்து வருகின்ற நெல் அரிசிக்கு லெவி வாங்கும் நிலைமையிலே. அது வந்ததற்குப் பிறகு இங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் அதை வெளி மாநிலத்திற்கு கொண்டு செல்வார்களானால் அப்போது தான் அதற்கு லெவி தரவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால் எந்த இடத்திலே இரட்டை லெவி இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எந்த இடத்திலும் இரட்டை லெவி வாங்கக் கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு திட்டவட்டமாக சொல்லி இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லவும் இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை அறிக்கையில் போதுமான அளவுக்கு ஸ்டாக் அரசின் கையிலே இல்லாததன் காரணமாக பொதுவினியோக முறையிலே குறைபாடு இருக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்திலே மாதம் 30 கிலோ கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. பின்னர் 10 கிலோவாக ஆகி, இப்போது 5 கிலோதான் சில இடங்களில் கொடுக்கும் அளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது.

இந்த நிலைமையிலே போதுமான அளவுக்கு பொதுமக்களுக்கு வினியோகம் செய்து கொள்வதற்காக, விவசாயிகள் தாங்களாகவே கொடுத்தால்தான் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கை. அதைப் பற்றி பெரும் நிலப்பிரபுக்கள், அவர்கள் தேவைக்கு அதிகமான நெல்லை ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே விற்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கும் நெல்லை, லெவி என்ற முறையிலே கொள்முதல் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கவேண்டும். இன்று மக்கள் தேவையை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு மக்களுக்குப் பொது வினியோக முறையிலே வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. இப்படி அதிகமான அளவிலே நெல் வைத்திருக்கின்ற நிலப்பிரபுக்களுடைய பட்டியலை தயாரித்து, அவர்களிடம் இருந்து நெல்லை கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் சொல்லியதைப் போல் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து லெவி வாங்கும் முறையை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

நாம் கையாளவில்லை. ஒரு 5-6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கையாண்ட முறை வேறு. தற்போது பொதுவாக உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்காமல், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல் செய்வது என்கிற முறையை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இப்போது அரசு விநியோகம் செய்யும் அளவில் குறிப்பாக முதியவர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ என்றும், சிறுவர்களுக்கு வாரத்திற்கு $\frac{1}{2}$ கிலோ என்றும் அரிசியை எல்லாமாவட்டங்களிலும் விநியோகித்து வருகிறோம். மொத்தமாக 24 கிலோ அல்லது 30 கிலோ அரிசி கொடுக்கவேண்டும் என்று, அதை மாற்றுவதற்கு இல்லை.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற கோரணம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வைத்து இருக்கும் அறிக்கையிலே விவசாயிகள் தனியார்களுக்கு விற்பனை செய்வதைத் தடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதால் சில விளக்கங்களைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, விவசாயிகள் தனியார்களிடத்தில் கொண்டுபோய் விற்றால், அவர்கள் 125 ரூபாய் குவிண்டாலுக்குக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் 115 ரூபாய் தான் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சில்லரை வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குகிறபோது 150 ரூபாய் கூட ஒரு குவிண்டாலுக்குக் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இப்படி சில்லரை வியாபாரிகளிடத்தில் விற்பதற்காக விவசாயிகள் 3 கோட்டை, 4 கோட்டை நெல்லை எடுத்துச்செல்லும்போது, அவர்களை பிடிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அம்பாசமுத்திரத்திற்கு அருகில் உள்ள ஆம்பூரிலும், ஆழ்வார் குறிச்சியிலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 1 வாரத்திற்கு முன்பு பிடித்தும் இன்னும் அந்த மூட்டைகள் கிணற்றில் போட்ட கல் போல் அவர்கள் லசமே இருக்கிறது. நானும் போய் ரெப்ரசென்ட் செய்து விட்டு வந்தேன். அப்படியும் திரும்பக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் தடுக்கவும் நிவர்த்தி செய்யவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் சிறு அளவில் தனியார்களுக்கு விற்பனை செய்வதை நாம் தடுப்பது இல்லை. ஆனால் சில்லரை வியாபாரிகள் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வதை நாம் தடுத்து இருக்கிறோம். மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்துதான் சில்லரை வியாபாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். காரணம், மொத்த வியாபாரிகளும், சில்லரை வியாபாரிகள் என்று லைசென்சு பெற்று இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக லெவி வாங்குவதற்கு முடிவது இல்லை. சில்லரை வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் லெவி இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் 6-7 பேர் ஒன்று சேர்ந்து விற்பதற்காக லாரியில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது அவர்களைப் பிடித்துக் கேட்டால் நாங்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து இதனை எடுத்துக் கொண்டு

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) வண்டி கட்டிக் கொண்டு போகிறபோதும் அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது அவர்களை பிடிக்கின்ற நேரத்தில், அவர்கள் கூட்டாக எடுத்துக்கொண்டு போகின்றவர்களின் பெயரையும் சொல்லி, எடுத்துக்கொண்டு போய் கொடுக்கின்ற இடத்தையும் சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் கொண்டு போய் கொடுத்த இடத்தில் நாம் லெவியைப் பெற முடியும். எங்கேயாவது விவசாயிகளுக்குச் சங்கடம் ஏற்பட்டு இருக்குமானால், அல்லது உற்பத்தியாளர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால், அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே பொதுவாக சிறுவிவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்க விரும்பினால் நாங்கள் வாங்குகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கும் விலை அதற்கு அட்ராக்டிவ்வாக இல்லை என்கிற பிரச்சினை இருக்கிறது. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கத்தில் இருக்கும் அரசாங்கம் சாதாரண ரகத்திற்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்ன பின்னாலும் ரூ. 125 கொடுக்கிறது. அதைப்போலவே கர்நாடகத்தில் இருக்கிற அரசு மத்திய அரசு பிக்ஸ் செய்து இருக்கும் விலையை விட கூடுதலாக 10 ரூபாய் கொடுக்கின்றது. நம் முடைய மாநில சர்க்கார் அமைத்து இருக்கின்ற ஹை-லெவல் கமிட்டியிலே, ஆளும் கட்சி உள்ளிட்ட அனைத்து உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக 130 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியது நியாயம் என்று சொல்லியிருக்கின்ற போது, நம்முடைய சர்க்கார் ரூ. 115 தான் சாதாரண ரகத்திற்குக் கொடுக்கிறது. ஹைலெவல் கமிட்டியில் ஏகமனதாக எடுக்கப்பட்ட அந்த முடிவுப்படி வங்கு வதற்கு அரசாங்கம் ஏன் முன்வரக்கூடாது என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மத்திய சர்க்கார் 115 ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் கொடுப்பதாக இருந்தால் ரிசர்வ் வங்கி மூலம் நமக்கு வரும் பணத்தில் தடங்கல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக்கொடுத்தால் அதற்கு பொறுப்பு ஏற்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் மேற்கு வங்கத்தில் கூடுதலாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் உத்தரவை மீறி செய்கிறார்கள். அதைப்போல கர்நாடகத்திலும் மீறி செய்கிறார்கள். நாம் மத்திய சர்க்கார் உத்தரவை மீறக்கூடாது நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

மென்ற அடிப்படையில் அவர்கள் நிர்ணயித்த விலையைக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் கூடுதல் கொடுக்கலாம் என்று அனுமதி தால் நாம் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கலாம்.

திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்தின் லெவி கொள்முதல் காரணமாகவும் எங்கள் மாவட்டத்தின் எல்லையில் விளவங்கோடு, கல்குளம் பகுதிகள் இருப்பதாலும் அங்கே அரிசி பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணத்தாலும் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற விதிகளை சிறிது தளர்த்தி, ஒரு மாறுதல் செய்து, சிறிய விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க அரசாங்கம் நேரடியாக அவர்களிடம் கொள்முதல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் இவ்வளவு ரூபாய்க்குத்தான் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று விலை நிர்ணயம் செய்து மத்திய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதனால் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 115 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியாரிடம் கூடுதல் விலைக்கு விற்கலாம் என்று அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். அப்படி விற்கும் போது வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல் செய்கிறோம். ஆகவே, இப்போதைய நிலையில் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கலாம் என்று மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அளிக்காதவரையில் நாம் கூடுதல் கொடுக்க வழியில்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, சட்டப் பூர்வமாக நெல், அரிசி போக்குவரத்தில் கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களிலேதான் லெவி வாங்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இருக்க, தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகளாக பஞ்சத்தில் வாடிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் லெவி என்ற பெயரால் பல கொடுமைகள் நடக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் செக்போஸ்ட் போட்டு, நெல் போக்குவரத்திற்கு தடை ஏற்படுத்தி, பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது. சாலைக் கிராமத்தில் வேதமுத்து என்ற விவசாயியிடம் 47 மூட்டை நெல்லை அபகரித்திருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே சிறு விவசாயிகள் நெல்லை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போய் நல்ல விலைக்கு விற்க முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையை நீக்க வேண்டும். சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து அபகரித்த நெல் மூட்டைகளை திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பரமக்குடியில் சாதாரண அரிசி ஆலை வியாபாரி ரசிது போட்டும் கூட அங்கிருந்து 9 மூட்டை நெல்லை அபகரித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. செ. சிவசாமி]

இப்படிப்பட்ட கடுமையான நடவடிக்கை இருப்பதால் இன்றைக்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க, மீண்டும் சுமுக நிலை ஏற்பட, சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் நெல்லை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நல்ல விலைக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் மட்டும் தான் கொள்முதல் திட்டம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. மாநிலம் பூராவும் கொள்முதல் திட்டம் இருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் அதிகமாக கொள்முதல் செய்யும் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே இருக்கிற மொத்த வியாபாரிகள் வாங்கிவிற்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மொத்த வியாபாரிகள் இல்லை என்றால் அங்கே கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மொத்த வியாபாரிகள் வாங்கி விற்கும்போது லெவி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல பறிமுதல் செய்திருந்தால், அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு நெல்லுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிற விலை குறைவாக இருப்பதால் வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் கொள்முதல் செய்யும்போது அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்குகின்ற காரணத்தால் விவசாயிகள் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறபோது இந்தவிலை கொடுக்கவேண்டியதிருப்பதால் அதிலே சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 2, 3 மூட்டை நெல்லை இரட்டை மாட்டு வண்டியிலே, வைத்து, சந்தையிலே கொண்டு போய் விற்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகளையும் தடுத்து நிறுத்தி அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ரேஷன் கார்டில் ஒரு நபருக்கு ஒரு கிலோ, அரை கிலோ என்று கொடுக்கிற காரணத்தால் மக்கள் அந்த அரிசியை தேவையான அளவுக்கு பெற முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் வெளி மார்க்கெட்டில் அரிசி வாங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதற்கு தடையில்லாமல் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதோடு அரசு கொள்முதல் செய்யும்போது கோயில்கள், டட்டங்கள் இவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற நெல்லை முழுமையாக கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, முதலிலேயே நான் குறிப்பிட்டபடி ஒரு வரைமுறை வைத்துக்கொண்டுதான் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

மொத்த வியாபாரிகளிடத்திலேதான் லெவி கொள்முதல் செய்யப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கின்றது. விலை வாசி ஏறிவிடக்கூடாது என்ற பிரச்சினையும் இன்னொரு பக்கம் இருக்கின்றது. நாம் இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே விலைவாசி அதிகமாக ஏறிவிடாத வகையிலே உற்பத்தியாளர்களுக்கு போதுமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாம் மத்திய அரசினிடத்திலே விலை நிர்ணயம் சம்பந்தமாக பல தடவை வற்புறுத்தி வருகிறோம். மேலும் பொருட்களை குறைந்த விலையிலே மக்களுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டதால்தான் லெவி முறை கொண்டு வரப்பட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் உற்பத்திப் பொருளின் விலையினை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றபோது அப்படி விலை ஏறினால் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் போன்று கன்ஸ்யூம் பண்ணுகின்ற மாநிலங்கள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படும் என்றும் பஞ்சாப், அரியானா, மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் கமர்சியலாகச் செய்வதால் அவர்களுக்குத் தான் விலையினை ஏற்றினால் லாபம் என்றும் ஆகவே நமக்கு நஷ்டம்தான் என்றும் ஆகவேதான் அதிகவிலை ஏற்படுத்தவில்லை என்றும் காரணம் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலே கட்டுப்படியாகக் கூடியவிலையிலே வியாபாரிகளுக்கு சற்று கூடுதலான விலைக்கு விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதி அளித்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஆ) காரைக்குடி அழகப்பா கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் கைது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சி. த. சிதம்பரம், இரா. தாமரைக்கனி ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்.

திரு. சி. த. சிதம்பரம் : தலைவரவர்களே, “உண்ணா விரதம் இருந்த காரைக்குடி அழகப்பா கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் கைது செய்யப்பெற்றது பற்றிய” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, ‘காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி முதல்வர், தற்போதைய நில வரம் குறித்து தந்துள்ள விவரங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொங்கல் விடுமுறைக்குப்பின் 23—1—1982 அன்று அக்கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. அன்று முதல்வர் ஊரில் இல்லை. சில மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு முன்னின்று அவர்கள் கோரிக்கைக்கு

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஆதரவாக அனைவரையும் (மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்கள்) கல்லூரிக்குள் செல்லவேண்டாமென கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கோரிக்கை யாதெனில் தற்போதைய கல்லூரிமுதல்வரை பதவிநீக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதாகும். ஏனென்றால் கடந்த ஆண்டு இம்முதல்வரின் காரை எரித்ததாக கூறப்படும் 12 மாணவர்கள் நீதிமன்றத் தால் தண்டிக்கப்பட்டனர். 27—1—1982 அன்று மதுரை—காமராஜ் பல்கலை கழக ஆசிரியர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய ஆதரவை மாணவர்களுக்கு வெளிப்படையாக அறிவித்தனர். அவர்களும் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து உண்ணாவிரதமிருந்தனர். அச்சடித்த விளம்பர சீட்டுகளையும் மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக வெளியிட்டனர். அன்று மதுரை—காமராஜ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கத்தை சார்ந்த ஆசிரியர்களும் மற்றும் 40 ஆசிரியரல்லாத அலுவலகப் பணியாளர்களும் ஒட்டுமொத்தமாக சிறுவிடுப்பு எடுத்தனர் அன்றே (27—1—1982) அழகப்பா கல்லூரி நிர்வாகமும் தற்போதைய முதல்வரே பதவியில் தொடர்ந்து பணியில் இருக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானம் எடுத்தது. 28—1—1982 அன்று கல்லூரி விடுதியிலுள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பினர். திளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளரும் தொடர்ந்து 28—1—82, மற்றும் 29—1—82 கல்லூரிக்குச் செல்லவில்லை. 3—2—82 அன்று அக்கல்லூரி திறக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. சி. த. சிதம்பரம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கைது செய்யப்பட்ட 71 மாணவர்களும் விடுதலை செய்யப்படுவார்களா? அமைதி ஏற்பட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையில் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படுமா? 30 பேர் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பதாக இப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் நீதிமன்றத்திலே 18 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 12 பேர்தான் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 18 பேர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்றும் நிரபராதிகள் என்றும் சொல்லப்படுவது உண்மையா? ஆகவே 12 பேர்கள் குற்றவாளிகள் என்பது தீர்ப்பானாலும் மொத்த வழக்குகளும் வாபஸ் பெறப்படுமா? சேன்ற ஆண்டும் அக்கல்லூரி சரியான முறையிலே நடைபெறவில்லை, அதே போன்று இந்த ஆண்டும் அந்த நிலைமை ஏற்படாத அளவுக்கு நல்ல முறையிலே அக்கல்லூரி நடைபெறுவதற்குரிய முயற்சிகளை அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கல்லூரி அமைதியாக நடப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு பாடத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொடுக்க முற்படாமல் ஒழுக்கத்தையும் கற்றுத் தருகின்ற முறையிலே அரசு ஆவன செய்யுமா? ஆகவே மாணவர்களிடையே ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்காக பழைய கால முறையான குருகுலக் கல்வி முறையினை அரசு மீண்டும் கொண்டு வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, மாணவர்கள் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்ற முறையிலே ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லித்தந்து அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 11-10).

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின்கீழ் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபச்சாரக் குற்றஞ் செய்பவர்கள், சட்ட விரோதமாக பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுபவர்களின் அபாய கரமான செயல்களைத் தடுக்கும் சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின் கீழ்க் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபச்சாரக் குற்றஞ் செய்பவர்கள், சட்ட விரோதமாகப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுபவர்களின் அபாயகரமான செயல்களைத் தடுக்கும் சட்டமுன்வடிவினை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்கிற இந்தக் கட்டத்திலேயே அதனை அறிமுகம் செய்வதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் பிரஜைகளுடைய அடிப்படையான ஃபண்டமெண்டல் ரைட்ஸையே கருவறுக்கிறது. அதற்காக, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது சரியான செயல் என்று சொல்லவில்லை—ஃபண்டமெண்டல் ரைட் என்று சொல்லவில்லை; மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்களைச் செய்வதை ஃபண்டமெண்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் யார் எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் விசாரணைக் கூட இல்லாமல் சிறைப்படுத்துவது என்ற நடைமுறையில், விசாரணைக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க மறுப்பதைத் தான் பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லி ஆட்சேபிக்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. ரா. உமாநாத்]

பச்சை இளம் குழந்தைகளை கொலை செய்த கொடியவர்கள் பில்லா, ரங்காவைக் கூட விசாரணை செய்தார்கள். அவர்களுக்குக் கூட விசாரணை உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அதன்மேல் அப்பீல் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேலே ஜனாதிபதிக்கு பெட்டிஷன் போடும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு எழுதிக் கேட்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறபோது,—அவர்களுடைய குற்றத்தை கம்பேர் பண்ணுகிறபோது, இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற குற்றங்கள் மிகச் சிறியதாகவே இருக்கிற காரணத்தால் விசாரணை உரிமையை மறுப்பது என்பது நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காரண விளக்க நோக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது என் கருத்து. இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்துகிறபோது, நிரபராதிகளும் பாதிக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு விசாரணைக்கு வாய்ப்பு வேண்டும். நிரபராதிகளுக்கு எதிராக இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று சொல்லக் கூடும். ஆனால் சட்டம் உண்மையாக நடைமுறையில் பயன்படுத்தும்போது, அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படும்.

அதே போலத்தான் நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆக்ட் பாஸ்பண்ணுகிறபோது, இந்தச் சட்டம் தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று ரிபீட்ட் அஷ்யூரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 3 நாட்களுக்கு முன்னர், எந்தெந்த தொழில்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்று பகிரங்கமாக நோட்டிபிகேஷன் சென்டிர்ல்கவர்ன்மெண்டிலிருந்து வந்திருக்கிறது. முன்னால் இல்லை என்று சொல்வார்கள். பின்னால் எல்லாவற்றிற்கும் வந்துவிடும். ஆகவே விசாரணை இல்லாமல் கைது செய்யப்படுவது என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஒருகால் ஆட்சியாளர்கள் சொல்லக் கூடும், தர்மபுரியிலும் மற்ற இடங்களிலும், விசாரிக்காமல் கடவே செய்கிற போது, இது என்ன காவலில் வைக்கப்படுவதுதானே, இது என்ன பெரிய விஷயமா என்று கேட்கலாம். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கமாக இருந்தாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் எப்பொழுது என்ன செய்யும் என்பதை யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. முன்பு ஒரு முறை இந்த அரசை டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லையா? அப்படி மறுபடியும் செய்து, மறுமுறை எலக்ஷன் வைக்கிறபோது, இப்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் செய்கிற வேலைகளை எல்லாம், எதிர்த்து இதே சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் உங்களுடைய கைது செய்ய மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம். ஆகவே தான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டம் உங்களுக்கு எதிராகவே பயன்படுத்தக்கூடிய சட்டம் என்பது ஒன்று. (மணியடிக்கப் பெற்றது) நான் மெரிட்சுக்குள் போகவில்லை. அறிமுகம் செய்வதை எதிர்த்துத்தான் பேசுகிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1982 பிப்ரவரி 10]

மற்றொன்று, ஊழல்கள் வளர்வதற்கும் இந்தச் சட்டம் இடம் அளிக்கும் என்பது. எப்படியென்றால், இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி பயமுறுத்தி பல ஆபிசர்களும், மற்றவர்களும் இதிலே பணம் ஈட்ட முடியும். ஆகவே அந்த வகையிலும் இது தேவை இல்லாத ஒரு சட்டம்.

அடுத்து, துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்காகவே சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்களைப் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் அனைவரையும் பாதிக்கக்கூடிய சட்டமாகவும் இது இருக்கிறது. எப்படியென்றால், கிராபிங் என்ற முறையில் நிலத்தை பிடுங்கி கொடுக்கும்போது பிரச்சனைகள் எழுந்து, அந்த வழக்குகளை வழக்கறிஞர்கள் நடத்தினால், இந்தச் சட்டத்தின்படி, அதை துண்டிவிடுபவர்களும் தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் வழக்கறிஞர்களையும் பாதிக்கக் கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

வக்கீல் ஆஜராகும் போது நீங்கள் அதை ஊக்குவிக்கக்கூடியவர் என்று உங்களையும் ம. டெயின் செய்யலாம் ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் இந்தச் சட்டத்தை இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்வதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வக்கீல்கள் சென்று வழக்காடுகிறார்களே தவிர அவர்கள் உடந்தையாக இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : வழக்கறிஞர்கள் வழக்கறிஞர்கள் சட்டத்தின்படி தங்கள் கடமையை ஆற்றுகிறார்கள். ஆகவே ஸ்லம் க்ராபேர்ஸ்-யை ஊக்குவிக்கிறார்கள் என்று கூறுவதை தாங்கள் அவைக் குறிப்பிடுவது நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. ரா. உமாநாத் : Why should you remove it? That is my interpretation.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தங்கள் கடமையை ஆற்றுகிறார்கள். ஆகவே ஸ்லம் க்ராபேர்ஸ்-யை ஊக்குவிக்கிறார்கள் என்று கூறுவதை தாங்கள் அவைக் குறிப்பிடுவது நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

Hon. Thiru C. PONNAIYAN :—Advocates are there to assist the clients, but not to about the clients.

1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : திரு. உமாநாத் அவர்கள் வழக் கறிஞர்களை தவறு செய்யத் தூண்டுபவர்களாக ஒரு இலக் கணத்தைச் சொல்கிறார்கள் புதிதாக. அதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? அதை அவைக் குறிப்பில் ஏற்றலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவரவர்கள் கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்தாகிவிட்டது. வழக்கறிஞராகிய தாங்களும் அதை மறுத்து விட்டார்கள். ஆக, இரண்டும் இருக்கட்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்ட முன்வடிவை தீராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வன்மையாக எதிர்ச் சிறை. காரணம், குடும்பப் பெண்களைக் கூட விபசாரிகள் என்று சொல்லி கைது செய்து விடமுடியும். பொது அமைதிக்கு பங்கம் விளைவித்தார் என்று அரசாங்கமும் அதிகாரிகளும் கருதினால் யாரை வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம். இந்த அரசை விமர்சிக்கிற அரசியல்வாதிகளைக் கைது செய்யலாம். ஒரு ஆண்டு கடுங்காவல் தண்டனை, ஒரு ஆண்டு தடுப்புக் காவல் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகும் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் வைக்கலாம். ஒரு ஆண்டு சிறையிலிருந்து நோ ஜாமீன், ஜாமீனில் வரமுடியாது, நோ சோர்ட், நீதிமன்றத் திற்குக் கொண்டு போக முடியாது என்ற வகையில்தான் விதிகள் உள்ளன. சர்க்காரும் அதிகாரிகளும் யாரைப் பார்த்து விபசாரிகள் என்று சொல்கிறார்களோ, குண்டர்கள் என்று சொல்கிறார்கள் எனோ, பொது அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்கிறவர் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்களை வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் வைக்கக்கூடிய கடுமையான சட்டம் இது. சொல்லப் போனால் இது ஒரு இடி அமின் ஆட்சியில் இருக்கலாம், ஒரு (Za) ஜார் ஆட்சியில் இருக்கலாம், அல்லது ஒரு முசோலினி ஆட்சியில் இருக்கலாம், ஆனால் ஆயிரம் மலர்கள் பூக்கட்டும் என்று சொல்லிய அண்ணாவின் பெயரால் ஆட்சி நடத்துகிற இந்தச் சர்க்கார் இப்படிப்பட்டதொரு கறுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதை எதிர்க்கிறோம்.

ஏற்கனவே ஒரு சட்டம், தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்படி சமூக விரோத சக்திகளை கைது செய்யலாம். அப்படி கைது செய்தால் ஏழு நாட்களுக்குள் மத்திய அரசிடம் தகவல் சொல்லியாக வேண்டும். தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யக்கூடாது, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ்தான் கைது செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் இது அரசியல்வாதிகளைப் ப்ளாக்மெயில் செய்கிற சட்டம், பொதுமக்களைப் ப்ளாக்மெயில் செய்கிற சட்டம், இது ஒரு ப்ளாக்மெயில் சர்க்கார் என்று கூறி இதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் பாடி ஆப் தி ஆக்ட்-க்குள் போகாமல் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை அறுமுகப்படுத்துவதே தவறு என்பதை நான் இங்கே உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

I want to draw your attention to Rule 123. “சட்ட முன்வடிவு அல்லது திருத்தம் ஒன்று ஆளுநர் பரிந்துரை அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் முன் ஒப்புதல் இன்றி கொண்டு வரப்பெற முடியாது எனப் பேரவைத் தலைவர் கருதுவாரே யாயின் அத்தகைய சட்ட முன்வடிவு அல்லது திருத்தம் பற்றிய முன்னறிவிப்பு வந்தவுடன், அந்தச் சட்ட முன்வடிவு அல்லது திருத்தத்தை, பரிந்துரை அல்லது முன் இசைவு அளிக்க அது காரம் பெற்றவருக்குப் பேரவைத் தலைவர் அனுப்ப வேண்டும். அவ்வாறு பரிந்துரை அல்லது முன் இசைவு அளிக்கப் பெற்றால் அன்றி, அத் தீர்மானம் அலுவல் பட்டியலில் சேர்க்கப் பெறக் கூடாது” என்றிருக்கிறது.

If you believe that this Bill should not be presented before this, House, without the consent of the President or the Governor(interruptions).

(முற்பகல் 11-20)

I want you to read this Article 200 of the Constitution wherein it has been stated: “Provided further that the Governor shall not assent to, but shall reserve for the consideration of the President, any Bill which in the opinion of the Governor would, if it became law, so derogate from the powers of the High Court as to endanger the position which that Court is by this Constitution designed to fill” அதாவது இங்கே அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே நம்முடைய நாட்டிலே உயர்நீதி மன்றங்கள் பல இருக்கின்றன. அதற்குப் பல நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே சொல்லப்படுகின்ற குற்றங்கள் எல்லாம் அங்கே சாதாரணமான சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அவர்கள் They can be tried in any court of law and sentenced to varying terms of imprisonment or whatever is necessary.

அப்படியிருக்க இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அமுல்படுத்துவது சரிதானா என்று நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சட்டமுன்வடிவை அறிவித்தபோதே, இதற்கு நிச்சயமாக ஆளுநர் அவர்களோ அல்லது ஜனாதிபதியோ ஒப்புதல் அளிப்பார்கள் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா என்பதை முதலில் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி உங்களுக்கு சந்தேகம் இருக்குமானால், then it is better to refer this to the Advocate-General. He is a member of this House.

1982 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

அதைவிட இன்னும் அதிகமான, கேவலமான ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், சிடி முனிசிபல் ஆக்டின் கீழ், அனுமதி பெறாமல் கட்டிடம் கட்டப்பட்டால் கோர்ட்டிலே தண்டனை வழங்கப்படும். உங்கள் வீட்டில், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய வீட்டில் அனுமதியில்லாமல் ஒரு காம்ப்வுண்ட் கட்டிவிட்டால், உங்களை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக பிரிவென்டிங் டிபென்ஷன் என்ற முறையில் கைது செய்க முடியும் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

I am not prepared to sign the arrest warrant of my own. I want your ruling on this subject, whether this bill should get the approval of the President or the Governor.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் எனக்கு பயம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதற்கு பயப்படவில்லை.

Dr. K. SOWRIRAJAN : I want your ruling. I want to know whether this will be referred to the Advocate-General.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஜனாதிபதி அல்லது ஆளுநர் ஒப்புதல் கொடுப்பது பற்றி நீங்கள் சொல்ல முடியாது.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : ஹைகோர்ட்டின் அதிகாரத்தைப் பறிக்கின்ற அளவில் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த விவாதம் தேவையில்லை. அவரவர்களுடைய அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருடைய அதிகாரத்தையும் பறிக்கவில்லை.

Dr. K. SOWRIRAJAN : Will you refer this to the Advocate General or not? He is a member of this House. I do not like to be a party to this. Therefore, I am walking out of this House.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னைமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய தேிலிலே விளக்கத்தைத் தருகிறேன். அவர்கள் வெளியேற வேண்டாம்.

(Dr. K. Sowrirajan staged a walk-out)

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபசாரக் குற்றஞ் செய்பவர்கள், சட்ட விரோதமாகப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுபவர்களின் அபாயகரமான செயல்களைத் தடுத்து, அவர்களை தடுப்புக் காவலில் வைப்பதற்காக என்று கூறி, இந்த அரசு ஒரு சட்ட முன்வடிவை இந்த அவையிலே அறிமுகம் செய்வதை, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கடுமையான ஆட்சேபணையை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரியான குற்றங்களை புரிபவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு நடமுறையிலேயே இன்றைக்கு பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. கிரிமினல் புரசீஜர் கோட் இருக்கிறது; இந்தியன் பீனல் கோட் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, இதைத் தடுப்பதற்கு போதுமான அதிகாரங்கள் இந்த அரசுக்கும், போலீசுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால், அதை விடுத்து இன்றைய தினம் இம்மாதிரியான சட்டம் அவசியம் என்று கூறினால், அது விநோதமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் சாதாரணமாக அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசை போட்டால், அதை இப்போதுள்ள சட்டத்தின் கீழ் தடுப்பதற்கு அவர்களை கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல்வேறு, கிராமங்களில் உள்ள அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் போடுவது.. அதற்கு அடமானம் பெறுவது. அடமானம் பெறுவதற்கு முயற்சிப்பது போன்ற இம்மாதிரியான காரியங்கள் சாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அதற்கு இம்மாதிரியான சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களை சமூக விரோதிகள் என்ற பெயரால் விசாரணை இன்றி தடுப்புக் காவலில் வைப்பது சிறைப்படுத்துவது என்பது அரசியல் அடிப்படையான மனிதனுக்குள்ள உரிமையை பறிக்கக்கூடியதாகும். அத்தகைய முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, இந்தச் சட்டம் எதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ அது நடைமுறையில் பயன்படப் போவதில்லை. அரசியலில் எதிர்க்கக் கூடியவர்களை வஞ்சம் தீர்ப்பதற்கான முறையில்தான் இந்தச் சட்டம் பயன்பட உதவியாக இருக்கும். இதை அமல் செய்யக்கூடிய பொறுப்பு போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எவ்வாறு அமல் செய்வார்கள் என்பதை நாம் நடைமுறையில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக என்று சொல்லி நக்சலைட்டுகளைக் கொலை செய்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை

1982 டிப்ரவரி 10] [திரு. இரா. கருப்பையா]

எல்லாம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இம்மாதிரியான முறையில் விசாரணையின்றி தடுப்புக்காவலில் வைப்பதற்குள்ள அதிகாரங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்யக்கூடிய இந்த நேரத்திலேயே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கடுமையான ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. இ. முத்தராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின் கீழ்க் குற்றம் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபசாரக் குற்றம் செய்பவர்கள், சட்டவிரோதமாகப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுபவர்களின் அபாயகரமான செயல்களைத் தடுக்கும் சட்ட முன்வடிவை காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாகக் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டாதவர்களையும் மாற்றுக் கட்சியினரையும் அடக்குகின்ற ஒரு கர்ரியத்தைச் செய்கிற வழிவகை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அது போக ஏற்கனவே காவல் துறையினர் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் எந்த அளவுக்குப் பொதுமக்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பல்வேறு செயல்கள் மூலம் நாம் அறிந்துவருகிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் காவல் துறையினருக்கு மேலும் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பெற்று பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு அமைதியில்லாத சூழ்நிலையை உருவாக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்துமாதலால் இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதை காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகக் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற குற்றங்களுக்கு அன்றாட நடைமுறைச் சட்டங்களிலேயே தண்டனையளிக்க வழிவகைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே போதுமானது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் பொது வாழ்வில் இருப்பவர்களைப் பழிவாங்க போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஆதாரமாக போய்விடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். 'மிசா' போடப்பட்ட காலத்தில் போலீஸ் எவ்வாறு நடந்துகொண்டது என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற குற்றங்களின் மீது நடைமுறைச் சட்டங்களின் படியே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வழிவகை இருப்பதால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதையே நான் எதிர்க்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

*திரு. ப. நெடுமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக விரோதிகளைக் கடுமையாக ஒடுக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால் சமூக விரோதிகளை ஒடுக்குவது என்ற பெயராலே வரைமுறை இல்லாத அதிகாரங்களை அதிகாரிகளுக்கு நாம் வழங்கு வோமானால் அவர்கள் அதை துஷ்பிரயோகம் செய்யக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. மத்திய அரசு கொண்டு வந்த தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எந்த நோக்கத்தோடு எதிர்த்தோமோ அதே நோக்கத்தோடு இதையும் நாங்கள் எதிர்த்தாக வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம். குறிப்பாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒன்று—அதிகாரி யாரை வேண்டுமானாலும் குறிப்பிட்ட காரணங்களைச் சொல்லி உள்ளே வைத்தால் அதற்குப் பின்னால் ஆலோசனைக் குழுவுக்குப் போய் அவர்கள் பரிந்துரை செய்து விடுதலை செய்யலாம். அப்படி விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று அந்த அதிகாரி மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது என்றும் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

இது போன்ற அதிகாரங்களை நாம் அதிகார வர்க்கத்திற்கு வழங்குவோமானால் சமீப மக்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்கிற இந்தக் கட்டத்திலேயே எங்கள் கட்சியின் சார்பில் இதற்கு நாங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தச் சட்டத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிற குற்றவாளிகளத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்கனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. எனவே இது தேவையற்றது என்பதை நான் ஜனதா கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறோம், குறிப்பாக கள்ளச் சாராயம் காய்க்கிறவர்களை பிடிப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் Prohibition Act இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கிறார்கள். மருந்துப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் செய்தால் அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு Food Ad leration Act இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறது. அப்படிக் குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதற்காக சட்டம் இருப்பதும், சட்டப்புத்தகத்திலே அது இருப்பதும் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரியும். குண்டர்களைத் தண்டிப்பதற்கு I. P. C. இருக்கிறது. விபச்சாரத்தைத் தடுப்பதற்கும் ஒழிப்பதற்கும் விபச்சாரம் சவிய்கிறவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் Suppression of Immor l

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

rañe Act இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் அகற்றுவதற்கும் Land Encroachment Act இருக்கிறது. எனவே இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்கனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்ற போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதால் இதிலே ஏதோ உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். எனவே இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது என்பதை தெரிவித்து ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே ஜனதாக்கட்சி இதை எதிர்க்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது Boot-legging Ordinance யின் கீழ் கைது செய்யப்படுகிறவர்களுக்குக் கூட 7 நாட்களில் பரிகாரம் கிடைக்கும். ஆனால் இதிலே கைது செய்யப்படுகிறவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு ஆனாலும் கூட பரிகாரம் கிட்டாது என்ற பொருள்படும்படியாகப் பேசினார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே கைது செய்யப்பட்டால் அது சம்பந்தப்பட்ட வரைங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் தெரிவித்தாக வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்தால் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது இல்லை. ஒரு ஆண்டு அல்ல, பல ஆண்டுகள் கூட சிறையில் வைக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கைது செய்யப்படவேண்டிய அளவுக்கு என்ன என்ன வரைமுறைகள் நியதிகள் கையாளப்பட வேண்டுமோ அதே முறைகள் தான் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலும் நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறது. நான் ஒன்றை விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்களும் திரு. ஆண்டித்தேவர் அவர்களும் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் இருக்கின்ற சட்டத்தின் மூலமே இது போன்ற குற்றங்களைத் தடுக்க முடியாதா என்று கேட்டார்கள். இருக்கின்ற சட்டங்களுக்கும் N.S.A. and P.D.A. ஆகிய சட்டங்களுக்கும் பெரிய மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. விபச்சாரத்திலே ஒருவர் ஈடுபடுகிறபோது, குண்டர் தொழிலிலே ஈடுபடுகின்றபோது ஏழைகள் இன்னலுக்கு ஆளாகிற காரணத்தினால் ஏற்படுகிற குற்றம். The existing provisions of the Law will take care of them என்பதன் கீழ் வருகிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாய் consequence of such activity what would eventually result is public disorder or disturbance of Public tranquillity என்ற

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

அடிப்படையிலே வருகிறபோது N.S.A. வைப்பற்றி உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதே அடிப்படையிலே விபச்சாரத்திலே ஈடுபடுகிறவர்களாயிருந்தாலும் சரி, விபச்சாரத்தை நடத்துகிறவர்களாய் இருந்தாலும் சரி, குறிப்பாக ஒன்றும் புரியாதவர்களை Women are kidnapped and used for prostitution. என்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற பல தகவல்களை செய்திகள் மூலமாக பாரதம் தழுவிய நிலையில் நாம் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம். அந்த அளவிலே பொது அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிற அளவில் நிலைமைகள் இருக்கிறபோது இந்தச் சட்டம் தேவை என்பது இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள விளக்கத்தின் மூலமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டால் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையிலே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது ரெக்கார்டாகி இருக்கிறது. வாழ்நாள் பூராவும் இல்லை. மூன்று மாத காலத்தில் மீண்டும் அட்வைசரி கமிட்டிக்கு வந்து சரியா, இருக்கிறதா என்றெல்லாம் பார்த்து (சுறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்லும் தகவல் வேறு; அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் தகவல் வேறு. நான் சொன்ன கருத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஏற்கனவே ஒரு முறை குற்றம் சுமத்தப்பட்டு அதிலே கைது செய்யப்பட்டால் அவர் சிறையிலே வைக்கப்படுகிறார்; கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அட்வைசரி போர்டுதான் முடிவு செய்ய வேண்டும் மூன்று மாத காலம். பிறகு ஓராண்டு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். அப்படி வெளியே வந்த பிறகு அதே சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யலாம்; உள்ளே கொண்டு போகலாம்; வெளியே வந்த பிறகு பழையபடி கைது செய்யலாம். எனவே, இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே தடுப்புக் காவல் என்பது காலங்காலமாக நீடித்துக்கொண்டே போகலாம். நீங்கள் போட்ட அட்வைசரி போர்டு அரசாங்கம் போட்ட போர்டு. அதுதான் தீர்மானிக்க வேண்டும். அது தீர்மானித்தால் ஏழை எளிய மக்களைச் சிறையில் தொடர்ந்து வைக்கலாம். பழையபடி எக்ஸ்டென்ட் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, தற்போது நடைமுறையில் உள்ள I.P.C. Criminal Procedure case போன்றவைகளையெல்லாம் தனிப்பட்ட நபர் தவறு செய்யும் பொழுது, தனிப்பட்ட நபர் பாதிக்கப்படும்பொழுது, அப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறாரே அவரைப் பொறுத்துத்தான் அங்கே இருக்கின்ற சட்டத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் N.S.A. P.D.A. போன்றவைபோல், When he publica. large are affecap இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது முசோலினி சர்க்காரா என்று கேட்டார்கள். முசோலினி சர்க்காரா என்று கேட்டதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டம் தமிழகத்திலே மட்டும்தான் முதன்முதலாக வந்தது என்பதுபோல திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசக்கூடாது. ஏற்கனவே பஞ்சாப் மாநிலத்திலே இருக்கிறது. இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலேயும், உத்தரப் பிரதேசத்திலேயும் பீகாரிலேயும் இருக்கிறது; மகாராஷ்டிரத்திலே இந்த நடைமுறை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்கள் பேசும்பொழுது மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் இதற்கு கவர்னர் அனுமதி தருவாரா: பிரசிடென்ட் அனுமதி தருவாரா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அவசரச் சட்டம் மைய அரசுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டு அனுமதி பெறப்பட்டுத்தான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

304 (b) of the constitution.

பிரகாரம் பிரசிடென்ட் அவர்களின் முன் அனுமதியை இந்தச் சட்டத்திற்கு பெற வேண்டியதில்லை.

247 (3) of the constitution.

பிரகாரம் ஆளுநர் அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றாலே போதும். ஆகவே, சட்டத்திற்கு உட்படுத்தாத நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட மேலாக, This is a subject covered by the Concurrence List of the constitution. The State has got the Power to legislate.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் கருப்பையா, முத்துராமலிங்கம் ஆகியவர்கள் பேசும்பொழுது இதை அதிகாரிகள் தவறாகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல, விபச்சாரம் நடத்துபவர்கள், குண்டர்களாக இருந்து ஏகைகளைக் கொடுமைப்படுத்துகின்றவர்கள், கள்ளச் சாராயத்தில் ஈடுபட்டு விஷத்தைக் கலந்து பலர் இறப்பதற்கு காரணமாக இருப்பவர்கள், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் வந்து, பொதுமக்கள் பெரும்பான்மையாகப் பாதிக்கப்படும் பொழுது (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த பில் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது விளக்கங்களைக் கூறி முடிவு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அப்பொழுதுதான் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பில்லை அறிமுகப்படுத்துகின்ற நேரத்தில் இவ்வுள்ளவு பெரிய விவாதம் அனுமதிக்கப்படுவது கிடையாது.

[1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே பேச அனுமதிக்கப்பட்ட காரணத்தால் நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறேன்.

பாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலே வருகின்ற குண்டர்கள் என்ற பகுதியைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் தொடர்ந்து நான்கைந்து தடவைகள் ஒரே வாக்கியத்தை உச்சரித்திருக்கிறார்கள். அது வேறுவிதமான விபரீதமான விஷயத்திற்குப் போய்விடும் என்பதற்காகச் சொல்கிறோம் ஏழைகளைக் கொடுமைப்படுத்துபதும் குண்டர்கள், குண்டர்கள் ஏழைகளைப் கொடுமைப்படுத்துவதிலிருந்து பாதுகாக்க என்று சொல்கிறார். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, ஏழைகள் அல்லாதவர்கள் எந்தவிதமான ஆபத்திற்கும் ஆளாகலாம் என்ற பொருள் தொனிக்கிறது. எனவே பொதுமக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவிற்குக் காரியங்களைச் செய்கின்ற குண்டர்கள் என்று சொல்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏழைகளைத்தான் குண்டர்கள் கொடுமை செய்வார்கள். பணக்காரர்களைக் கொடுமை செய்வதில்லை என்றோ அல்லது பணக்காரர்களைத்தான் கொடுமை செய்வார்கள், ஏழைகளைக் கொடுமை செய்வதில்லை என்றோ பொருள் வந்து விடக்கூடாது. ஆகவே, இதைத் திரும்பச் திரும்பச் சொல்வதால் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகப் பொருள் அல்ல.

(மூற்பகல் 11:40)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குண்டர்களிடமிருந்து பணக்காரர்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : This is applicable to the Public at large என்று கூட நான் சொன்னேன். விளக்கம் கூறுகின்றபொழுது, This is applicable to the public at large என்று சொன்னேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அதைத்தான் சொல்கிறேன். அதிகப் படியான பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிற காரணத்தாலே, விளக்கத்தின் அடிப்படையில் சொன்னேனே ஒழிய, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் This is applicable to the Public at large என்பதை நான் கூறிக் கொண்டு, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்;

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின்கீழ்க் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபசாரக் குற்றஞ் செய்ய பவர்கள், சட்ட விரோதமாகப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுப பவர்களின் அபாயகரமான செயல்களைத் தடுக்கும் சட்ட முன் வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் இச் சட்ட முன் வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்த விவாதம் முடிவதாக இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு உடல் நலம் இல்லாமலிருந்து, எனக்கும் இரண்டு நாட்களாக உடலில் நலம் இல்லாமலிருந்த காரணத்தால், முதலமைச்சருடைய உடல் நலக் குறைவு எனக்கு உதவியாயிற்று என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும் இன்றைக்கும் என்னுடைய குரலிலே தெளிவு இல்லாமல் இருக்குமானால் அதற்காக அவையிலே இருப்பவர்கள் அந்தக் குரலிலே ஏற்படுகின்ற வேற்றுமையைப் பொறுத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆளுநர் உரை மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆளுநர் உரை ஏதோ ஒரு சடங்கு போல் கருதப்படுவதாக இருக்குமானால் அது இந்த அவைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக ஆகாது. ஆளுநர் உரை மூலமாக அரசு தன்னுடைய குறிக்கோளை விளக்குகிற வகையில், நடைமுறைப் படுத்துகிற திட்டங்களை அவைக்கு எடுத்து வைக்கின்ற வகையில், விவரமாகக் கூறுகிறது என்ற அடிப்படையில் ஆளுநர் உரை என்பது ஓர் ஆண்டுக்காலத்திற்கு, எதிர்காலத்திலே இந்த அரசு எப்படிப்பட்ட முறையில், எந்த நோக்கத்தோடு, எந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற இருக்கிறது என்பதனையும் விளக்குவதாகும். அப்படிக்காண்கின்றபொழுது கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையினுடைய கருத்துக்கள், இந்த ஆண்டு உரை நிகழ்த்தப்படுவதற்கு முன்னர் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும், துவக்கம் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் கருதப்பட

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

வேண்டும். அப்படிச் சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவித்த கருத்துக்கள் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரைக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றப்படாத அல்லது முடியாத நிலைமை அரசுக்கு இருக்குமானால் அல்லது எதேனும் சில காரணங்களால் அந்த இலட்சியங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்குமானால் அதை இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மூலமாகத் தெரிவித்து விடுவது என்பது அரசுக்கு நன்மை செய்கின்ற ஒரு சாரியமாசத்தானிருக்கும் ஆனால், கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரைப்பற்றி ஒரு சிறு கவலைகூட எடுத்துக்காள் ளாமல் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மறுபடியும் வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றபொழுது, ஆளுநர் உரையை, எதிர்க்கட்சிகள் நன்றி தெரிவிக்க விரும்பவில்லை யென்று சொல்கின்ற முறையிலே எதிர்ப்பதைப் போல, ஆளுகின்ற அரசுக்கூட, ஆளுங்கட்சியும்கூட ஒப்புக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறதே தவிர, உண்மையில் பின்பற்றி நடப்பதற்காக அல்ல என்பதை முதலிலே நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில், இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படுவதைப் பால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் போன்ற சில பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்குகின்ற கடமையாக, அடிப்படையான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு அவை உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால், கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாக, அ.னுடைய ஐந்தாவது பாராவில், மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று துவக்கப்படும் அந்தத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் மிகச் சிறந்த தமிழ்த் துறை நிபுணர்கள் எல்லாம் இடம் பெறுவார்கள். உலகம் எங்கும் உள்ள அறிஞர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தத் தமிழ்ச் சங்கம் இயங்கும் அதற்கான அடிப்படை பணிகள் அத்தனையும் நிறைவேற்றப்படும் என்று, ஒரு ஆலோசனையாகக் கூட அல்ல, ஒரு திட்டமாகக் கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்படி அறிவிக்கப்பட்டு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதற்கு அதன் மூலமாக இந்த மாநில அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

அப்படி ஒரு உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கியதாகவோ உருவாக்குவதற்கான சில கடமைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்றோ இந்த ஆண்டு தெரிவிக்கப்படவில்லை. அது தேவைதானா, அல்லவா என்று எண்ணிப்பார்த்து தெரிவிக்கப்படாத காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சொன்னாலும் கூட, அந்த விளக்கம் சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்து, அடியோடு கைவிடப்படக் கூடிய நிலைமை வருமானால் அதை ஏற்றுக் கொண்டு நிலைமையை சொல்கின்ற மனப்பாங்கு வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதேபோல கடந்த ஆண்டு தமிழ் மாநிலத்திற்குத் திட்டக் குழு அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்படுகிற நிதி, எந்த அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் மாநிலத்தின் பின்தங்கிய நிலை, நபர் வாரி வருமான அடிப்படையிலே தீர்மானிப்பதற்குப் பதிலாக, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள் சதவிகிதம், மாநிலத்தின் நபர்வாரி திட்டச் செலவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படும் என்று மத்திய அரசுனுடைய திட்ட குழுவிடத்திலே, மாநில அரசு வலியுறுத்துகிறது என்ற கருத்து ஆளுநர் உரை மூலமாக இந்த அவைக்கு ஒரு உறுதிமொழியாக தரப்பட்டது. அந்தக் கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டதா? காட்கில் பார்முலாவிலிருந்து ஏற்பட்ட மாற்றங்ளில் இந்தக் கொள்கைக்கு ஏதேனும் இடம் கிடைத்ததா? அல்லது இந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததா மத்திய திட்டக் குழு என்ற கருத்து இப்பொழுது தெரிவிக்கப்படவில்லை.

அதேபோல, கடந்த ஆண்டு விலைவாசி ஏற்றம் விஷயம் போல ஏறிவருகிற அளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, அந்த விலைவுகளாலே அரசு ஊழியர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு அளித்தால் கூட, அந்த ஊதிய உயர்வு மூலமாக மறுபடியும் விலைவாசி ஏறுகிற நிலைமைதான் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது என்றாலும், பயன் அடைகிறவர்கள் ஏறத்தாழ நடுத்தர வர்க்கத்தினர், அல்லது அரசு ஊழியர்கள் அல்லது தொழிலாளர்கள்-ஆர்க்கனைஸ்டு லேபரர்கள் என்ற தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகப் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்கள், கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் அன்றாடம் கூலி பெருகின்ற உழைப்பாளிகள், எந்த விதமான பலனும் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த அமைதிப் பெரும்பான்மையினர் பெரும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர். அமைதியாக இருக்கின்ற, போராடுவதற்கு சக்தியற்ற அதற்கு ஒரு தோழமை உணர்ச்சி பெற முடியாத, ஒரு கூட்டு சக்தியா உருவாகாத மக்களுக்கு, பெரும்பாலான கிராமத்திலே வாழ்கிற அடித்தட்டு மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள்தான் பெரும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர் என்ற கருத்து கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

அந்த விஷய வட்டம் விலைவாசி ஏற்றத்தாலே, பண வீக்கத்தாலே, கள்ள மார்க்கட்டாலே, கருப்புப் பணத்தாலே, செல்வாக்கு மிக்கவர்களுடைய சுரபோக வாழ்வுக்காக உருவாக்கப்படுகிற அந்த விஷய வட்டம் எந்த மக்களைப் பாதிக்கிறது என்பதைக் கடந்த ஆண்டு சுட்டிக்காட்டி, பிராரம் காணவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருப்பதாக அரசு தெரிவித்ததை இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அந்தப் பரிசாரம் காணுகிற முயற்சியில் எந்த வகையிலேயும் வெற்றி பெற்றதா, ஏதேனும் முயற்சித்ததா எந்த அடிப்படை பணியாகிலும் நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று கேட்டால், அது கவர்னர் உரை, அவ்வளவுதானே தவிர, அது அரசாங்கம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

மேற்கொள்ளவேண்டிய கடமைக்கு ஆதாரமான உரையல்ல என்பதைப்போல, அந்தக் கருத்து அப்படியே கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. மறுபடியும் இந்த ஆண்டு விலையாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது, மத்திய அரசு, விலையாசி ஏற்றத்தைக்கட்டுபடுத்த வேண்டிய, பொருளாதார கொள்கையை உருவாக்க வேண்டிய கடமை உடையது, என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், மாநில அரசின் விலையாசி, நினைத்தபடி ஏறாமலும், நினைத்தபடி சிலர் ஏற்றுபதற்கு இடம் தராமலும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது என்ற நினைப்பும் கூறப்பட்டாலும்கூட, அடித்தட்டிலே உள்ள அபதியுருகிற மக்களைப் பற்றிய குறிப்பு இந்த ஆண்டு கைவிடப்பட்டது. காரணம், அது இயலாத காரியம் என்று ஒருவேளை அரசு கருதி இருக்கலாம். ஆனால் சென்ற ஆண்டு பேசுகிறபோது ஆளுநர் உரை மூலமாக, தாங்கள் ஏதோ ஒரு அரும்பணி ஆற்றப்போவதாகத் தெரிவித்து கருத்து கைவிடப்பட்டது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு—அந்த ஆளுநர் உரைக்கு மாறுபாடாக அல்ல—அந்த ஆளுநர் உரை கைவிடப்பட்ட இந்த ஆளுநர் உரைக்கு, என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50).

அதேபோல, சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்று உடனடித் தேவை என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலே கருதப்பட்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிற போதே வீராணம் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் மறைந்து விட்ட காரணத்தாலே, அந்தத் துரப்பாக்கியமான நிலையில் அந்தப் பொறுப்பை யேற்றுக் கொண்ட கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, அதற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, பெரும் அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லா விட்டாலும் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று இருந்தன. அப்படி நடைபெற்ற பணிகள் செம்மையாக, சீராக நடைபெறவில்லை அல்லது குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சிலர் குற்றம்சாட்டினாலும் கூட, அது முழு அளவுக்கு செம்மையாக நடைபெறாவிட்டாலும் கூட, குறிப்பிடத்தக்க குற்றங்கள் அந்தத் திட்டத்தில் இல்லை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட முடியாத ஒரு திட்டம் என்று குறிப்பிடப்படமுடியாது, 'பீசிபிர்' திட்டம் தான் என்பதை இடையிலே எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் இருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலும், இந்த ஆளுநர் கட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலும் கூட, நிபுணர்கள் அது கைவிடப்படத்தக்க ஒரு திட்டம் என்று தெரிவித்ததாகக் கருதப்படத்தக்க அளவிற்கு எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.

[1982 ஏப்ரல் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

இருந்தாலும் கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் சென்னைக்கு உடனடியாக ஒரு குடிநீர்த் திட்டம் தேவை என்று சொல்லி, ஒரு பெரிய அளவில் கட்டளைப் பொறி மதகிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு முயற்சி இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அங்கேயிருந்து சென்னைக்கு ஒரு பெரிய கால்வாய் அமைத்து ஒருநாளைக்கு 99.5 கோடி லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கத் தக்க அளவிற்கு இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது 5 ஆண்டு காலத்திற்கு தினம் லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் அளவிற்கு 459 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்தத் திட்டம் 5 ஆண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றப் படக் கூடும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்து இருக்கக்கூடும். எதிர்ப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட முடியுமா என்பதில் உள்ள ஐயத்தையும் நான் கடந்த ஆண்டு பேசும்போது குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். நிறைவேற்றுகிறபோது ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள் என்னென்னவாக இருக்கும் என்று அந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டபோதே நான் சவலை தெரிவித்தேன். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே ஏடுகளில் எந்த செய்திகளைப் பார்க்கிற போது, கிருஷ்ணா ஆற்று நீரைக் கொண்டு வருவது என்று தமிழக அரசு இறுதி முடிவாக எடுத்து இருக்கிறது என்றும், கிருஷ்ணா ஆற்று நீரைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவது பற்றித்தான் தமிழக அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்ற கருத்தும் ஏடுகளில் வெளிவந்தது.

கிருஷ்ணா நதி நீர் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்காக இன்றைக்கு முழு அளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் கூட எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு நான் சொல்கிறேன், நான் பொறியியல் நிபுணன் அல்ல-ஆனால் நிபுணர்கள் சொல்வதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை என்பதால் நான் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும் என்பதால் சொல்கிறேன்-இன்னும் 15 ஆல்லது 20 ஆண்டுகள் ஆகக்கூடும் சென்னைக்குக் கிருஷ்ணா நதி நீர் கொண்டு வருவதற்காக இந்த ஆண்டு, இந்தத் திங்கள், இந்தத் தேதியிலேயே அதற்கான முழு அளவுப் பணிகள் தொடங்கப்படுமானால் கூட 1997ஆ ஆண்டு அல்லது கி. பி. 2000 ஆண்டிலே தான் கிருஷ்ணா ஆற்று நீர் சென்னை நகரத்திற்கும், சென்னையைச் சுற்றிப் பெருநகரமாக வளர்ந்து கொண்டு இருக்கும் பகுதிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தாலும் கூட, அந்தக் கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய் அல்லது 459 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அதைவிட ஏறத்தாழ குறைந்தது 4 மடங்கு அதிக செலவாகும் அவ்வளவு பெரிய திட்டத்தை நாம் எதிர்பார்த்து, 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் காத்து இருப்பதை விட, இந்த நீண்ட கால இடைவெளிக்காக நம்முடைய தேவையை நிறைவு

[திரு. ச. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

செய்கிற வகையில் ஒரு 20-30 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்த வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், தற்காலிகத் தேவைக்கு, உடனடித் தேவைக்கு 3 ஆண்டு காலத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், இந்த 10 ஆண்டுகால இடைவெளியில் உள்ள தேவையை சமாளிக்கும் திட்டமாக வீராணம் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அரசியல் கண்ணோட்டத்தின் காரணமாகவும், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தின் காரணமாகவும், தமிழ்நாடு மக்களை தவிக்க விட்டு விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் சொல்கிறேன். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தொடங்கிய திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொடங்கிய திட்டம் என்று கூட ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

நான் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னால் கேள்விப்பட்டேன். வீராணம் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்ட குழாய்கள், எந்த வழியில் புதைக்கவேண்டும் என்பதற்காக போடப்பட்டுள்ளனவோ ஆங்காங்கு பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டு அந்தந்த பாலங்கள் மீது அமைக்கப்பட வேண்டிய குழாய்களை அகற்றுவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். அகற்று வது என்பது கடினமான காரியம் தான். எளிதான காரியம் அல்ல. ஆகவே, அகற்றுவதை விட்டுவிட்டு, அதைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதை நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய் வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திட்டத்தைச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இது திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு போட்ட திட்டம், இது காங்கிரஸ் கட்சி அரசு போட்ட திட்டம் அல்லது அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போட்ட திட்டம் என்று அந்தத் திட்டங்களைக் கைவிட்டு விடுவதாலே பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்கள் தமிழ் நாட்டு மக்கள் இழக்கக்கூடிய பொருள். ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் இந்த நாட்டு மக்களை பாதிக்கும், அதுவும் சென்னை நகர மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை மட்டும் மனதிலே எண்ணிப் பார்த்து, ஒரு பொது நோக்கத்தோடு அதற்குத் தகுந்த முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதைப்போல கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டத்தைத்தான் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்வீர்களேயானால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை முழு அளவுக்கு நிபுணர்கள் மூலம் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை பெற்று, அந்த அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்து விவாதிக்க வேண்டும். அது

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

450 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்பது கடந்த ஆண்டு புள்ளிவிவரம். இந்த ஆண்டு புள்ளி விவரப்படி அது 650 கோடி ரூபாய்க்கு போகலாம்.

அதிலே மற்றொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது, அவர்களுடைய திட்டம் ஒன்று நிறைவேறாத காரணத்தைச் சொல்லுகின்றபோது சிமின்ட் வழங்குகிற அமைச்சர் இப்போதாவது சற்று அதிக அளவுக்கு கவனம் செலுத்துவார் என்று நம்புகிறேன் என்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லுகிற ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமையிலே தான் அமைச்சர் அவர்களே இருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கிற போது, சிமின்ட் கிடைக்காத காரணத்தால் மட்டும் இவ்வளவு பெரிய இடையூறு இருக்குமானால், சிறு சிறு திட்டங்களுக்கே இத்தகைய இடையூறுகள், குழப்பங்கள் ஏற்படுமானால் பெரிய திட்டங்களில் ஏற்படுகிற பெரிய விளைவுகளுக்கு நம்மை நாமே ஆளாக்கிக்கொள்ளலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவித்தார்கள். சென்னை மாநகரில் போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைப்பதற்காக 'மாஸ் ரேபிட் ட்ரான்சிஸ்ட் சிஸ்டம்' என்ற ஒரு திட்டத்தை, அது ஒரு விரைந்த போக்குவரத்துத் திட்டம்-மத்திய அரசு உதவியோடு நிலத்திற்கு அடியிலே நடைபெறுகின்ற போக்குவரத்துத் திட்டமாக இல்லை என்றாலும், மேற்பரப்பிலே நடைபெறுகின்ற போக்குவரத்துத் திட்டமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது உருவாக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே. ஒரு விளக்கம், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது, 'சிமின்ட் வழங்குகின்ற அமைச்சர் இனிமேலாவது கவனம் செலுத்துவார்' என்ற தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால், அப்படிச் சொல்லும்போது நான் இதுவரையில் கவனிக்கவில்லை என்று அர்த்தம் வரும். நான் கவனிக்காமல் இல்லை. சிமின்ட் போதவில்லை; கூடுதல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கவனம் செலுத்தவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: தொழில் துறை அமைச்சரின் திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை என்று நாடு பூராவும் கூக்குரல் எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை, ஆனால் பணக்காரர்களுக்கு கிடைக்கிறது. 8 மாடி வீடு கட்டுகிறவர்களுக்கு சிமின்ட் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்கிறது; சாதாரணமாக வீடு கட்ட சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை. தாசில்தார் அலுவலத்திலே சிமின்ட் வேண்டுமென்றால் ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் அதிகம் வைத்துக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கொடுத்தால்தான் கிடைக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் இரண்டு மூட்டை சிமின்ட் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால் ஏற்கெனவே ஒருவர் பெயரில் விண்ணப்பத்தை பதிவுசெய்து வைத்துக் கொண்டு, 50,60 மூட்டை என்று செல்வாக்கு படைத்த ஒரு கட்சிக்காரருக்கு கொடுக்கிறார்கள்; திருப்பி அவரிடம் மேலும் 20 ரூபாய் ஒரு மூட்டைக்கு என்று கொடுத்தால் தான் சிமின்ட் கிடைக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்காரர்களே கூட இந்த குற்றச்சாட்டைச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் நானே அவர்களைச் சொல்லச் சொல்கிறேன். எனவே சிமின்ட் விநியோகம் என்பதும் சிமின்ட் வழங்குவது என்பதும் ஒரு அமைச்சருடைய திறமையினால் மட்டும் ஆகிற காரியம் அல்ல. மொத்தமாக ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாட்டை உணராமல் ஏதோ அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொன்ன காரணத்தை மட்டும் வைத்து அமைச்சர் கவனம் செலுத்துவாரானால் அதற்குக்கூட நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் சிமின்ட் கிடைக்காமல், அதனால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் கடந்த ஆறு மாதமாக தொடர்ந்து கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டு, அதன் தொடர்பாக அவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு, அன்றாட கூலிக்கு வழியில்லாமல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, இன்றைக்கு 300 பேர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே, சேலம் பகுதியிலே, வேறுபல பகுதிகளிலே சிறையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுவிக்காமல், கைது செய்து விட்டு, ஜாமீனிலே போகும்படி சொல்லக் கூடிய ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே இவை எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை சிமின்ட் என்பதையும், அந்த அடிப்படை சிமின்ட் இன்னும் சொல்லப்போனால் வலுத்தவன் கைக்குத்தான் அது சிமின்டாக இருக்கிறதே தவிர வலுக்காதவன் கைக்கு அது சிமின்டாக இல்லை என்பதையும், அப்படி கிடைத்தாலும் கூட அது கலப்படம் செய்யப்பட்ட சிமின்டாக இருக்கிறது என்பதையும் அந்தக் கலப்பட சிமின்டை ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் கண்டு பிடிக்கிறார்களே தவிர பரவலாக இருக்கிற கலப்படத்தை நிறுத்தக்கூடிய சக்தி இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதையும், அந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் எண்ணிப்பார்த்து தனியாகவாவது வேதனைப்படுவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த 'மாஸ் ரேபிட் சிஸ்டம்' கூட கடந்த ஆண்டிலே வலியுறுத்தப்பட்டு, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. தமிழக அரசு இதற்காக வலியுறுத்தும் என்று அப்போதே இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. சென்னை மாநகர போக்குவரத்து நெருக்கடி என்பது முதலமைச்சரும் சேர்ந்து உணரக்கூடிய ஒரு காரியம்தான். போக்குவரத்திலே ஏற்படுகிற தாமதமும் சென்னை மாநகர மக்களுடைய கடமைகளை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்று. இது மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒன்று.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

இடையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் கலாநிதி அவர்களும் மற்றவர்களுமாக இதற்காக வலியுறுத்தி வாதாடினார்கள். இந்த அரசும் வலியுறுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் கிடைத்ததா இல்லையா, இந்தத் திட்டம் வருகிறதா இல்லையா, இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை. சேர்க்கப்பட்டதாக இந்த ஆண்டு ஏன் அறிவிக்கவில்லை என்பதை அரசுதான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அதைப் போலவே பொதுவாக எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் அது ஏழை மக்களுக்காகத்தான் என்ற ஒரு கருத்து இன்றைக்கு கூறப்படுகிறது. அது ஏழை மக்களுக்குத்தான் பயன்படுகி தா அல்லது வழக்கறிஞர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்று.

அடுத்தபடியாக, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத் திலே பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிற இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 12 இலட்சம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலிருந்தே ஏறிக்கொண்டுதான் வந்தது.

[நண்பகல் 12-00]

அது ஏறத்தாழ 3 இலட்சமாக இருந்தது இந்த ஐந்தாறு ஆண்டு காலத்திலே 12 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கின்றது. நாட்டினுடைய பொதுவான நிலைமை அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசு ஆண்டுக்கு ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு இரண்டு இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவதாக அவ்வப்போது சொல்லி வந்தது. அப்படிச் சொல்லிய அடிப்படையிலே வேலை வாய்ப்பு பற்றி கேட்கப்படுகிறபோது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் வர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் வேறு பல திட்டங்களின் மூலமாகவும் அன்றாடம் வேலை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 2 கோடியே 50 இலட்சம் பேர் என்று சொன்ன கணக்கு வேலை நாட்கள் கணக்குத் தான். எனவே வேலை நாட்கள் கணக்கு என்று சொன்னால், ஒரு இலட்சம் பேருக்கு 200 நாட்களுக்கு வேலை கிடைத்ததாகவோ அல்லது இரண்டு இலட்சம் பேருக்கு 100 நாட்களுக்கு வேலை ஒரு ஆண்டிலே கிடைத்ததாகவோ தான் அர்த்தம். ஆகவே அந்த வகையிலே அந்தக் கணக்கு மென் டேஸ் ஒர்க் என்ற கணக்கு அங்கே தானாக வந்துவிடுகின்றது. அதன்படி பார்க்கின்றபோது வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கும் கூட முழு அளவுக்கு நிலையான வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் வேலை கிடைக்கவேண்டிய 12 இலட்சம் பேர்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவில்லை. அந்த 12 இலட்சம் பேர்களுக்கும் வேலை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கிடைக்காத காரணத்தால் எத்தனைக் குடும்பங்கள் அவதிக்கு ஆளாகின்றன என்ற கணக்கை அரசாங்கம் ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஆனால் கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்தை நான் அப்படியே இங்கே படித்துக் காட்டினால்தான் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு சொல்கின்ற கருத்துக்களைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகின்றது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். எனவே நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையின் 38-வது பாராவிலே “வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ள வேலை இல்லாத இளைஞர்கள் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பின், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்காவது வேலை தர எனது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற மைய-மாநில அரசின் கொள்கையை ஒட்டித் தொடங்கும் முதல் முயற்சியாகும்.” என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த முதல் முயற்சி எப்போதாவது தொடங்கப்பட்டதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையே இப்படி அவமதிக்க மதிக்கப்படுமேயானால், ஆளுநர் மூலம் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் கூட நிறைவேற்றப்படாது போகுமேயானால் எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏழைக் குடும்பம் என்பதற்கு ஒரு இலக்கணம் தரப்பட்டு பதிவு செய்கின்ற இடத்திலே ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னார் என்ற காரணத்தாலே இப்படிப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முறையினையும் வகுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு இன்னின்ன முறை வைத்தோம் என்று சொல்கின்ற நிலைமை இந்த அரசுக்கு உண்டா என்று கேட்டால் வேலை வாய்ப்பு தேடித் தருகின்ற அலுவலகத்தை நிர்வகிக்கின்ற அமைச்சராக இருந்தாலும், மொத்தமாக இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அதற்கு எந்தப் பதிலையும் தரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒருவேளை அவர்களால் தகுந்த பதிலைச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்குமேயானால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேனே தவிர வருத்தப்பட மாட்டேன்.

அதேபோன்று பொதுவாகவே ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்கின்ற போது இந்த அரசு அவசரச் சட்டங்களை நம்பி ஆட்சி நடத்துகின்ற அரசாங்கமாக தன்னை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றது. அவசரச் சட்டம் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே யாரேனும் சட்டத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர், இப்படி அவசரச் சட்டம் போடுவதன் மூலமாக இன்னின்னவற்றைத் தடுத்து விடலாம், அடக்கி விடலாம் என்று ஆலோசனை சொல்லக்கூடும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஒரு நாடகத்திலே அவரே நடிக்கின்ற ஒரு கட்டத்திலே ‘வல்லவனுக்கும் புல்லும் ஆயுதம் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே வல்லமை இல்லாதவனுக்கு

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தன்னுடைய துப்பாக்கியைக்கூட எதிரிக்குப் பயன்படுவதற்காகத்தான் தூக்கிக் கொண்டு இருப்பானே தவிர அவனாலே அதைக் கொண்டு செயலாற்ற முடியாது. ஆகவே எந்த ஒரு அரசாங்கத்தின் நிலைமையையும் வைத்து நான் கருதிப் பார்க்கின்றபோது அவசரச் சட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் பலகீனத்தின் சின்னம்தான் அது. மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி அவசரச் சட்டம் என்று சொல்கிறபோது சட்டமன்றத்தினுடைய உரிமை மறைமுகமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. பாராளுமன்றத்தினுடைய உரிமை மறைமுகமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது எனவும், எனவே மறுபடியும் பாராளுமன்றத்தின் மூலமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வடிவ பெற வேண்டும், அப்படி இல்லாமல் அவை வரக்கூடாது என்று பாராளுமன்றத்தின் தலைவர்களாக இருந்த பெருமக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அதே முறையிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதுகூட சற்று நேரத்துக்கு முன்னாலே இங்கே ஒரு அவசரச் சட்டம் வந்தது. விபச்சாரக் குற்றத்திலே ஈடுபடுகின்றவர்களையும், ஈடுபடுத்துகின்றவர்களையும் அதே போன்று குண்டர்களாக இருந்து சமுதாயத்திலே கேடு செய்கிறவர்களையும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களையும் ஒடுக்குவதற்காகவும் அவைகளைச் செயலற்றவர்களாக ஆக்குவதற்காகவும் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னால் அது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திலே உள்ள குற்றங்களுக்காக அதிகாரிகளுக்கு அளவு கடந்த அதிகாரம், நினைத்தபடி செயலாற்றக் கூடிய அதிகாரம் தருவது என்பது, சமுதாயக் குற்றத்தைக் குறைக்கக் கூடிய காரியம்தானா என்பதை இதுவரை நடைபெற்ற எந்த ஒரு ஆட்சியாக இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் ஆட்சியாக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை அதிகாரிகளின் இடத்திலே கொடுப்பதனால் மட்டும் நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் நியாயமாக நடைபெற்றிருக்கின்றதா என்று ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதுவும் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி செயலாற்றுகின்றவர்கள் யார்? காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். காவல்துறையினுடைய கண்ணியம் இன்று எந்த அளவுக்கு அமைந்திருக்கின்றது. காவல்துறையினை முழுவதும் நம்புவதாக அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். காவல்துறை தந்த அறிக்கையை இந்த சட்டமன்றத்திலே படித்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையைப் படித்து விட்டு என்ன சொன்னார்கள்? “சென்னை நகரிலே நடைபெற்ற ஊர்வலத்திலே குண்டர்கள் காலித்தனமாகப் பல தவறுகளைச் செய்தார்கள். போலீஸ் காரர்களைத் தாக்கினார்கள். அதற்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்” என்று முதலமைச்சராக உள்ள நான்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

சொன்னாலும் கூட, ஒரு கட்சியின் தலைவன் என்ற முறையிலே இந்தக் காவல்துறை தந்த அறிக்கையை மறுக்கிறேன் என்ற கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சராக எண்ணி பார்ப்பதை விட்டு விட்டு, தனிப்பட்ட எம். ஜி.ஆர். ஆக எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால், காவல்துறையை நம்பித் தான் இப்படிப்பட்ட கடுமையான சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டுமா என்று எண்ணுவார்கள். ஏனென்றால் காவல்துறையின் நிலைமை அப்படி.

திருச்செந்தூரில் அர்ச்சகராக ள்ள முத்து அண்ணாவி என்ற ஒருவரை எப்படியெல்லாம் காவல் துறையினர் நடத்தினார்கள் என்பதைப் பற்றி காலையிலே இங்கே கூட விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த விவாதத்தின் முடிவிலே மாண்புமிகு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். யாரோ ஆசைத்தம்பி என்ற காவலர் ஒருவர், சஸ்பெண்ட் செய்யப் பட்டுள்ளார் என்று. அண்ணாவியை அடித்ததோடு விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே ஆசைத்தம்பி சஸ்பெண்ட் செய்யப் பட்டார். ஒருவேளை அண்ணாவிக்கு உயிர் போயிருக்குமே யானால், ஆசைத்தம்பிக்கு பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கக்கூடும்.

எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை காவல் துறையிலிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அந்தக் காவல் துறையை, நம்பி இந்தச் சட்டங்களை ஒப்புவிப்பதா என்ற கேள்வி எழும். எந்தக் காவல் துறையை கள்ளச் சாராயத்திற்கு துணை இருக்கிற காவல் துறையை நம்பியா? அல்லது நாட்டிலே நடக்கிற பல்வேறு குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல், சண்டு பிடிக்க முனைந்தாலும் கூட, தடுக்கப்பட்டால், வேண்டாம் என்று விட்டு விடுகிற நிலைமையிலே இருக்கிற காவல் துறையை முழு அளவிற்கு நம்பியா? காவல் துறையிலே கண்ணியம் உள்ளவர்கள் பலபேர்கள் இருந்தாலும்கூட, கண்ணியம் அற்றவர்களின் சூழலில் ஏற்படுகிற பிடிகளிலிருந்து தப்பிக்க முடியாமல் கண்ணியம் உள்ள காவல் துறை அதிகாரிகளும்கூட ஒரு விஷவட்டத்திற்குள்ளே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்த வட்டத்திற்குள்ளே உள்ள அதிகாரிகளை நம்பியா? எதை நம்பி ஒப்படைக்க முடியும்?

எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை கொடுமைப்படுத்துவது என்று மட்டும் அல்லாமல் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் காவல் துறையினர் நினைத்தால் கொடுமைப்படுத்த முடியும் என்பதை, நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்பதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். இரண்டு கட்சியிலும் இல்லாத பொது மக்கள் எந்த கதிக்கு ஆளாவார்கள்? எந்தக் கட்சித் தயவும் இல்லாமல் பொது வாழ்விலே மனிதன் வாழக்கூடாதா? எந்தப் பொது இயக்கத்தின் தொடர்பும் இல்லாமல் ஒரு ஏழை வாழக் கூடாதா? சமூகத்திலே யாருடைய சிபாரிசும் இல்லாமல் மனிதன் கடமைகளைச் செய்து வாழக் கூடிய நிலைமையை காவல் துறை காப்பாற்றும் என்று நீங்கள் நம்புவதாக இருந்தால், நான் எந்தச் சட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார்.

ஆனால் நீங்கள் கொண்டு வந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் எங்கே போயிருக்கிறது? மது விலக்குச் சட்டத்தை கடுமையாக்கினீர்களே ஏற்பட்ட பலன் என்ன? உங்கள் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருக்கலாம். விளைவு என்ன? அந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலமாக கூற்று வட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உழல் புகார்கள் எல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அந்தச் சட்டமே இன்றைய தினம் தோற்றுப் போய்விட்டது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கல்லறைக்கு முன்னாலே உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்கிறபோது, மது விலக்கினால் வரக் கூடிய கொடுமைகளை மக்களிடத்திலே பரப்புவதற்கு, நாமெல்லாம் உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நல்ல எண்ணம். அந்த நல்ல எண்ணத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்காக என்ன தொடர் முயற்சி அல்லது ஆக்க பூர்வமான முயற்சி நம்மிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஆக்கபூர்வமான முயற்சி என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூட, மதுவினால் வரக்கூடிய கொடுமைகளை மக்களிடத்திலே சொல்கிற மனம் நமக்கு இருந்தாலும்கூட, நம்மை சேர்ந்த அனைவரும் அதற்கு முழு அளவுக்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்புகிறாரா?

எங்களுடைய கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேரையும் நான் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதுபோல் உங்களுடைய கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேரையும் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? அப்படியே கட்டுப்படுத்தினாலும், குடிப்பது தவறு என்று சொன்னாலும், அதை விற்பனை செய்வதை தவறு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவு ஒரு மனப்போக்கு நாட்டிலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரம், அதிலும், விற்பனை செய்பவர்களைவிட சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள்தான் பலமிக்கவர்களாக நாட்டிலே பல இடங்களில் உள்ளார்கள்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

நேற்றையதினம்கூட அச்சிட்ட ஒரு நோட்டீஸ் எனக்கு வந்தது. அந்த ஒரு நோட்டீஸைத்தான் இப்பொழுது வைத்திருக்கிறேன். ஓமலூர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு எதிராக—ஓமலூர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இரத்தினவேலு கவுண்டரின் அராஜகம் என்று தலைப்பு இடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நான் அதை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு சொல்வதாக அவை கருதக் கூடாது, அவர் ஒரு வேளை நேர்மையாளராக இருக்கக் கூடும். ஆனால் மாத வருமானம் 25,000 அளவுக்கு, 5 போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் இருந்து மொத்தமாக வருகிறது என்று அந்த ஊர் பொதுமக்கள்—அதுவும் வியாபாரிகள் சங்கத்தினர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் எந்த வியாபாரிகள் சங்கம் என்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து குத்தகை எடுத்துச் சாராயம் காடிச்சும் சாராய வியாபாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

ஒருவேளை அவர்கள் வேண்டும் என்றே சொல்கிறார்களோ என்னவோ? ஏனென்றால் அவர்களும் ஒரு மாமூல் தரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதை ஒழுங்காக சொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். அதிலே தகராறு வந்திருக்கலாம். எனவே தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான நேரத்தில், நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இடத்திலிருந்து எண்ணிப்பார்ப்பவனாக இருந்தால், செய்ய முடியாது அந்தக் காரியத்தை. இந்த அரசாங்கம் செய்ய விரும்புவதாக காட்டிக் சொல்வதற்காக, அவசரச் சட்டங்களிலே போய்ச் சிக்கிக்கொள்கிறோம் என்று தான் கருதுவேன்.

நேற்றைய தினம்கூட ஒரு அவசரச் சட்டத்தை, பத்திரிகைகளின் உரிமைகளை பறிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார்கள். அவதூறு எழுதினால், அந்த அவதூறை எதிர்த்து வழக்கு போடக்கூடிய அளவில் ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ வழக்குகளும் அப்படிப் போடப் பட்டிருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 12-10]

நீதிமன்றங்களில் சந்திக்கலாம். அதையும் மீறி அவர்கள் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் போவார்களேயானால் பொது மக்கள் தீர்ப்பளிக்கலாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இயக்கத் தோழர்கள் நடவடிக்கைகள் பற்றி எங்களிடம் சொன்னபோது, சொன்னார்கள், “பப்ளிக் பெராமீட்டர்” என்றைக்கும் இருக்கிறது என்று. அவனை யோக்கியதையை பொது மக்கள் தீர்மானிப்பார்கள் என்று, அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே, அதற்கு மேல் தவறாக ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் எழுதுகிறார் என்று சொன்னால், பொது மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். அல்லது கூடிக்கலந்து பேசி அதன் மூலம் ஒரு புது நேர்க்கம் உருவாக்கப் பெற வேண்டும். ஒரு கட்சிக்கு ஒரு நீதி என்பதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் பயன்படும் நிலை ஏற்படக்கூடாது. அந்த அவசரச் சட்டம் மூலம் நீதிமன்றங்களின் உரிமைகள் தடுக்க

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கப்படுகின்றன என்ற சந்தேகம் எழக்கூடாது. ஆனால், இந்த ஆட்சிக்கு அந்த மனப்பாங்கு இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நான் இன்னொன்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், லெவி முறையில் அதைப் பெற வேண்டும் என்றால் ஏழை மக்களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு வினியோகம் செய்வதற்காக என்று அரசாங்கம் சொல்கிற கொள்கையில் மாறுபாடு இல்லை என்று சொன்னாலும் லெவி முறை மூலம் எவ்வளவு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை இந்த அரசு ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். லெவிமுறை செயல்படும் முறை குறித்து இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மதுரையிலிருந்து எனக்குத் தெரியாத ஒருவர் எனக்கு டெலிபோன் செய்து நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் கேளுங்கள் என்றார்கள். நாங்கள் நேற்றையதினம் கேட்ட போதும், இன்றைய தினம் கேட்டபோதும் சில விளக்கங்கள் தரப்பட்டன. வியாபாரிகளிடம் 50 சதவீதம் லெவி என்று சொல்லும் போது வியாபாரிகள் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஏற்கெனவே 40 சதவீதம் லெவி என்றிருந்ததை 50 சதவீதம் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு அரிசி, நெல் விற்பதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படத்தான் செய்யும்.

இன்னொன்று. லெவி முறையில் வாங்கிய விலையை விட விலையைக் குறைத்துத் தர வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஆலை முதலாளிகளாக உள்ளவர்கள் அதற்கு மறுப்பு தெரிவிப்பார்கள். ஆனால், இதுவல்ல முக்கியமானது. இந்த லெவியால் அரசுக்கு நெல் அல்லது அரிசி எந்த அளவிற்கு பெறப்படுகிறது என்றாலும் அப்படிப் பெறப்படுகிற முறையில் இடையில் வாங்கப்படுகிற கமிஷன் பெறாமல் இருக்க, விலை குறைத்து வாங்குவதைக் கைவிட்டு உதவுவதற்காக அதிகாரிகள் செய்கிற வசூல் இருக்கிறதே அது சாதாரணமானதல்ல. விவசாயிகள் கூட இந்தச் சிக்கலுக்கு ஆளாகிறார்கள். விவசாயிகள் வீட்டில் இருபது அல்லது முப்பது மூட்டை நெல் இருக்குமானால் அவர்கள் அதில் இலாபம் சம்பாதித்தால் அது நாட்டுக்குக்கேடு அல்ல. முப்பது மூட்டையில் இருபது மூட்டை வியாபாரியிடம் வாங்கிய மூட்டைகளை வைத்திருக்கிறாய் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல அவர், ஐயா, வியாபாரி என்னிடம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டான் அதை உங்களிடத்தில் கொடுத்தால் நஷ்டம் என்று சொன்னால் அப்படியானால் மூட்டைக்கு பத்து ரூபாய் எடு என்று கேட்கிற நிலை பலவிடங்களில் இருக்கிறது. லெவி முறை மூலம் விவசாயிகள் கூட மன்றமுகமாகச் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். லெவி முறை வியாபாரிகளுக்கா? விவசாயிகளுக்கா? விவசாயிகளிடம் இருந்து வண்டிகளில் நெல் கொண்டு வரும்போது ஏற்படுகிற இடையூறுகள் பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஒரு சாதாரண ஏழை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

விவசாயி கூட நெல்லை, அரிசியையோ விற்று வாழ வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த வாழ்க்கை நடத்த இடையூறாக அதிகாரிகள் தலையிடுவது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம், எப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் தாங்கள் நினைத்த அளவிற்கு இடையில் புகுந்து விளையாடுவதற்கு ஒரு பெரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகள் தவறே செய்யவில்லை என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது மற்ற அமைச்சர்களோ சொல்வார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்க எங்களால் முடியவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, தவறே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி செய்யக் கூடிய அதிகாரிகள் யார் என்று எங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்பார்களானால் நாங்கள் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு அந்த அதிகாரிக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதால் கூறியும் பயனில்லை. முன்னர் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு பணம் பாழ்படுத்தப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இந்த அவையில் தெரிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால்கூட என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நாங்கள் குற்றச்சாட்டை ஒருவர்மீது கூறி அவரை அரசுக்கு வேண்டியவராக ஆக்குகிற வாய்ப்பை அவருக்கு உருவாக்கித் தருவதைவிட இவ்வளவு திறமையானவரை கை விட்டுவிடக்கூடாது என்று கருதுகிற ஒரு மனப்பான்மைக்கு இடம் தருவதை விட—தனிப்பட்டவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதில் அர்த்தமும் இல்லை, தேவையும் இல்லை, என்றே கருதுகிறேன். ஆனால், அரசின் பொறுப்பு அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம் இவர்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு அடிப்படையான வருவாய் வருவதாக இருந்தாலும் அந்த வருவாயை உயர்த்துவதைத் தவிர அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இன்னொரு தகுந்த வாய்ப்பு கிடையாது. பெரும் விவசாயிகள் அதனால் இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுமானால் பெரிய வியாபாரிகள் சொள்ளை இலாபம் சம்பாதிக்கவில்லையா? பெரிய முதலாளிகள் சோடிக்கணக்கில் கள்ளப்பணம் சம்பாதிக்கவில்லையா? மிகப் பெரிய தொழில் விற்பன்னர்கள் சம்பாதிக்கவில்லையா? எனவே, விவசாயிகள் முப்பது, நாற்பது ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு, அண்ணன், தம்பி என்று ஆளுக்கு பத்து ஏக்கர்கள் என்று நாற்பது ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு பெரிய விவசாயிகள் குடும்பங்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றால் கூட அது குற்றமாகாது. அந்த விவசாயிகள் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு வருகின்றனர். நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று இப்போதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கரும்பு விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கரும்பிலிருந்து அவர்கள் தயாரிக்கக்கூடிய வெல்லம் அல்லது ஜீனி போன்றவைகளின் விலை குறைந்து போய்விட்ட சாரணத்தினால், அவர்கள் இழப்புக்கு ஆளாகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், விவசாயிகளுக்கு, கிராமப்புற மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவித்திருப்பதால், அவைகளின் விலையை உயர்த்துவதற்கு அரசு ஏதேனும் ஒரு தகுந்த முயற்சியை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஆளுநர் உரையிலே ஒரு ஷாக் டிரீட்மென்ட், என்பது போல விவசாயிகளுக்குக் கெல்லாம் அச்ச உணர்வு ஏற்படத் தக்க வகையில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்துறை இழப்பிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இழப்பை ஈடுகட்டுவதற்காக விவசாயிகளும் தலைகொடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்தக் கட்டண உயர்வை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் விவசாயிகளுக்காகப் பேசுகிறேன் என்று கருதுவதைவிட, உணவு உற்பத்திக்காகப் பேசுகிறேன் என்று அருள் கூர்ந்து கருத வேண்டும். மின் கட்டண உயர்வின் காரணமாக உணவு உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்பதை மனதிலே வைத்து, மின்சார கட்டணத்தை உயர்த்தத்தான் வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும்கூட, அதற்குச் சில சாரணங்களைக் கூறினாலும்கூட, விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் எந்த அளவுக்கு அனுகூலமாக அரசு நடந்து கொள்ளலாம் என்பதை பரிசீலித்தாக வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின் உற்பத்தி போதுமான அளவிலே இல்லாத சட்டத்திலிருந்து, இன்றைக்குப் போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றது என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தினால், மின்சாரம் வழங்குவது தற்போது முறையாக, மின் வெட்டு தற்போது அறவே நீக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், மின் வெட்டு இல்லையென்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த கருத்து இங்கே இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், உண்பை நிலை என்னவென்று கேட்டால், மின் வெட்டு நினைத்த நேரத்தில் எல்லாம் நடைபெற்று வருகிறது. சென்னை நகரத்திலே இரவு 7 மணி முதல் 8 மணிவரை பல பகுதிகளில் மின்சாரம் தடைபடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படுகின்ற இந்த மின் வெட்டு நிலை, கிராமங்களிலேயும் ஏற்படுகின்றது. ஏற்கெனவே காலை 6 மணி முதல் பகல் 2 மணி வரையில் அல்லது பகல் 2 மணியிலிருந்து இரவு 10 மணி வரையில் அல்லது இரவு 8 அல்லது 10 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரையில், குறித்த சால அளவில் விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று சொன்னாலும், இப்படிப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

கிறது. இப்படி நினைத்த நேரத்தில் மின் வெட்டு ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், மின் அழுத்தம் திடீர் திடீரென்று குறைகின்ற காரணத்தினால், பல இடங்களில் விவசாயிகளின் மேட்டார் பம்பு செட்டுகள் பதடிதடையக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுகின்றபோது, விவசாயிகள் 500, 600, 2,000, 3,000, ரூபாய்கள் இழப்பு ஏற்படக்கூடிய ஒரு மரிநாபகமான ஒரு நிலைமை ஏற்படுகின்றது என்பதையும், நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, குறிப்பிட்ட 8 மணி நேரம் அல்லது 10 மணி நேரத்தில் எந்த நேரத்திலும் மின்சாரம் தொடர்ந்து, தரமாகக் கொடுப்பதற்கான, இடையில் நிற்காமல் இருப்பதற்கான தகுந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மின் கட்டண உயர்வைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலே எப்படி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், மின் வாரியத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லி, அதற்கு பயனீட்டாளர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு மட்டும் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தப் போகிறோம் என்ற பொருள்பட கூறுவது சரியான பிரதிபலிப்பாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்வெட்டைப் பற்றியும் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மின்வெட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மின் சகதியைப் பொருத்தவரை நம் மையில் இருப்பு இருக்கிறது. மின் உச்சத் தேவை, பீக் டிமாண்டைப் பொறுத்தவரை பற்றாக்குறை இருக்கிறது. டேறிட்டாக, சாலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரை பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதற்காக முறை வைத்து இப்போது மின்சாரத்தைத் தருகிறோம். ஆனால், இரவு 7 மணி முதல் 8 மணி வரை மின்சாரம் வரவில்லை என்றால், அதற்கு பொதுவான குறைபாடு சாரணமாக இருக்காது, ஒருவேளை அந்தப் பகுதியில், குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏற்பட்ட குறைபாடு சாரணமாக இருக்குமே தவிர வேறல்ல.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, விவசாயிகளுக்கு மட்டும் உயர்த்த போகிறோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை ; எல்லோரையும் சேர்த்து ஒன்றாகத்தான் கருதுகிறோம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

எல்லோரையும் சேர்த்துக் கருதாதீர்கள், விவசாயிகளைச் சற்றுப் பிரித்துத் தனியாகக் கருதுங்கள் என்று நான் கூறுகிறேன், விவசாயிகளைப் பிரித்துக் கருத வேண்டுமென்று சொல்லக் காரணம் விவசாயிகளுடைய வருமானம் மொத்த அளவு, பயிர் செய்யும் செலவு அளவு ஆகியவற்றைக் கவனிக்கிற போது மின்சாரத்தின் மூலந்தான் அந்த இழப்பை ஓரளவு ஈடுகட்டித் தரும் அவசியம் இருக்கிறது. அந்தப் பயன் கிராமங்களுக்குப் பரவலாகச் சேரும் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளை எல்லோருடனும் சேர்த்துக் கருத வேண்டாம்.

மின்சார இணைப்பைத் தருவதைப் பொறுத்தவரை மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எல்லா விவசாயிகளும் எவ்வளவு, மோட்டார் பம்புகள் வேண்டுமானாலும் வாங்குங்கள் அவை களுக்கெல்லாம் இணைப்பு தரப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் மூலமாக அல்லது துறையின் மூலமாக அறிவிப்பு செய்யப்பட்டு, அதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்தவர்கள் கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக மின்சார இணைப்பு கிடைக்கப் பெறாமல் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை விடப் பெரிய குற்றச்சாட்டு வேறு என்ன வேண்டும் எதற்காக 'நீங்கள் எல்லாம் பம்பு செட் வாங்கி வையுங்கள்' என்று விவசாயிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டும்? வாங்கி வைத்த பம்பு செட்டை வைத்து பூசை செய்து கொண்டிருப்பதா? நான்காண்டுக் காலம் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல—இப்போது அந்தத் துறையின் மூலம் வெளியிடப் பட்டிருக்கும் ஒரு அறிக்கை கூறுவது—ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், மின்சார ஊழியர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பம்பு செட்டு களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மின் இணைப்புத் தரப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு கிராம வட்டாரத்தில் 400 பேர் மின் இணைப்புக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நான்கு பேருக்கு இணைப்பு கிடைக்கிறது. அந்த நான்கு பேருக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்காக நான்கு பர்லாங்கு தூரம் மின் கம்பி நீட்டப்படுகிறது. இடையில் உள்ளவர்களுக்குத் தரப்பட வில்லை. யாருக்கு மின் இணைப்புத் தருவதற்காக நான்கு பர்லாங்கு தூரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது? மின்சார ஊழியர்களின் நிலத்திற்கு மட்டும் தருவதற்காக. மின்சார ஊழியர்களுக்குச் சலுகை தரவேண்டுமென்பதை விரும்புகிறவன், என்றாலும் கம்பி போடப்படும் வழியில் உள்ளவர்களுக்கு நன்மை செய்யாமல் எதற்காக சில பேருக்கு மட்டும் இணைப்புத் தர வேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முறை வைப்புகள்—பிரையாரிடில் எல்லாம் மாற்றப்பட்டுள்ளன. மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படும்போது இதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. க. அன்பழகன் : அவை அமலில் இல்லை என்பதைப் பாராட்டத் தயாராக இருக்கும் எனக்கு எது அமலில் இருக்கிறது என்பதை விரைவில் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பம்ப் செட்டுகளைப் பொறுத்தவரை எந்தத் தேதியில் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்தத் தேதியை தன்மையாக வைத்து மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் மனுப் போட்டவர்களுக்குக் கூட மின்சாரம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து இப்போதுதான் படிப்படியாக மின் இணைப்புக் கொடுத்து வருகிறோம். நிறையப் பேர்களை பம்ப் செட்டுகள் வாங்குங்கள் என்று நான்காண்டு களுக்கு முன்னால் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு விவரத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலை மின் திட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும் அப்போதிருந்த பொறியாளர்கள்—முதலில் பம்ப் செட்டுகள் வாங்க எவ்வளவு பேர் ரெடியாவார்கள் என்ற நோட்டீசைக் கொடுத்தார்கள். யாரும் ரெடியாகவில்லை. பிறகு யார் யார் மனுப் போட்டு இருந்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் தயாரா என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் எல்லோரும் ரெடியாகி விட்டார்கள். தமிழகம் முழுவதும் அந்த நிலைமை இல்லை. திருவண்ணாமலை, தென்னாற்காடு பகுதியில் மட்டும் அதற்காகத் தனி டிவிஷன் போட்டு விசேஷப்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கம் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : திருவண்ணாமலை, தென்னாற்காடு மாவட்டம் அவர்கள் இருக்கிற வட்டாரம், அதற்காக நன்றி கூறும்போது, நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குச் சென்ற போதும் இந்தக் குறைபாட்டை என்னிடம் சொன்னார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படியானால் திருவண்ணாமலை பற்றி உங்களுக்கு அக்கறை இல்லையா ?

திரு. க. அன்பழகன் : நான் திருநெல்வேலியை மறந்து விட்டு திருவண்ணாமலையைச் சிந்திப்பதில்லை. திருநெல்வேலியில் மட்டுமல்லாது வேறுபல மாவட்டங்களிலும் இந்தக் குறைபாடுகள் கூறப்பட்டு வருகிறது. குறை போக்குவது என்றால் விஜிலெண்ட் ஆகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் காரியங்கள் நடைபெறுவதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மீது சில முக்கியமான கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்பளிக்கப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டம் 514 கோடி ரூபாய் அளவினதாக இருந்த போதிலும், வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகள் நீங்கலாக 600 கோடி

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்படும் நிலை ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 600 கோடி ரூபாய் என்று ரூபாய்க் கணக்கில் பார்க்கிறபோது அது மிகப் பெரிய தொகையாகத் தெரியும். ஆனால் அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் என்ன, அந்தப் பணிகள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டன. ஸ்பெசிபிகேஷன் படி நடக்க வேண்டிய அளவுக்கு அந்தப் பணிகள் எந்த அளவுக்கு எந்த முறையில் செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்த முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? சாலைகள் முறைப்படி போடப்பட்டிருக்கின்றனவா? பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா? எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எந்த முறையில் அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்பதை இரண்டாண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை ஸ்பெஷல் கமிட்டி அல்லது இன்ஸ்பெக்ஷன் கமிஷன் என்ற முறையில் குழு நியமித்து மாவட்டந்தோறும் விசாரித்தால் தவிர பல பணிகள் செலவுக் கணக்குகளுக்குத்தான் பயன்படுமே தவிர, அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றின என்று சொல்ல முடியாது. வறட்சிநிவாரணப் பணியிலும் சில தனிப்பட்டவர்களின் வறட்சி நல்ல முறையில் நிவாரணம் பெற்றது. ஆனால் ஊர் வறட்சி நல்ல முறையிலே நிவாரணம் பெறவில்லை. அந்த விவரங்களுக்குள்ளே இப்போது நான் செல்வது அவசியமில்லை. எனவே அந்த சூழ்நிலையில் 600 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம் என்கிற அதே நேரத்தில் 550 கோடி ரூபாயாவது முறையாகத்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை, அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது டெண்டர்கள் மூலமாக வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி நாமினேஷன் ஒர்க்காக இருந்தாலும் சரி, எப்படி நடைபெற்றது என்பதை பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்கின்ற நேரத்திலே, அந்தச் சாலைகளைப்பற்றி எங்களிடத்திலே தெரிவிக்கிறவர்கள் **இது கடந்த ஆண்டு நாமினேஷன் ஒர்க் மூலமாக போடப்பட்ட சாலை** என்கிறார்கள். போட்டார்களா என்று கேட்டால் போட்டதாகத்தான் கணக்கு என்கிறார்கள். போடப்பட்டதற்கு என்ன அடையாளம் என்றால் பக்கத்திலே இருக்கிற மண்ணை வெட்டி இந்தக் கரையோரத்திலே போட்டார்கள் என்கிறார்கள். கப்பி போட்டார்களா என்றால் அந்தக் கப்பியை இங்கேயிருந்து அள்ளிக் கொண்டுபோய் இன்னொரு சாலையைப் போட்டுக் கொண்டார்கள். ஒரு இடத்திலே கப்பி போடுவது, அளக்கப்படுவது, அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொள்வது, பணம் பட்டுவாடா செய்வது வாங்கிக் கொள்கிறவன் அதை அள்ளிக் கொண்டு போய் இன்னொரு இடத்திலே போடுவது அப்படி நடைபெற்றிருக்கின்ற இடங்கள் மட்டும் தமிழ்நாட்டிலே 150-க்கு மேல் இருக்கின்றன என்பதை நிரூபிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். நான் கிராமப் பகுதியில் வாழ்கிறவன் அல்ல. ஆனால் இத்தனை அமைச்சர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

இருந்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவது என்பது நிருவாகத்தின் அடித்தட்டிலே தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்குமானால் ஆட்சி எதற்காக?

இன்னும் சொல்லப் போனால் வெறும் அரசியல்வாதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கூட நான் வருத்தப்பட மாட்டேன், வேறு வழியில்லை என்று. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மிகப் பெரிய தொழிலிலே கொடி கட்டிப் பறந்து அந்தச் சூழ்நிலையை விட்டு அரசியலிலே ஏதோ மாற்றம் செய்வதாக வந்து அமர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அவருடைய ஆட்சியில் அவர் எந்த நிலைமை இருக்கக்கூடும் என்று எதிர் பார்த்திருந்தாரோ அதற்கு நேர்மாறாக நடக்கிறபோது அதை அவரே கவனிக்காத நிலைமை இருக்குமானால் அதைவிட வருந்தத்தக்க ஒரு சூழ்நிலை வேறு காணமுடியாது.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சற்றுப் பெருமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. 159 ஒன்றியங்களில் அதற்குப் பிறகு இத்தனை ஒன்றியங்களில் அந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது என்கிறார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் பெயரால் வேலை கொடுக்கப்பட்டது யாருக்கு என்ற பட்டியலிலே ஏதோ ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், 100-க்கு 60 பேர்கள், 70 பேர்கள் தி.மு.க. வை சேர்ந்தவர்கள் அந்த வேலையைச் செய்தார்கள் என்றார்கள். தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை செய்திருந்தாலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலையைத் செய்திருந்தாலும் அந்த வேலைகள் கொடுக்கப்பட்ட முறை என்ன? கான்ட்ராக்ட் முறை, ஒப்பந்த முறைகளுக்கு டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு டெண்டர்கள் அடிப்படையிலே அந்த வேலைகள் தரப்பட்டனவா? அல்லது நாமினேஷன் முறையிலே தருவது என்றால், கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்த அந்த உத்தமமான காரியத்தை நிறைவேற்றுவதைப் போல் ஒரு பெரிய குற்றமல்லவா?

இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பிலே உள்ள பெருமக்கள் ஏற்கெனவே தெரிவிக்கவில்லையா? கான்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்கப் போகிறோம், கான்ட்ராக்ட்டிலே 100க்கு 25 பங்கு 30 பங்கு லாபம் பெறுகிறார்கள், அதற்கு இடம் தந்துவிடக் கூடாது, ஆகவே கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டு அரசாங்க பணியாட்களைக் கொண்டு இந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று ஒரு காலத்திலே தெரிவித்தீர்கள். அப்போது கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னீர்களே என்று கேட்டால் இப்போது கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டு நாமினேஷன் முறையிலே வேண்டியவர்களுக்குத் தருகிறோம். அதிகாரிகளிடத்திலே நாமினேஷன் முறையிலே பெற்றுக்கொள்கிறோம் என்ற நிலைமையிருக்குமானால் அஸ் எ மேட்டர் ஆப் பாலிசி, கொள்கை முறையில் ஒரு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளக்கூடாத ஒரு தவறான கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க.அன்பழகன்]

புருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகவில்லையா? நாமினேஷன் என்றால் ஒருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு நீ இந்த வேலையைச் செய் என்று தருவது. எந்த அடிப்படையிலே தருவது? வேலை செய்வதற்கான முன் பாத்தியதை, உரிமைகள், அல்லது ஏதேனும் தகுதிகள், திறமைகள் அல்லது நாணயம் இவை அவருக்கு இருக்கிறது என்று கருதி தரப்பட்டதா? எனக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் 10 பேருக்கு நாமினேஷன் வேலை வாங்கித் தருகிறேன். 10 பேர்களுக்கு நாமினேஷன் வேலை வாங்கித் தந்தால் ஆளுக்கு 50 ஆயிரம் மதிப்பிற்கு வேலை செய்வார்கள், 5 லட்சத்திற்கு வேலை செய்வார்கள், அவர்களிடத்திலே நான் சொல்கிறேன்—புட்லூர் தண்டபாணி கொலை நடப்பதற்குக் காரணமாய் இருந்த சூழ்நிலையைப் போன்றவற்றை எண்ணி நான் சொல்கிறேன். ஒரு வேலைக்கு ஐயாயிரம் எண்ணிடத்திலே கொடுத்துவிடு என்று. கமிஷனர் 50 ஆயிரத்திற்கு ஐயாயிரம் வழக்கமாகப் பெறுவது. எஞ்சினியர் 50 ஆயிரத்திற்கு 2,500 தந்தால் போதும் என்று பெறுவது, அப்பறம் நாமினேஷன் என்றால் என்ன? நாமினேஷன், முறையிலே குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்பது உலகம் தெரிந்த ஒன்று. அந்தக் குறைகள் ஏற்படாமல் இருக்க ஒப்பந்த முறையைக் கையாண்டால், ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகம். கான்ட்ராக்ட் முறையைக் கைவிட்டுவிட்டு நாமினேஷன் முறையைக் கொண்டு வந்து அரசாங்கத்தினுடைய பணம், பொதுமக்களுடைய வரிப் பணம், நீங்கள் எதற்காக நிதி ஒதுக்கினீர்களோ அது முறையாக மக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்று சொன்னால் தவறா?

[பிற்பகல் 12-30]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள், தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே நாமினேஷன் முறை செயல்பட்டு வருவதாகத் தவறான கருத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே எல்லாப் பணிகளுமே டெண்டர் போடப்பட்டு கான்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்ற திட்டம் பணியாளர்களின் மூலம்தான் செய்யப்பட்டு வருகிறதே தவிர கான்ட்ராக்ட் முறையிலே செய்யப்படுவதில்லை.

150 இடங்களிலே பர்தைகள் போடப்படாமல் பணத்தைப் பறிமுதல் செய்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பட்டியல் இருந்தால் தயவு செய்து எங்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. குழந்தைவேலு [1982 பிப்ரவரி 10]

தன்னிறைவுத் திட்டம் காண்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், டெண்டர் முறையில் செய்யப்படுகிறது. டெண்டர் முறையில் செய்யப்படும்பொழுது நமக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. யார் குறைந்த பட்ச தொகைக்கு டெண்டர் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியுமே தவிர, வேறு யாருக்கும் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அந்த முறையைத்தான் கையாளுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசு வேறு விதமான விளக்கங்கள் பெற விரும்பினால் எனக்குத் தடையில்லை. அது தன்னிறைவுத் திட்டமாக இல்லாவிட்டால் இன்னொரு திட்டத்தின் மூலம் என்று கருதிக்கொள்ள வேண்டும். இன்ன திட்டத்தைத்தான் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கம் எனக்கு இல்லை. அரசாங்கத்தின் பணம் இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் தவறாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

150 இடங்களின் பட்டியலைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பட்டியல் தயாரிக்கும் வேலையை இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்து பார்த்துக் கொள்வோம். அமைச்சரவர்கள் விரும்புகிறபொழுது செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. 150 இடங்கள் அல்ல, இன்னும் பல நூற்றுக்கணக்கான இடங்களில்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு தலைவரவர்களே, ஆதாரம் இருப்பதாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அது சட்டமன்றக் குறிப்புகளிலேயும் இருக்கிறது. எனவேதான் கேட்கிறேன், ஆதாரம் இருந்தால் நீங்கள் இங்கே கொடுக்கலாம், உடனடியாக நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : அதற்கு ஆதாரம், நான் போய் வந்த சாலைகள்தான், நான் போய் பார்த்த அந்தச் சாலைகள்தான். அதன் நிலைமைகளை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால் குற்றம் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் திருவண்ணாமலை வட்டாரத்திற்குச் சென்ற பொழுது அங்கே சரியாக வேலை நடக்கவில்லை என்பதற்காக எவ்வளவு பெரிய நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள் ; அதனுடைய விளைவு என்னவாயிற்று என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், ஏமாற்றங்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன ; அரசாங்கத்தின் பணம் அரசாங்க ஊழியர்கள் மூலமாகச் சில வேலைகள் செய்யப்படுகிறபொழுது கூட, எந்த இலாக்காவால் செய்யப்பட்டாலும் அந்தப் பணத்தின் முழுப் பலனும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது, அதைத் தனிப்பட்ட குற்றச்

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

சாட்டாகக் கருதாமல் அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட குறைகளை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது, எந்த முறையில் அவைகளை மாற்றுவது என்ற அடிப்படையில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன்.

அடுத்து ஆளுநர் உரையில், நில பதிவேடுகளில் நில உரிமையாளர், குத்தகைதாரர் முதலிய விவரங்களை நாளது வரை எழுதிவைக்கும் திட்டம் 1979 ஜூன் 1ஆம் தேதியன்று தொடங்கியது என்று அருக்கிறது. அதற்கு முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயே நிலப் பதிவேடுகள் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமென்ற முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது எந்தக் காரணத்தினாலே அது விரைந்து செயல்பட முடியாமல் போயிற்று என்பதை என்னால் சொல்ல முடியாது. மேலும் ஆளுநர் உரையில் சொல்கிறார்கள், இத்திட்டத்தின்கீழ் 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள நிலம் குறித்த பெரும் பணி இன்னும் செய்து முடிக்கப்படாமல் உள்ளது என்று. 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் என்றால் ஏறத்தாழ தமிழகத்தில் பாதி என்று அர்த்தம். எனவே, 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் என்ற அந்த வார்த்தையை போடுவதன் மூலம் ஏதோ ஒரு பணி பெருமளவிற்கு நடைபெற்றிருப்பதைப்போல தோற்றத்தை உருவாக்கும். ஆனால் பெருமளவிற்கு நடைபெறவில்லை என்பதுதான் உண்மை. அதற்குக் காரணம் என்ன? கிராம அதிகாரிகளை அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் நீக்கி விட்டார்களா? எப்படி ரெவின்யூ இலாக்கா ஒழுங்காக செயல்பட முடியும்? யார் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அப்படிப்பட்டவர்களின் பணியிடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. அதனால் ஏற்பட்ட தொய்வு அல்லது பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் இதுவரையில் எப்படி மாற்றப்பட்டது. அவர்களுக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட தொண்டு அல்லது ரீலிஃப் செய்யக் கூடியர்களாக இருக்கிறாரா? 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள நிலம் குறித்த பணி, 1979 ஆம் ஆண்டிலேயே தொடக்கப்பட்ட பணியில் இன்னும் 1982 ஆம் ஆண்டு பணியிலேயும் கூட நிறைவேற்றப்படாமல் மிச்சம் இருக்கிறது என்றால் என்ன காரணம்? இவ்வளவு பெரிய குறை ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பதற்குக் காரணம் அவசரப்பட்டு எடுத்த முடிவு என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. கோமகந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீண்ட காலமாக, முப்பதாண்டுக் காலமாக நிலத்தை அளந்து யார் உரியவர் என்று ஆக்காமல் இருக்கிறது கிராமங்களில் ஒருவர் பெயரில் அனுபவம் இருக்கிறது; வேறொருவர் பெயரில் பட்டா இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் இந்த அரசு வந்த பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நில அளவை மேம்பாட்டுத்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1982 பிப்ரவரி 10]

திட்டத்தின் மூலமாக அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி அவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய உத்தரவிடப்பேரில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், 28 வருவாய் வட்டங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதே வேகத்தில் போனால் அது 10 ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளிலோ அல்லது 3 ஆண்டுகளிலோ முடிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்கிற ஒரு கொள்கை விளக்கம் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல துரிதப்படுத்துவது சரிதான். துரிதப்படுத்துவது என்று இன்றைக்கு டயற்சித்தாலும் அதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலமாகும் என்று எனக்குத் தெரியாது எப்படியோ செயல்பட்டால் சரி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இரண்டு ஆண்டு அல்லது 3 ஆண்டிற்குள் என்று போடப்பட்டிருப்பதாக நான்கருதுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் கடந்த ஆண்டு வெளியான உரையை படித்தவன் என்ற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு அறிக்கை பற்றிய கருத்தை அடுத்த ஆண்டுதான் தெரிவிக்க முடியும்.

தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றி சொல்கிற பொழுது, அறிஞர் அண்ணாவினுடைய இரு மொழிக் கொள்கையை ஒரு தொடரிலே எடுத்துக் காட்டி அதற்குப் பிறகு நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் தமிழ்மொழி ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டும், சிவில் கோர்ட் என்று சொல்லப்படுகிற உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் அனைத்திலும் தீர்ப்புகளும் ஆணைகளும் தமிழில் வரையப்பட வேண்டும், அதுவும் இந்த ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் தேதியிலிருந்து என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, கொள்கை அடிப்படையிலே எங்களுக்கு எந்த மாறுபாடும் கிடையாது. அந்தக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் நடைமுறையிலே ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களுக்குக் காரணம் அரசாங்கம் அதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்தினுடைய ஆணை ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்த ஆணை காப்பாற்றப்படும். ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறபொழுது, அந்த ஆணை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்கான முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்படாமல் இருக்குமானால் அந்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாக, அந்த ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த முன் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது கடமை என்று நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குச் சில வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்ற அடிப்படையிலே, நான் எந்தக் கருத்தையும் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இது மாநில அரசாங்கத்தினுடைய உரிமை என்பதையும், மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள உயர்நீதிமன்றம் தவிர, மிச்ச நீதிமன்றங்களிலே எப்படிப்பட்ட மொழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தெரிவிக்கின்ற உரிமை கூட இல்லையென்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட கருத்து தமிழ்நாட்டு மக்களையோ, அல்லது மாநில மக்களையோ மதிக்கிற கருத்தாகாது என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள், ஒரு குறிப்பு எழுதித் தருவார்களானால்,.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் என். வி. என். சோமு அவர்களும் சில நாட்களுக்கு முன்பே இதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1. Negotiable Instrument Act.
2. Sale of Goods Act.
3. Civil Procedure Code.
4. Indian Contract Act.
5. Transfer of Property Act.

ஆகிய இந்தச் சட்டங்கள் மிக அத்தியாவசியமான சட்டங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இன்னும் அனுப்பப்படாத நிலையில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகின்றபொழுது அங்கே தமிழிலே நிர்வாகத்தை நடத்துவது சிரமம் என்ற முறையிலே கூறினார்கள். இந்த அனைத்துச் சட்டங்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன.

திரு. க. அன்பழகன் : உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டால் மட்டும் கூடப் போதாது. அதிலே அவர்கள் ஓரளவுக்குப் பயிற்சி பெற்று, அதைப் பக்குவமாகக் கையாளுவதற்கும், கையாள்வதிலே அதிலே குழப்பம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் ஓரளவு நீங்கள் இடைக்காலம் தந்துதான் ஆக வேண்டும். அந்த இடைக்காலத்தை நீங்கள் நீதிமன்றத்தோடு கலந்து உருவாக்கிக்கொள்வது, நாளையதினம் இந்தச் சட்டத்தினுடைய தன்மையால், தமிழை ஆட்சிமொழியாகப் பயன்படுத்திய காரணத்தால் ஏதோ இழுக்கு வந்துவிட்டது என்று, நாம் செய்கிற குறைகள் தமிழ்மீது ஏறாமல் இருப்பதற்கு அருள் கூர்ந்து அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கொள்கிறேன். அதே போல், அரசு, ஏதாவது ஒன்றை அறிக்கையாக அதிகாரிகள் தருவார்களானால், அதைப் புதியதாக எண்ணிக்கொண்டு அறிவிக்கிற ஒரு முறையும் இருக்கிறது பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குத் தொழு நோய் இருக்கிறதா என்பதை கண்டறிய வரும் ஆண்டிலிருந்து விரிவான சோதனைத் திட்டம் ஒன்றை அரசு தொடங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது என்ன கோட்டையிலே தொடங்குவதா? ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டதெல்லாம் என்ன ஆயிற்று? எத்தனை முறை இது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது? தொழுநோயும் புதிதல்ல, பள்ளிக்கூடமும் புதிதல்ல, சோதனை முறையும் புதிதல்ல, அதற்கென செய்யப்பட்ட அறிவிப்புகளும் புதிதல்ல. நான் இருந்த காலத்திலே மாறி, மாறி அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம் உருப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு மறுபடியும் முறைப்படியாக தொடங்கும் என்று அறிவிப்பதை விட இனியாவது முறையோடு எவ்வாறு செயல்படும் என்று தெரிவிக்கிற முறை இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச்.வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், தன்னுடைய காலத்தில் இருந்த கஷ்டத்தை எல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொடர்ந்து அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிற காரணத்தால்தான் எல்லா மாணவர்களையும், தொழுநோய் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்காக பரிசோதனை செய்ய டிஸ்டிரிக் எஜுகேஷனல் ஆபீசர்களோடு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் நாம் இணைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நாம் தொடங்கி இருக்கிறோம். அதனுடைய விளைவாக, திருச்சி மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு 5 இலட்சம் பேர்களிலே $1\frac{1}{2}$ இலட்சம் பேர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 5 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் மாணவர்களிலே 3 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் மாணவர்கள் பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது சிக்கலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய அந்தப் பிரச்சனையிலே நல்லவகையிலே முன்னேற்றத்தை நாம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. க. அன்பழகன் : எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இந்த ஆண்டிலேயே முடித்துவிட முடியுமா?.....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. க. அன்பழகன் : நீங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை. அதை நான்தான் ஆரம்பித்தேன். நான் அந்த அமைச்சர் பொறுபிலே இருந்தபோது ஆரம்பித்தது, ஆகவே, ஆரம்பிப்பது என்பது அவ்வப்போது ஆரம்பித்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்பது முறையல்ல. எதுவும் நிறைவாகவும் முழுமையாகவும், ஒரு கட்டுப்பாடாகவும், முழு பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலைமை இல்லை என்பதை சொல்லிப் கொள்கிறேன். நான் அந்தப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்மே கூட ஓரளவு நடைபெற்றது. நாம் திரும்பத் திரும்ப சில திட்டகளைப் போடுகிறோம். அதை முழு அளவுக்கு நிறைவேற்றுவதற்கான சக்தி, ஆற்றல் அற்றவர்களாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம். அதுவும் தொழுநோயைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற அந்த 2 ஆண்டு 3 ஆண்டு காலத்தில் ஒரு முறையாவது சோதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சியாக, அதற்கு வரையறுத்த ஒரு சட்டம் தேவையானால் கூட கொண்டு வந்து உரிய பணியாளர்களை நியமித்து சோதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தங்கள் யோசனைக்கு நன்றி. இப்போதே நல்ல வெற்றி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

We have succeeded and we have been able to identify a number of cases.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் விவரம் கொடுக்கின்ற காலத்தில் தக்க விளக்கங்களைக் கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மேலும் தொழிலாளர் நல உரிமைக்காக சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களில் இன்று தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்களில் பதவியில் நிலைநிறுத்துவதற்கான சட்டமாக வந்திருக்கின்றது. ஆனால், அந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருகிறபோது தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற பட்டியல் ஒன்று அந்த இலாகாவினாலே கைகொள்ளப்பட வேண்டும். அந்தப் பட்டியல் இருக்குமேயானால்தான் அவர்களை நிரந்தரமாக வேலைக்கு வைக்காமல் நீக்கப்படுவதற்கான நிலை இல்லாமல், பதிவு செய்வது என்ற முறையில், குறித்த காலத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் மீறப்படாதவாறு பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டு கொள்கிறேன்.

அதேபோல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக சொல்வதிலே மட்டும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தனி ஆர்வம் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நம்முடைய தமிழக அரசும் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

களுக்காக இலவச வீடு கட்டித் தருவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் எனக்கு இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அண்மையில் நெய்வேலியில் பேசுகிறபோது தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இலவசமாக கட்டித் தர முடியாது, கடன் தருகிற திட்டத்திலே தான் கட்டித்தர முடியும் என்றார்கள். அப்படி ஆதிதிராவிட சமூக நல வளர்ச்சிக்காக செய்கிற காரியங்களை இவ்விவனவை என்று தெரிவித்து இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு தாங்கள் சொல்லுகிற திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பதற்கு Comptroller & Auditor-General of India அவர்கள் தந்திருக்கிற ஒரு அறிக்கையிலே இந்த கருத்தை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையில் 1979-82 ஆம் ஆண்டு என்பதைப் பற்றி இருந்தாலும், இந்த அரசாங்கம் உணர்வதற்காக அதை நான் சொல்லுகிறேன். 30 ஆம் பக்கத்தில்.....

Against 150 hostels for Adi Dravidar (100) and backward classes (50) envisaged for construction, only 101 hostels for Adi Dravidar were sanctioned by the Government up to 1978-79; no further hostels were sanctioned thereafter. As of March 1981, 29 hostels were yet to be completed. Construction had also not commenced (March 1981) on the 50 Centrally sponsored hostels for which funds (Rs. 100 lakhs) had been received in March 1980.

பணம் கிடைத்தும் கூட, ஓராண்டுக் காலம் வரையில் அந்தப் பணி தொடங்கப்படவில்லை என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதேபோல.....

A hostel completed at a cost of Rs. 2.39 lakhs in April 1978 had not been taken over (March 1981) by the District Backward Classes Welfare Officer, as the hostel would accommodate only 50 students against the required capacity of 150 students. The accommodation is not utilised.

Under the housing scheme for fishermen in coastal areas, construction had not yet commenced (March 1981) in respect of 1,394 houses (estimated cost Rs. 83.64 lakhs) sanctioned during 1977-78 (449 houses) and 1978-79 (945 houses) for want of site, approach roads, finalisation of contract, etc.

இப்படி இரண்டு ஆண்டுக் காலம் அந்த வேலைக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டும் மீனவர்கள் வட்டாரத்தில் கட்டப்பட வேண்டிய அந்த 1,394 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான எந்த வேலையும் தொடங்கப்படவில்லை என்பது ஆடிட்டர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அதைப்போலவே

[1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

39 houses at a cost of Rs. 1.57 lakhs out of 54 houses constructed by the Company during 1976-78 for fishermen at Devipattinam were lying vacant due to defects in construction and non-provision of amenities. —

இவையெல்லாம் ஆதித்திராவிட மக்களுக்காகவும், அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும் வளர்ப்பதற்காகவும் மேம்படுத்துவதற்காகவும் தமிழக அரசால் அமைக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷனில் ஏற்பட்டு இருக்கும் குறைகள். இப்படிப்பட்ட குறைகளைக் களைவதில்தான் ஒரு ஆட்சியின் உயர்ந்த நோக்கம். செயல்முறை இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் மேலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி இருந்தாலும் கூடப் போதுமான அளவிற்கு நான் அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லாத காரணத்தால். வாய்ப்பு இல்லை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், சட்டம், ஒழுங்கு அமைதி இவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கான பொறுப்பை ஒரு அரசாங்கம் எந்தக் கோணத்தில் அணுகுகிறது என்பதிலேதான் வெற்றி கிடைக்குமே தவிர அதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இடம் பெற்றாலும். கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டம் இடம் பெற்றாலும், அடக்குமுறை என்ற கண்ணோட்டம் ஏற்பட்டாலும், அது தேவைப்படுகிற அளவிற்கு, எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றப் பயன்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளுக்கு இடையூறாக வன்முறையில் ஈடுபடுகிறவர்களை அடக்க வேண்டும், ஒடுக்க வேண்டும் என்கிற தத்துவத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும், சமுதாயத்திற்குக் கேடு செய்யும் கடும் வன்முறைகளை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட, அப்படி அடக்குகின்ற முறையில் அரசாங்கம் முறை தவறி நடந்துவிடக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் நக்சலைட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தீவிரவாதிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு கொள்ளைக் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி—கொள்ளைக் கூட்டத்திடம் கூட சில அரசாங்கங்கள் சமாதானம் பேசிக்கொள்கின்ற காட்சிகளை நாம் பத்திரிகைகள் மூலமாக அறிந்து இருக்கிறோம்—அல்லது அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டங்களிலே நாகரீகமான சில கொள்ளைக் கூட்டங்களைக் கூட நாம் காண்கிறோம் — மத்திய சர்க்காரை ஏதாவது ஒரு வகையில் ஏமாற்றி வருகின்ற கொள்கைக் கூட்டங்களை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம் — எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்ட காட்சிகளையும் கண்டு இருக்கிறோம் — இப்படிப்பட்ட முறையில் தவறு செய்கிறவர்கள், குற்றம் செய்பவர்கள் பற்றி நாம் எண்ணிப்பார்க்கப்போமே

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

யானால், அவர்கள் சமுதாயத்தின் மொத்த சூழ்நிலையில் முறை தவறி நடந்தவர்கள் என்கிற அனுதாபத்தைக் கண்ணோட்டத் தோடு அவர்கள் செய்கிற காரியங்களை வளர்த்து விட வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அத்து மீறிய நடவடிக்கைகளைத்தான் தடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் அஞ்சம் அளவிற்குத் தான் அடக்கு முறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம் என்று சொன்னாலும், உயிரைப் பறிக்கும் அளவிற்கு செயல்படுவது நல்லதல்ல. ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட ஒரு துர்ப்பாக்கிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் கூட அந்தக் கண்ணோட்டமும், கருத்தும் சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடந்த மாதம் 19-ம் தேதி நடைபெற்ற 'பந்த்' கொள்கை அடிப்படையில் தேவைதானா, அல்லவா என்கிற வேறுபாடு எங்களுக்கும் இருந்தாலும்கூட, அந்த பந்த் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான காரணங்கள், நியாயமான காரணங்கள், ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே என்கிற அளவில் ஆதரவு தெரிவித்தாலும், அந்த பந்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், அத்திராவிடர்கள், மிகவும் பின் தங்கிய மக்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பந்த் நடைபெறுகின்ற அந்த ஒரு நாளில் ஒரு வட்டாரத்தில் வண்டிகள் ஓடவில்லை என்றால் அதனால் பொதுமக்களுக்கு எவ்விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடாது என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு பெரிய டாதகம் அல்ல. இதனை ஒடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்களுடைய அரசாங்கத்தின் மிகப் பெரிய செல்வாக்குக்கு எதிராக இப்படிப்பட்ட பந்தா என்று எண்ணி, மிகப் பெரிய அடக்குமுறையில் ஈடுபட்டு, அதன் காரணமாக 3 பேர் உயிர் பிரிந்து இருக்கும் துக்ககரமான நிலை வருந்தத்தக்கது. அதற்காக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அந்த உயிர் துறந்த தோழர்களின் குடும்பத்தாருக்கு இந்த அவையின் மூலம் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடு அந்த உணர்வோடு உக்கட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல் துறை அத்து மீறி போய்விட்டதா, அத்து மீறிப் போக வில்லையா என்பதை யார் தீர்மானிப்பது? காவல்துறையினர் கூறுகின்ற கருத்துக்களே அதற்கு முடிவாகிவிட முடியுமா? தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக காவல் துறை கடுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், காவல் துறை தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தான் செய்தார்களா என்பதை நாம் அறிய வேண்டும் ஒரு இடத்தில் அந்தக் காரணத்திற்காக செய்யப்படவில்லை என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நன்னிலம் வட்டாரத்தில் காவல் துறையினர் ஒரு கிராமத்தில் நுழைந்து அத்துமீறி அட்டகாசம் செய்ததை நான் அதற்கு ஒரு வார காலத்திற்குப் பின்னாலே நேரில் சென்று

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அறியும் வாய்ப்பு பெற்றவன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்று இருப்பதால், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் அரசாங்கம் உண்மை நிலை என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12.50)

முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னை கேலியாக எண்ணமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன், நீதி விசாரணை மட்டும் எங்களைக் கட்டுப்படுத்துமா? அந்த நீதி விசாரணைக்கு மட்டும் நாங்கள் உட்பட வேண்டுமா என்று கேட்டுவிடக்கூடாது. ஆனால் உண்மையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள் என்று ஆளும் கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கிற முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு தமிழகத்திலிருக்கிற பல்வேறு சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நாம் இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பொதுநல உணர்வோடு நம்முடைய கடமையை செய்யவேண்டியவர்களாவோம் என்பதை நினைவூட்டி சமுதாயத்தைப்பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் படம் பிடித்துக் காட்டிய ஒன்றை மட்டும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“ பற்றாக்குறை மிரட்டுகிறது. அகவிலை அலைக்க முிக்கிறது. கள்ளவாணிபம், கொள்ளை இலாபம், குறுக்கு வழிகள், கலப்படம் போன்ற கேடுகள் நாட்டை பாழ்படுத்துகின்றன. கொடி பறக்கிறது கோலாகலமாக. கூடவே கொடுமைகள் நெளிகின்றன அடக்குவார் யார் என்று கேட்டபடி, நம் சமுதாயம் ஜாதி வேற்றுமையாம் பொருளாதார மாறுபாட்டினாலும் செல்லரித்துக் கிடக்கிறது. மேலும் செல்லரித்துக்கொண்டே வருகிறது. தீண்டாதார் என்போரை சகல துறைகளிலும் ஜாதி பேரால் ஏமாற்றம் தீண்டாதோர் ஆகியுள்ளோம், அடிமைப்பட்டுள்ளோம். தமிழகம் உலகத்தில் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம், ஆனால் அது யாருடைய வேட்டைக்காடாகவும் இருந்திட ஒரு நாளும் ஒருப்படமாட்டோம் ” என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை எண்ணிப்பார்த்து செயலாற்றவேண்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது இங்கே இதுவரையில் ஏறத்தாழ 49 பேர்கள் அவரவர்களுடைய கட்சியின் கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்தி, ஆளுநர் உரையிலே எதை அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ அவைகள் பற்றி திருப்திகரமாக எந்த கருத்தும் இல்லையென்று அவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே வரவேற்று, அது நல்ல அறிக்கைதான், சொல்லவேண்டிய முறையில் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறி, நிதி நிலை அறிக்கையின்போது தெளிவுபடுத்த வேண்டியவைகளைத் தெளிவுபடுத்த அப்போது வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்ற கருத்தை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேலெழுந்தவாரியாக கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வைத்து அவரவர்களுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் யார், யார் எந்த எந்த கோணத்தில் இருந்து கருத்துக்களை வெளியிட்டிருப்பார்கள் அல்லது வெளியிட முயன்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்த வகையில் நான் தரம் பிரித்து அவர்களுடைய உயர்வு தாழ்வு என்று அர்த்தமல்ல அவர்களுடைய நிலைமைகளைப்பற்றி நான் பிரித்துப்பார்த்து அவர்களுக்குப் பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் இந்தத் தமிழ் மாநிலத்தில் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற விவரங்கள் அனைத்தும் வெளியிடப்படவோ அல்லது என்ன என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாக புள்ளி விவரங்களோடு சேர்த்து வெளியிடவோ இயலாது என்பதை இங்கு உள்ளவர்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவார்கள். ஆனால் பொதுவாக ஒரு ஆளுநர் அறிக்கையைப் பெற்று படித்த பிறகு எதிர்பார்க்கின்றவர்கள் எந்த எந்த கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள் என்று நான் பிரித்துப் பார்க்கும்போது இங்கே ஆட்சியை நடத்திக் காண்டிருக்கிற கட்சியை சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து அறிக்கைக்கு பாராட்டும் நன்றியும் வருவதோடு தங்களது தொகுதிக்கு மேலும் என்னென்ன தேவை என்று விரும்புகிறார்களோ அவைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் அவர்களுடைய நோக்கமாக அமைந்துவிடுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

அதுபோலவே இங்கே இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே தேசிய வர்களில் ஒரு தரப்பினர் ஒரு கருத்தை ஒட்டுமொத்தமாக பல்வேறு வகையில் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற வாய்ப்பில் அந்தக் கொள்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். தமிழக மக்களுக்கு எப்படியாவது நன்மைகள் கிடைக்கவேண்டும், நல்லது நடக்கவேண்டும், இந்த நாட்டில் அமைதி வேண்டும், எல்லோரும் ஒன்று பட்டு செயல்பட வேண்டும், எந்தெந்த தொகுதியிலிருந்து அவர்கள் வந்திருந்தாலும் ஒட்டு மொத்தமாகத் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் தேவையான நல்ல காரியங்களைச் சிக்கலின்றி, குறையின்றி நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கருத்துக்களை எதிர்கட்சியின் வரிசையிலே இருந்தாலும் அவர்கள் கூட எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே இன்னொரு தரப்பினர் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே அரசு சரிவர காரியங்களைச் செய்துவிட்டிருந்தாலும்கூட அதிலே தங்களுடைய கொள்கைகளையும் இணைத்துச் செயல்படவில்லையே என்கிற குறையின் காரணமாக தங்களுடைய கொள்கைகளையும் அதிலே இணைக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்ற நோக்கத்தோடு நல்லதை வரவேற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வற்புறுத்தியும் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னொரு தரப்பினரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களிலே ஒருசிலர் ஏனோ குற்றத்தை மட்டுமே காணவேண்டும் என்று கருதி குறை இல்லாத இடத்திலேகூட குறையைக் காண முனைந்து குற்றச்சாட்டுக்களை அள்ளி வீசியதை நாம் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தோம். அதிலே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் என்ற முறையிலே பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியருக்கு ஒருவகையிலே நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்தக் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் சொன்னாலும், எங்களைப் பற்றி குறை கூறுகின்ற அந்த நேரத்திலேகூட சிரித்துக்கொண்டே அவற்றை எடுத்துச் சொன்ன அந்தப் பாங்கினை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற மாமன்றத்தினர் அத்தனைபேரும் இந்த அரசைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும் என்று நான் எண்ணுவேனேயானால் அது எங்களையே நாங்கள் புரிந்துகொள்ளாதவர்களாகத்தான் அமையும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிடுவதற்கும் தங்களது தொகுதிகளிலே மக்களுக்கு வாக்குறுதிகள் அளித்ததை நிறைவேற்றுவதற்காவும் பொதுவாகத் தங்கள் கட்சியின் கொள்கைகளை வெளியிடுவதற்கும் இதைவிட வேறு வாய்ப்பு இல்லை என்கின்ற காரணத்தாலும் இங்கே குறிப்பிட்டபடி பதிவு செய்வதற்காகவும் கூட சிலவற்றைச் சொல்கிறார்கள் என்பதிலே நாங்கள் அக்கறை காட்டுகிறோமே தவிர அலட்சிப்படுத்தவில்லை. அதிலே கூட நாங்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று தான் பார்க்கிறோமே தவிர அவைகளை அலட்சியப்படுத்தவோ அக்கறை காட்டாமல் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவதற்கோ நாங்கள் தயாராக இல்லை என்பதை இங்கே சொல்வது என்னுடைய கடமை.

பொதுவாக இங்கே பேசியவர்கள் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரும் போது தேர்தல் நேரத்திலே நாங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையிலே என்னென்ன குறிப்பிட்டோமோ அவற்றை நாங்கள் செய்யாமல் மக்களை ஏமாற்றுகிறோம் என்கிற எண்ணத்தை வெளியிலே சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் இங்கே வேறு வகையான வார்த்தைகளில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டி இருக்கின்றது. அந்த வகையில் நான் இங்கே தேர்தல் நேரத்திலே தேர்தல் அறிக்கையிலே என்ன சொன்னோம் என்பதையும் அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் சொன்னதை நாங்கள் எப்படி ஏற்றத்தாமு இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நிறைவேற்ற முயன்று வருகிறோம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

1980 ஆம் ஆண்டு நாங்கள் அளித்த தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ, அதை நாங்கள் எப்படி பயன்படுத்துகின்றோம், எப்படி நிறைவேற்ற முயற்சிக்கின்றோம் என்பதை ஒரு வகையில் நான் வெளியிட முயன்று, அது இங்கே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 1]

இருக்கக்கூடிய மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நியாயம்தான் என்று படுமேயானால், அதுவே எங்களுக்கு முழு மனநிறைவைத் தரக்கூடிய ஒன்றாகும் என்று நாங்கள் கருதுவோம். தேர்தல் நேரத்திலே என்னென்ன வாக்குகளை கொடுத்தோம் என்ற வகையில், சிலவற்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். விவசாயிகளை நாங்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறோம் என்றும், விவசாயிகளை நாங்கள் கவனிப்பது இல்லை என்றும், விவசாயிகளை நாங்கள் வீணாக கைது செய்கிறோம் என்றும் பல்வேறாக குற்றம் சாட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், குறைகூறும் அன்பர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்தோம், விவசாயத்திற்காக என்னென்ன திட்டங்களை தீட்டினோம் என்று சொல்வதன் மூலமாகத்தான், வாக்குறுதிகளை நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்று கூறுகிற அன்பர்களுடைய கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், அந்தக் கருத்திற்கு பதில் தருவதற்காக விவாதத்திற்கு அதை எடுத்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தது, விவசாயிகளின் உற்பத்தி பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவும் இடு பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைத்து, விவசாயிகளுக்கு ஆதார விலையை முன்கூட்டியே அறியவும், விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளின் துணைக் கொண்டு, நடுவர் குழு மேற்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். இன்னொரு இடத்தில், விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து, அதன் தலைவருக்கு ஏறக்குறைய அமைச்சருக்கு உரிய உரிமையோடு பதவி அளித்து, அனைத்துக் கட்சி விவசாய பிரதிநிதிகளையும், அந்தக் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கச் செய்து அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்று செயலாற்ற நாங்கள் முனைவோம் என்று கூறியிருந்தோம். அதையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை உற்பத்தி பொருள்களுக்கு நியாயவிலை கொடுப்பது என்பதிலே, நாங்கள் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது போல இந்தியப் பேரரசு நிர்ணயித்த விலையை விட, அதிகமான விலையை நாங்கள் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தோம் என்பதை இந்த மன்றம் அறியும். இந்த ஆண்டு ஏன் அதை உயர்த்தவில்லை என்ற பிரச்சனை எழுந்தபோது, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். மத்திய அரசு சொன்னாலும் நீங்கள் ஏன் அதை உயர்த்திக் கொடுக்கக் கூடாது? ஏன் அதை உயர்த்திக் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். அதாவது நாங்கள் அதை மீறி செயல்படவில்லை என்று சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே அவர்களுக்கே உரித்தான வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சிரித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவருக்குத் தேவை, இந்தியப் பேரரசை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீறி செயல்பட அஞ்சுகிறது என்ற அப்படிப்பட்ட விளக்கம் கிடைக்குமா என்பது. அப்படி அவர் காத்திருந்த நிலையில் உணவு அமைச்சரின் ஒரு சுருக்கமான பதிலை வைத்துக் கொண்டு, அதன் முழு விளக்கத்தையும் எண்ணிப் பார்க்காமல், ஏதோ இந்த அரசு அச்சப்பட்டு, அவர்களுடைய கட்டளைக்கு அடங்கி நடப்பது போல, அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை என்பது போல சிரித்தார்கள். இன்னும் சிலரும் சிரித்தார்கள். எப்படியாவது சிரிப்பு ஏற்பட்டால் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

ஆனால் அதற்கு முன்னால் ஒன்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். இதை பிளாக் விஸ்ட்டில் சேர்த்து விடுவோம் என்ற அந்தப் பின்னணியை தயவுசெய்து கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ரிசர்வ் வங்கி எப்படிப்பட்ட கட்டளையிடுகிறது, மறுக்கிறது என்பதோடு அப்படிப்பட்ட கறுப்புப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால் வெவ்வேறு காரியங்கள், மற்ற உதவிகள் இவைகளுக்கெல்லாம் தரக்கூடிய பணம் அதோடு நிறுத்தப்பட்டுவிடும் என்பதையும், இங்கே என்னென்ன திட்டங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறீர்களோ, நாங்களும் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவைகள் எதையுமே செய்ய முடியாமல்கூட ஒரு குழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டுவிடும் என்ற நிலைமையில் கூடுமானவரையில் இந்தியப்பேரரசோடு சுமுகமான வகையில் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டு எழுதி பதில் பெற்று, அவர்களுக்கு விளக்கம் தந்து அவர்கள் கருத்துக்களை மாற்றுக் கொள்ளச் செய்ய நாங்கள் விரும்புகிறோமே தவிர வேண்டுமென்றே ஒரு சிக்கலான நிலைமையை ஏற்படுத்தி அதனால் நாம் போடுகிற திட்டங்கள் அத்தனையும் தடைப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணம்தானே தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கும் அவர்களைப் போன்ற கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களுக்கும் பணிவான என்னுடைய விளக்கத்தைத் தர விரும்புகிறேன். இங்கே விலையை உயர்த்தியதோடு மட்டுமல்ல, நாங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மைய அரசுக்கு சிபார்சு செய்தோம். வற்புறுத்தினோம். இயலாது என்று கூறியது மட்டுமல்ல. உயர்த்தக்கூடாது என்றும் இறுதியாக பதில் வந்தது. இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற உச்ச மட்ட விவசாயப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுவினர் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தும் கூட அவர்கள் சொல்லியும் நீங்கள் செய்யவில்லையே என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கட்சி எங்கள் கட்சிதான் என்றாலும் இந்தக் கட்சி மாத்திரம் — ஏன் அவர்கள் சொல்லித்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. நாங்களும் அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து, 147 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம். ஆகவே அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், போதுமான அளவில் உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பணம் சேரவேண்டும், கிடைக்க வேண்டும் என்பதில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

இந்த அரசுக்கு மாற்றுக் கருத்து எதுவும் இல்லை. ஆனால் தன்னிச்சைப்படி செய்யமுடியாத சூழ்நிலை. நாம் திட்டங்கள் தீட்டுவது என்றாலும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யலாம் என்றாலும் கூட மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுவிடம் நாம் அனுமதி கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த அரசு என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அந்த வகையில் அந்தளவிற்கு இந்த அரசு தன் கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்பதையும் தேர்தல் நேரத்தில் என்ன சொன்னோமோ அதைச் செய்ய நாங்கள் முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம், செய்து காட்டினோம் என்பதை தயவுசெய்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தேரிந்து கொண்டிருந்தாலும் மறந்துவிடமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியது, இது சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். குழுக்கள் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். விலை நிர்ணயிக்கவேண்டிய உரிமை அந்த விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து நம் யாருக்கும் வேறுபட்ட கருத்தல்லவென்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன் நமக்கிருக்கிற வசதி வாய்ப்புகளை பயன்படுத்த வேண்டியிருப்பினும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்போடு, விவசாயிகள் துணையோடு, ஆதரவோடு அந்தந்தச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுக்களை ஆங்காங்கே நாம் நியமித்து ஆவன செய்ய முற்பட்டோம் என்பதை இந்த மாமன்றம் மறந்து விடாது அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதில் பங்குகொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தன்னிறைத் திட்டத்திலு் அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்று சொல்லி தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் குறிப்பிட்டதற்காகத்தான் அதைத் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று கொண்டுவந்து குடிநீர் அவசியம் என்கிற வகையில் பாதை வசதி வேண்டுமென்கிற வகையில் இவைகளை எல்லாம் நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வந்து திட்டம் தீட்டி அதை நிறைவேற்றுகிறோமே தவிர அந்தத் திட்டத்தில் எங்கேயாவது தவறுகள் நடந்திருக்குமானால் பேராசிரியர் அவர்களும் மற்றும் உங்களைப் போன்ற கட்சித் தலைவர்களும் குறிப்பிட்டது போல் அதை நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தவில்லை.

(புறப்பகல் 1.10)

தவறுகளைத் திருத்த வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு ஏராளமான ஆர்வம், அக்கறை இருக்கிறது. என்கே தவறுகள் நடக்கிறது என்று தெரிவித்தால், அங்கே அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கிறோம். முன்பே இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டது

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

போல், இன்னொன்றுக்கும் நாங்கள் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறோம். படித்து, வேலையில்லாது இருப்பவர்கள் யாராவது ஒரு கூட்டுறவு சொசைடி அமைப்பைப்போல் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவர்கள் இந்த வேலைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்வந்து, அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்தால், அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்கூட நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்குப் பணம் இல்லை என்றால், அரசு கடன் கொடுத்தாவது அவர்களுக்கு அந்தப் பணிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இது யாருக்கோ நியமனம் அளிக்கவேண்டும். அப்படி நியமனத்தின் மூலம் இந்தப் பணிகளுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையாக இல்லை என்பதையும் நான் தெளிவாக அந்த எண்ணத்திலே செயல்படுகிறோம் என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விளக்குவதற்காக அல்ல, உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான், முன்பே சொன்னதுதான் என்றாலும், மீண்டும் அதை நீங்கள் தயவுசெய்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ன தவறுகள் நடந்த விட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதற்கும் டாற்று வழி கண்டுபிடிக்க முற்படுகிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூறுகிறேன். யாராவது அப்படிப்பட்டவர்கள் இருந்தால், இவ்வளவு ரூபாய்க்குச் சொந்தக்காரர்கள், இவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, 10,000 ரூபாய் இருக்கிறது, அதை முன்பணமாகக் கட்டுவார் அல்லது அதற்குத் தகுந்தவர் என்று மற்றவர் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று இருந்ததைக் கூட நாங்கள் மாற்றி, அதுகூட தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். படித்த இளைஞர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் அவர்களுக்குத் தெளிவாக இந்தக் காரியத்தில் ஆக்கமும், ஊக்கமும் இருந்தால், அந்த உறுதி அவர்களுக்கு இருக்குமானால், அப்படிப்பட்டவர்களை இன்னார் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே எங்களுக்கு வேறு வகையான எண்ணமோ, நோக்கமோ. எதுவுமே இல்லை.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ, யாருக்கோ நலனைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு அதிகமான அந்த வாய்ப்பை, அந்தப் பணிகளைச் செய்யக்கூடிய உரிமையை கொடுத்துவிட்டோம் என்று இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தவறான தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதோடு, அதற்காக என்னிடத்திலே இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே இதற்கு அதிகமான புள்ளிவிவரங்களை, அந்தந்தப் பிரச்சனைகளின் மீது நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

இருப்பினும் இங்கே ஓற்றிரண்டை படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பணிகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை முழுவதும் படிக்க விரும்பவில்லை என்றாலும், ஒன்று இரண்டை பற்றிப் மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால், என்னிடத்திலே உள்ள குறிப்புகள் அனைத்தையும் அசிட்டு எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்புவதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஒப்பந்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை 1,771. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 695. பணிகளின் எண்ணிக்கை 185. இதை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம், நாங்கள் ஆளைப் பார்த்துக் கொடுக்க வில்லை.

தகுதியைப் பார்த்து அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை நான் இங்கே குறிப்பிடும்போது ஏதோ, யாரையோ குறை சொல்வதற்காக இந்தப் புள்ளி விவரத்தைத் தருகிறேன் என்று கருதக்கூடாது. சில அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக எல்லா அதிகாரிகளும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகவும், உண்மைகளைச் சொல்லுவதற்காகவும்.....

* திரு. துரை முருகன் : எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பிட்ட இத்தனை ஒப்பந்தக்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், 600-க்கு மேற்பட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் எதன் அடிப்படையில் இவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்? எந்த ஆதாரத்தை வைத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்தை வேண்டுமென்று கேட்பார்களானால் இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் விளக்கம் முழுவதையும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். இதற்கு முன்னால் அவர்கள் என்னென்ன பணிகளில் ஈடுபட்டார்கள், எந்தெந்தப் பணிகளை எடுத்து அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒரு வட்டத்தில் நான் சென்று பார்த்தேன். அந்தப் பாதையைப் பார்த்துவிட்டு என்னென்ன சொன்னேன் என்பது தெரியுமென்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது கூட ஒருவருடைய ஏற்பாட்டில்தான் நடந்திருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. துரை முருகன் : நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்கள் ஒப்பந்தக்காரர்களாக இல்லையென்று வாதிட வரவில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொன்ன குறிப்பின்படி இவ்வவள பேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறீர்கள்? முதலமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் அதற்கான விவரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொன்னாலும், முன்னால் செய்தி எப்படி வரும் என்றால் 600-க்கு மேற்பட்ட ஒப்பந்தக்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்று வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் நான் விளக்கம் சொல்ல ஆரம்பித்தால் எப்போது பேச்சை முடிப்பது என்று தெரியவில்லை. கேட்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. விவரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தவறான செய்தி பத்திரிகையில் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். நான் கூடச் சொல்லலாம்—1,200 பேர்களில் 900 பேர்கள் அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள்; பின்னால் விவரம் தருகிறேனென்று சொல்லலாம். அப்படி புள்ளி விவரத்தைப் பின்னால் தருகிறேன் என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்வார்களா? ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன முறையில் செய்திகள் பத்திரிகையில் வரக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரங்களைத் தருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் பேசும்போது கூட அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பின்னால் ஆதாரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதை அவர்தாங்கிக் கொள்ளமாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுப்பணித் துறையில் அந்த மாவட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணிகளின் எண்ணிக்கை 371; அதிலே தி.மு.க. ஒப்பந்தக்காரர்கள் செய்தது 145. (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். இன்னின்னார் யார் யார் என்பதை படித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டப் பணிகளில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை கோவை மாவட்டத்தில்—தி.மு.க. 37; அண்ணா தி.மு.க. 93; இந்திரா காங்கிரஸ் 67; இந்திய கம்யூனிஸ்ட் 6; மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் 2; ஜனதா 10; மற்றவர்கள் 154.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. துரை முருகன் : நீங்கள் சொல்லுவதை மறுக்கவில்லை. என்ன ஆதாரம் அதற்கு?

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் எத்தனை பேர்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இது எங்களுடைய கட்சி என்பதற்காக நான் மறைக்கவில்லை. எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற அந்தத் தகவல்களை இங்கே நான் வெளியிடுகிறேன். நீங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு விவரமான பதில் உங்களுக்குத் தரப்படும்.

திரு. துரை முருகன் : குறுக்கீடுவதற்காக மன்னிக்கவேண்டும். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே கான்ட்ராக்ட் தருகிறார்கள். கான்ட்ராக்ட் போடுகிறபோது அந்த பாரத்திலே தி.மு.க. அண்ணா தி.மு.க. என்று போடுகிறார்களா என்றால் கிடையாது. அண்ணா தி.மு.க. 93 என்று சொல்கிறார்கள். அதை எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். முன்னால் அவர்கள் அந்தத் தகுதியிலே வந்து அந்த இடத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பது அந்த உண்மையான விளக்கம் ஆகும். தரத்தை மாத்திரம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது எத்தனை கான்ட்ராக்ட்கள் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், தகுதியுள்ளவர்களா என்று பார்க்கிறார்கள். தி. மு. க. வா இல்லையா.....

திரு. துரை முருகன் : அவர்கள் உண்மையிலேயே தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களா என்பதுதான் கேள்வி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தி.மு.க. துணைத் தலைவர் பேசுகின்றபோது ஒன்றும் குறுக்கீடுகள் இல்லை. அதுமாதிரிப் போனால் நல்லது. எல்லா கட்சிகளும் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கான்ட்ராக்ட் டெண்டர் இது போன்ற கணக்குகளை முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாமினேஷன்களிலே எத்தனை கட்சிக்காரர்களுக்கு தரப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரம் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறதா? ஏனென்றால் நாமினேஷனின் போது அதிகாரிகள் இஷ்டப்படி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். கான்ட்ராக்ட் என்றால் முன் தகுதி இவைகள் பார்க்க வேண்டும். அதை வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாமினேஷனிலே எப்படி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அப்படி எந்த எந்தக் கட்சிக்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் எந்த விகிதாசாரம் தரப்பட்டது?

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. நிச்சயமாகத் தரப்படும் என்று உறுதிக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கேட்டதற்காக 4, 5 பேர்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். திரு முத்தியாலு, தண்டராமப்பட்டு, திரு முத்துகிருஷ்ணன், தண்டராமப்பட்டு, திரு சி. கிருஷ்ணன், கீழ்ப்பெண்ணாத்தூர், திரு மணி, தென்காமி பனூர், திரு கனகநாதன், தண்டராமப்பட்டு அதுபோல் தருகிறார்கள். இதுபோல் உள்ளவைகளை நான் பெற்று இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுக்காக, நீங்கள் கேட்டதற்காக நான் படிக்காமல் இருந்தாலும் இந்த அரசு உண்மையிலேயே அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்து அதிகாரிகள் எது சரி என்று கருதுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அந்தப் பணியை ஒப்படைக்கிறார்களே தவிர இதிலே யாருடைய வற்புறுத்தலும், இவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பரிந்துரை செய்வதும் இல்லையென்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்தப் பணிகளுக்காக, அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், யார் யார் அந்தப் பணிகளைச் செய்வதாகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்களோ அவர்கள் எப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாகக் கூறினார்கள், மற்றவர்களும் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது, அது பொதுமக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்று பேராகிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இடங்களில் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதற்கு உதாரணமாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மேல் நிலை நீர்த்தொட்டி கட்டப்பட்டு திறப்பு விழாவும் நடத்தப்பட்டது. அது நடந்து ஒன்றிரண்டு வாரத்திற்குள் அது இடிந்து விழுந்தது. உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்மீது வழக்குப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் அதை மீண்டும் கட்டிக் கொடுக்க முன்வந்து அந்தப் பணியைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே கெரிந்த இடங்களில் அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு எவ்வளவு சவனம் செலுத்துகிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவதற்குத் தான் ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே குறிப்பிட்டேன். இதுபோல் பல நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் ஆங்காங்கே தவறு செய்கிறார்கள், செய்துவிட்டு அரசின் மீது பழி சுமத்தப்படுகிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இவைகளையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போழுது அதிகாரிகள் இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமும் ஆகும்; என்னுடைய அமைச்சரவையும் அதைத் தான் விரும்புகிறது என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

அதுதான் எங்களுடைய பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்து, அதைத் தட்டிக் கழிக்காமல் நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்ற உறுதியையும் கூட சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், முதல் ஆண்டு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை வைத்துத்தான் இதை நாம் மதிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது என்று பேராசிரியர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்; மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பணிவோடு சொல்விக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஒன்றைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தேர்தல் அறிக்கை என்னென்ன சொல்லிற்று என்பதையும், என்ன உறுதி கொடுத்தோம் என்பதையும் என்னோடு சேர்ந்து தேர்தலிலே ஒத்துழைத்தவர்களுக்கு, அந்தக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அதைவிட, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்கள் நாங்கள் செய்யும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகவாவது இதைக் கண்டிப்பாக அவர்கள் படித்துத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அந்த வகையில் ஒவ்வொன்றையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அந்த அளவிற்குத் தன்னிறைவும் திட்டம் என்பது நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியினுடைய—அந்த ஒன்பது அம்சத் திட்டம் என்று கேட்டார்களே நாராயணசாமி நாயுடு விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—நாங்கள் அதிலே 10 என்ற எண்ணிக்கையிலே சேர்ந்து நாங்கள் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறோமோ அவைகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்..

அதிலே நீர்ப்பாசன வசதியைப்பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதற்காகப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் நிலவிரும் பாசனக் கட்டண விகிதங்களைச் சீரமைக்கும் வகையில் 1977ஆம் ஆண்டு அரசால் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. மாற்றுப் பயிர் மீது விதிக்கப்படும் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்வது பற்றியும் தனது ஆலோசனையைக் கூறுமாறு இக்குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இக்குழு சமீபத்தில் தனது அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளது. இவ்வறிக்கையை அமைச்சரவை விவாதித்து முடிவு செய்வதற்காக வைக்கப் பட்டுள்ளது. அதை வரும் ஆண்டில் எப்படி நடைமுறைப் படுத்தலாம் என்பதை நிர்ணயித்து அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இடையிலே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எந்தவொரு அரசியல் கட்சியுமே தேர்தல் முடிந்து ஆட்சிக்கு வந்த அந்த வருஷமேதான் வாக்குறுதி கொடுத்த அத்தனையையும் நிறைவேற்றி விட முடியும் என்று இங்கே யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். எதிர்பார்க்க மாட்டீர்கள். அப்படிக் குறை சொல்லவும் நீங்கள் முன் வர மாட்டீர்கள் என்பதிலே உங்கள் அனுபவத்தின் மீது

1982 பிப்ரவரி 10] [ருதி. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் எந்த நடவடிக்கையுமே எடுக்காமல் இருந்தால் அந்தப் பிரச்சினை வரும். நீங்கள் சொன்னீர்கள், எதையாவது தொடங்கினீர்களா என்றால் அது நியாயம்.

சென்ற ஆண்டு நாங்கள் ஆரம்பிப்போம் என்று சொன்ன பல்கலைக் கழகத்தை நாங்கள் ஆரம்பித்தோம். திருச்சியிலேயும், கோவையிலேயும். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஆரம்பித்தோம். உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் எங்கே என்று பேராசிரியர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பற்று அதை அவர்களால் கேட்காமல் இருக்க முடியாது. நான் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மதுரையில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதையும், விரைவில் தொடக்க விழா நடைபெறும் என்பதையும் இங்கே நான் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இடம் தேடுவதில் கொஞ்சம் கிரமம் ஏற்பட்டது. ஊருக்கு வெளியிலே அமைப்பதா, ஊருக்குள்ளேயே அதாவது நகரத்திற்குள்ளேயே அமைப்பதா என்பதைச் சிந்தித்து, அதற்காக அமைச்சர்களையும் அணுகி அவர்களைப் பார்க்கும்படி செய்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் அங்கே போய்ப் பார்த்து அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அது நிச்சயமாக நடைபெறும். அப்படிச் சொன்னதை நாங்கள் நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருந்தோமா என்றால் இல்லை தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று சொன்னோமா என்றால் இல்லை. ஆனால் கிராம மேம்பாடு என்று சொன்னோம். அந்த மேம்பாட்டுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைத்தான் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற பெயரில் நாங்கள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இது போன்றவைகளை இங்கே நான் குறிப்பிடும் பொழுது விவசாயிகளுக்காக என்னென்ன செய்தோம் என்பதைச் சொல்லும் பொழுது, படி அரிசி எங்கே.....

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: எனக்கு இன்னும் 1½ மணி நேரத்திற்கு மேல் வேண்டும். இங்கே பேசியவர்கள் எத்தனை உறுப்பினர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதைச் சொல்லும்போதே பிரச்சனைகள் வருகின்றன. அவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வெளியே போய், நாங்கள் சொன்னோம். கேட்டாம். இந்த முதலமைச்சர் பதிலே சொல்லாமல் போய்விட்டாம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

டார், இவைகளுக்கெல்லாம் என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நான் ஆளாகத் தயாராக இல்லை. ஆகவே என்னிடம் இருக்கிற பதில்களை நான் முழுவதும் படிப்பதற்கு மற்றவர்களுக்குத் தந்திருக்கிற நேரம், அத்தனை பேரும் பேசுவதற்கு நீங்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலையிலே வைத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது தொடர்ந்து பேசுகிறீர்களா, என்று கேட்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்). நாளைக்கு பால் கமிஷன் அறிக்கை மற்றும் வேறு சில எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன.

திரு. என். சங்கரய்யா : நாளைக்கு எப்பொழுதும் போல் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. மற்றபடி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டி முடிவெடுத்தால்தான் சரியாக இருக்கும். மாலை, எங்களுக்கு வேறு அவசரமான குழுக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மாலை சாத்தியமில்லை. நாளை காலை வழக்கம் போல் எடுத்துக் கொண்டு, பிறகு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டி யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளை காலை கேள்வி நேரத்தை நீக்கிவிட்டு வைத்துக் கொள்ளலாமா?

திரு. துரை முருகன் : கேள்வி நேரம் இருக்கட்டும் அதை நீக்காதீர்கள், அது எங்களுடைய உரிமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 11-2-1982 ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

* 99. நீதிபதி திரு சி. ஜே. ஆர். பால் அவர்களைக் கொண்ட விசாரணைக்குழு அளித்த அறிக்கையின் மீது அரசு மேற் கொண்ட நடவடிக்கை பற்றிய குறிப்பாணை சம்பந்தமாக, பொது (சட்டம் ஒழுங்கு—அ) துறையின் 1-2-1982 ஆம் தேதி யிடப் பெற்ற 161 ஆம் எண். அரசாணைக்கான மூல இணைப்பின் ஆங்கில மொழியாக்கம் (1952 ஆம் ஆண்டு விசாரணைக் குழுச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 60-1952) 3 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 10]

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை.

இணைப்பு.

(239ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 130-க்கான விடையைக் காண்க.)

விவர அறிக்கை.

(அ) பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் 1979-80 ஆம் ஆண்டு முதல் முன்னோடி திட்டமாக இம்மாநிலத்தில் அமுலில் உள்ளது.

(ஆ) பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டத்தை அமுலாக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டங்களிலுள்ள விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் வாங்கும் விவசாய அங்கத்தினர்களை திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொள்வதன் வாயிலாக இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. உறுப்பினர்களிடம் இருந்து தவணைக் கட்டணத் தொகையைச் சங்கங்களின் வாயிலாக வாங்கி பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகத்துக்குச் (General Insurance Corporation of India) செலுத்துவதும், விளைச்சல் குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கீழிருந்தால் பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகத்திலிருந்து ஈட்டுத் தொகை பெற்று சங்கங்களின் மூலமாக உறுப்பினர்களுக்கு உறுப்பினரின் கடன் சணக்கில் அத் தொகையை செலுத்துவதும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் பொறுப்பாகும். ஒரு விவசாயி காப்பீடு செய்யக்கூடிய அதிகப்பட்சத் தொகை 2,000 ரூபாய் ஆகும். இவ்வாறு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சேர்த்து ஒராண்டிற்கு காப்பீடு செய்யப்படும் தொகை சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் என வைத்துக் கொண்டால், இதில் 75 சதவீதமான 75 இலட்ச ரூபாய் பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகம் பொறுப்பேற்கும். மீதி 25 சதவீதமான 25 இலட்ச ரூபாயை மாநில அரசு தமிழ்நாடு மாநிலப் பயிர்க் காப்பீடு நிதியிலிருந்து பொறுப்பேற்கும். (Tamil Nadu Corporation Insurance Fund) பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் நெறி முறைகள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) மாநில அரசு ஈட்டுத் தொகையிலும் தவணைக் கட்டணத்திலும் 25 சதவீத அளவிற்குப் பங்கேற்று கூட்டுக் காப்பாளராக இருக்கும்.

(2) காப்பீடு தொகை, வட்ட (Taluk) அடிப்படையில் இருக்கும். பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகம் விவசாயிகளுடன் நேரிடைத் தொடர்பு ஏதும் வைத்துக் கொள்ளாது. அவ்வட்டத்தைச் சார்ந்து இயங்கி வரும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி வாயிலாக தொடர்பு கொள்ளும். ஒரு வட்டத்திற்கு ஒரு பயிருக்கு ஒரு

[1982 பிப்ரவரி 10]

ஈட்டுறுதி ஆவணம். (Policy) மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்கு வழங்கப்படும். மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்கு எவ்விதத் தரகம் (commissior) இல்லை.

(3) தவணைக் கட்டண விகிதமும், ஈட்டுத் தொகையைக் கணக்கிடுதலும் ஒரு வட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருக்கும்.

(4) மாநில வேளாண்மை மற்றும் புள்ளி விவரத் துறைகளால் நடத்தப்படும் அறுவடைப் பரிசோதனைகள் மூலம் விளைச்சல் மதிப்பிடப்படும். தனித்தனி விவசாயி அடிப்படையில் விளைச்சல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டாது. ஒரு வட்டத்தில் 16 அறுவடை பரிசோதனை, ஆனால் ஒரு கிராமத்தில் இரண்டிற்கு மேல் அதிகமாகாமலும், நடத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அறுவடைப் பரிசோதனையில் அந்தந்த வட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு முன்னதாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது.

(5) தவணைக் கட்டணத் தொகை விவசாயிகளின் பயிர்க் கடனோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்குச் செலுத்தப்படுகிறது. இதன் பொருட்டு, பயிர்க் காப்பீடுத் திட்டத்தை ஏற்க விவசாயிகளின் ஒப்புதல் பெற கடன்பத்திரத்தில் வழிமுறை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(6) கொடுக்கப்பட வேண்டிய காப்பீட்டுத் தொகை முடிவு செய்யப்பட்டவுடன், முழுத் தொகையும் சம்பந்தப்பட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்குச் செலுத்தப்படும். மத்திய வங்கி அத்தொகையை விவசாயிகளுக்குத் தரப்பட்ட கடன் தொகைக்குச் சரி செய்து கொள்ளும்.

(7) ஈட்டு அளவை விட பயிர் விளைச்சல் குறையும் பகுதிகளில் ஈட்டுத் தொகை வழங்கப்படும். பயிர் அறுவடை பரிசோதனை செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் அதன் விளைவு தெரிவிக்கப்பட்டு ஈட்டுத் தொகை கடன் தவணை தேதி துவங்குவதற்கு முன்னதாகவே கொடுக்கப்பட்டால் கடன் சரி செய்யப்பட்டு விவசாயி புதுக்கடன் பெற ஏதுவாகும்.

(8) ஈட்டு அளவை விட எந்த அளவுக்கு விளைச்சல் குறையுபடுகிறதோ அந்த விகிதத்தில் ஈட்டுத் தொகை வழங்கப்படும்.

உதாரணமாக, ஒரு வட்டத்தில் நெல் விளைச்சல் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 கிலோ என்று வைத்துக் கொண்டால் ஈட்டளவு இந்த விளைச்சலில் 80 சதவீதம் அதாவது 800 கிலோ என்று நிர்ணயிக்கப்படும். விவசாயி இந்தப் பயிருக்கு 500 ரூபாய் பயிர்க்கடன் வாங்கியிருந்தால், காப்பீடு செய்த ஆண்டில் சராசரி

1982 பிப்ரவரி 10]

விளைச்சல் ஏக்கருக்கு 600 கிலோவாக இருந்தால் 200 கிலோ குறைவாகக் கொள்ளப்பட்டு கடன் தொகையில் 200/800— $\frac{1}{4}$ பங்கு ஈட்டுத் தொகையாக கொடுக்கப்படும் வட்டித் தொகையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதால் கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து 530 ரூபாய் என்றால் அதில் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதாவது 132.50 ரூபாய் ஈட்டுத் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டு கடன் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும். வட்டத்தில் விளைச்சல் மொத்தமாக பொய்த்து விட்டால் கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து 530 ரூபாயும் ஈட்டுத் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டு கடன் கணக்குக்கு வரவு வைக்கப்படும்.

(9) வறட்சி, வெள்ளம், புயல், பூச்சிகள், நோய்கள் போன்ற இயற்கை இடர்பாடுகளால் ஏற்படும் பயிர் பாதிப்புகளை மட்டுமே இத்திட்டம் ஈடு செய்யும். போர் மற்றும் அணுசக்தியால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் இத்திட்டத்தில் சேரா.

